

USPUM Y.K.Ü. Dr. Ercan Özçelik #akittv'de #AileVakti programına misafir olarak katıldı

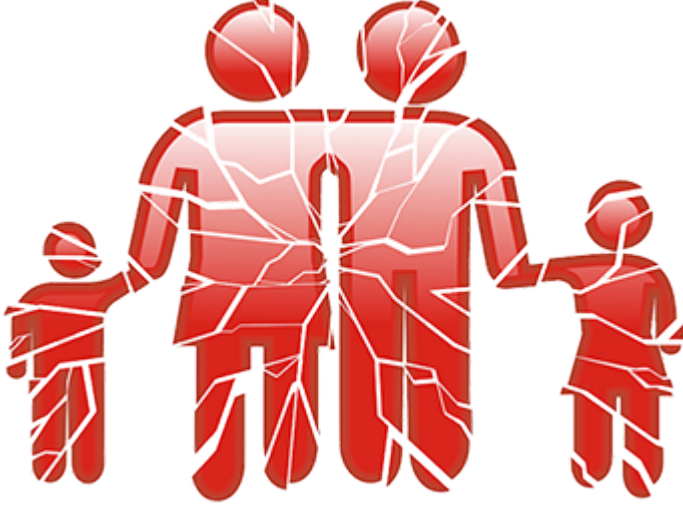
USPUM Yönetim Kurulu Üyesi Dr. Ercan Özçelik, 25 Haziran Cumartesi günü saat [15:30](#)'da Akit TV'de yayınlanan [#AileVakti](#) programına Sosyolog ve Sos. Hiz. Uzmanı Fatma Özçelik ile birlikte katılarak Aile Danışmanı Lokman Yıldız'ın misafiri oldular.

Akit TV Derin Kutu Programı İstanbul Sözleşmesi ve Aile Sorunları

04/08/2020 Tarihinde Akit TV'de Yayınlanan "Derin Kutu" programında Sabri BALAMAN'ın moderatörlüğünde bir araya gelen Prof. Dr. Ebubekir SOFUOĞLU, Prof. Dr. Muttalip Kutluk ÖZGÜVEN, Mesut ARABUL ve Ercan ÖZÇELİK tarafından İstanbul Sözleşmesi ekseninde aile sorunları ve toplumu bekleyen sosyal tehlikeler ile çözümleri değerlendirildi.

Milletimizin Kaynağı Ailemiz, İşte Böyle Yok Ediliyor!

Takdim

Bir parça akli ve vicdanı olan herkesin üzerinde anlaştığı bir gerçek var:

Ailemiz yok oluyor!((Yazı

görseli: <https://www.kisspng.com/png-immediate-family-essay-divorce-child-relationship-835963/>))

Aile yapımız çöküyor!

Ahlak anlayışımız değişiyor ve bozuluyor!

Kültürel değerlerimiz unutuluyor, karma ve ne idüğü belirsiz melez yaşantılar geliyor!

Bu yozlaşmaların hiçbirisi sıradan ve tesadüfi değil! Yüzyıllık planların, ölçülüp biçilen hain projelerin ve şeytani kaynaklardan beslenen yatırımların sonucunu yaşıyoruz.

Şikayet ettiğimiz ve bozulduğumuz her bir konu, diğerleri ile ilişkili ve sistematik bir hareketin parçasıdır. Bu yüzden resmin genelini görmeli ve hiçbir işe yaramayan günübürlük pansuman tedbirlerle vaktimizi ve neslimizi tüketmemeliyiz.

Bu yazılar derlemesi ile, büyük resmi ve sorunların arasındaki ilişkiyi göstermek istiyorum.

Yazıları konu başlıkları halinde ayırdım. Şüphesiz eksiklerim ve hatalarım vardır. Bunlar için Yüce Rabbime sığınır, incittiğim kulları olursa aflarını dilerim. En üstte bulunan içindekiler tablosundan ilgilendiğiniz başlıklara tıklayarak kolayca ulaşabilirsiniz.

Aile Nedir? Aile Tipleri ve Benzer Yaşantılar Nelerdir?

Aile nedir?

“Aile, biyolojik ilişkiler sonucu insan türünün devamını sağlayan, toplumsallaşma sürecinin ilk ortaya çıktığı, karşılıklı ilişkilerin belirli kurallara bağlandığı, o güne dek toplumda oluşturulmuş maddi ve manevi zenginlikleri kuşaktan kuşağa aktaran, biyolojik, psikolojik, ekonomik, toplumsal, hukuksal ve benzeri yönleri bulunan toplumsal bir kurumdur” ((Türk Toplumunda Aile ve Eğitim İlişkisi Şenay YAPICI <http://www.acarindex.com/dosyalar/makale/acarindex-1423934536.pdf>))

Aileyi, toplumun büyümesini ve gelişmesini sağlayan, toplumsal özellikleri taşıyan en küçük yapısal birimi olarak kabul edebiliriz.

Anne-baba ve çocuklardan oluşan en küçük aile tipine **çekirdek aile**, büyükanne ve büyükbaba gibi bir üst ve bazen yan kuşakların da birlikte yaşadığı aile tipine **geniş aile**, ölüm veya boşanma nedeniyle anne yada baba tarafının eksik olduğu aile tipine de **bölünmüş aile** deniliyor.

İslam ve önceki dinler açısından, ailenin kuruluşuna büyük önem atfedilmiştir. Çünkü, aileler salt dünya hayatı için değil, ölüm sonrası ebedi hayatı da kuşatan ve etkileyen yapılardır. Bu nedenle, Yahudi evlilikleri Haham gözetiminde, Hristiyan evlilikleri papaz/rahip yönetiminde, Müslüman evlilikleri de Müslüman şahitlerin (2 erkek veya 1 erkek + 2 kadın) huzurunda nikah kıyıldığında meşru kabul edilmektedir. Dini nikahta diğer şartların yanı sıra, aleniyet gereği de bulunmaktadır.

Medeni kanun açısından, şartları uygun olan tarafların, nikah kıymaya yasal yetkili memurlar ve şahitler (2 erkek veya kadın) huzurunda nikah kaydı yapılmaktadır. *“Evlendirme memuru; belediye bulunan yerlerde belediye başkanı veya bu işle görevlendireceği memur, köylerde muhtardır. Bakanlık, il nüfus ve vatandaşlık müdürlüklerine, nüfus müdürlüklerine, il ve ilçe*

müftülüklerine ve dış temsilciliklere evlendirme memurluğu yetkisi ve görevi verebilir."((Evlendirme Yönetmeliği Madde-7 <https://mevzuat.gov.tr/MevzuatMetin/3.5.859747.pdf>))

Nikah akdinin dini, sosyal ve yasal faydaları ile birlikte sorumlulukları da paket halinde gelmektedir. Evlilik hayatının düzenli ve sorumlu ritmine girmeden, sadece şehvet ve diğer hizmetlerinden faydalanmak isteyenler, kendilerine süre ve kişi sınırlaması koymaksızın özgürce (!) yaşamak isteyenler, nikahlı aile birlikteliğinden kaçınmaktadır. Futbolcu ve sanatçı gibi ahlaksızlık misyonerliğine soyunan, yozlaşmış kişilerin öncülüğünde metres hayatı, dost tutma, sevgili olma vb isimler altında yaşanan her türlü beraberliğe aile denilemez. Evliliğe yanaşmadan, sırf cinsel beraberlik için yaşayanların durumuna aile denilmesi, fiili durum yapmalarına rağmen uygun değildir. Çünkü aile olmanın diğer vasıfları eksik kalmıştır.

Aslında evlilikten kaçınarak birlikte yaşayan veya takılan kişilerde batıl ve sınırlı bir anlaşma içine girmiş oluyor. Cinsellik ve kişisel hizmet gibi faydaların karşılığında sunulan maddi imkanlar, bu anlaşmaların genel çerçevesini oluşturuyor. Cinsel partnerlik denilen şey sınırlı ve sanal bir faydalanma sözleşmesidir. Bu tür ilişkilerde doğal olarak zararlı çıkan ve kullanılan tarafa genelde kadınlar oluyor. Cinsel çekimi ve cazibesi kalmayınca kadar sürebilen bu ilişki hallerinde çocukların durumu, ekonomik ve hukuksal güvence daima bıçak sırtı sorunlu bölge olmuştur. Her ne kadar modern ve geniş (!) bir ahlak anlayışı, toplumda yayılmaya başlasa da, partnerler hakkında çoğunluk nezdinde görülen ahlaksız yaşam imajı, sosyal dışlanmalarına ve depresif bir hayat sürmelerin neden olmaktadır.

Gayri meşru ve aile dışı yaşam şekilleri, insanlık tarihi boyunca olmasına rağmen, aile ve toplum düzenini son 50-60 yılda bozdukları kadar yaygınlaşmamıştı. Çünkü, eskiden açıkça hor ve hakir görülen bu tarz birliktelikler, artık İstanbul sözleşmesi ve bağlı yasalar nezdinde kabul görmeye başlanmış ve bir kanser gibi toplum içerisinde yayılma eğilimi göstermiştir. Avrupa'da evlilik dışı doğan çocukların oranları bazı ülkelerde **%58**'e dayandı.((Avrupa'da evlilik dışı doğan bebeklerin sayısı artıyor <https://tr.euronews.com/2018/04/16/avrupa-da-evlilik-d-s-dogan-bebeklerin-say-s-art-yor>))

Buna karşılık, güçlü aile yapımızla övündüğümüz ülkemizde bile evlilik oranları giderek düşmeye başladı! Felaket kapımızda değil, evimizin içinde artık!((<https://tr.euronews.com/2019/02/14/turkiye-de-evlenme-orani-dusuyor-avrupa-ulkelerinde-durum-ne>))

İslam'da Aile Yapısının Bazı Temel Esasları

Dilediğini, dilediği şekilde yaratmaya muktedir olan Yüce Rabbimiz, insan neslinin çoğalması için Hz. Adem (a.s.) ve Hz. Havva anamızla başlayan meşru **aile** yapısını, temel kurum olarak ihdas etmiştir.

İslam'da aile kavramı ile ilgili herkesçe malum bulunan, çok sayıda ayet-i kerime ve hadis-i şerif bulunmaktadır. Bilinenleri tekrar etmek yerine, bazı temel kavramlar ve dayanakları şeklinde kısaca bahsetmek ve işin doğrusunu hatırlatmak yeterli olacaktır.

Bizleri ve sayısına vakıf olamadığımız nice alemleri yaratan Yüce Rabbimiz; hakkımızda olabilecek en iyi, en ideal, en doğru hükümleri ilan etmiş ve Peygamberleri ile pratik hayata yönelik eğitimini vermiştir. Bu açıdan, en son ve en mükemmel din olarak **İslam, Yüce Allah**'ın kelamını barındıran ve koruması altında hatasız kalabilen kitabımız **Kur'an-ı Kerim**, Peygamberlerin en sonuncusu ve en sevgilisi **Hz. Muhammed** (s.a.s.) değişmez kaynaklarımızdır. Mü'minler olarak **mihen**k taşımız bunlardır. Bunlara uymayan altın veya elmas olsa kıymeti yok, uyanlar ise cam parçası da olsa değeri çoktur!

Evlilik Allah'ın Emri, Peygamber'in (s.a.s.) Sünnetidir!

"Aranızdaki bekarları, kölelerinizden ve cariyelerinizden elverişli olanları evlendirin. Eğer bunlar fakir iseler, Allah kendi lütfu ile onları zenginleştirir. Allah, (lütfu) geniş olan ve (her şeyi) bilendir." (Nûr- 32)((Kur'an-ı Kerim <https://kuran.diyamet.gov.tr/mushaf>))

"Evlilik çağına gelinceye kadar yetimleri (gözetip) deneyin, eğer onlarda akılcı bir olgunlaşma görürseniz hemen mallarını kendilerine verin..." (Nisa-6)((Kur'an-ı Kerim <https://kuran.diyamet.gov.tr/mushaf>))

Bu ayetten de anlaşılacağı üzere; evlilik için gerekli olan bir olgunlaşma, sorumluluk taşıyabilme çağı vardır. İslam dini aybaşı hali olmadan, yani kadınlıkla ilgili fiziksel gelişimi ve sorumluluk alabilecek zihinsel olgunluğu sağlanmadan evlilik ve cinsel birlikteliği yasaklamıştır. İslam dininin temel dayanağı olan Kur'anı Kerim ve Allah'ın "**ismet**" sıfatı ile korumasına aldığı Sevgili Peygamberimiz eksik ve hatalardan münezzehtir. Eksik ve hatalı olabilen Müslümanlar ve onların uygulamalarıdır!

Peygamber Efendimiz: "*Sevgi dolu, doğurgan kadınlarla evleniniz. Çünkü ben kıyamet gününde peygamberlere karşı sizin çokluğunuzla iftihar edeceğim*" (Ebu Davud, İbn Hanbel)((<https://hadislerleislam.diyamet.gov.tr/?p=kitap&i=4.0.46>)) ve

" *Kişi evlendiğinde dinin yarısını tamamlamıştır. Diğer yarısı için de Allah'tan korksun!*" (Beyhakî, Şuabü'l-îmân)((<https://hadislerleislam.diyamet.gov.tr/?p=kitap&i=4.0.46>))gibi sözleriyle evlilik kurumunun gerekliliğini ve neslin devamının sağlanmasını, açıkça ifade buyurmuştur.

Cinsel İhtiyaçları Gidermek ve Çocuk Sahibi Olmak İçin Tek Meşru Çatı Nikah Birlikteliğidir!

Zina etmek ve zinaya yaklaşmak açıkça HARAMDIR! "*Zinaya yaklaşmayın. Zira o, bir hayâsızlıktır ve çok kötü bir yoldur.*" (İsrâ-32)((Kur'an-ı Kerim <https://kuran.diyamet.gov.tr/mushaf>))

Hatta, daha önce zina ettiği bilinen kişilerle iffetli Müslümanların evlenmesi gerektiği belirtilerek; iffetli olmanın, iffetini korumanın önemi vurgulanmıştır! "*Zina eden erkek, zina eden veya müşrik olan bir kadından başkası ile evlenmez; zina eden kadınla da ancak zina eden veya müşrik olan erkek evlenir. Bu, müminlere haram kılınmıştır.*" (Nur-3)((Kur'an-ı Kerim <https://kuran.diyamet.gov.tr/mushaf>))

"*Evlenme imkânını bulamayanlar ise, Allah, lütfu ile kendilerini varlıklı kılıncaya kadar*

iffetlerini korusunlar..." (Nur-33)((Kur'an-ı Kerim <https://kuran.diyamet.gov.tr/mushaf>))

"Gençler! Evlenme imkanı bulanınız evlensin. Çünkü evlenmek, gözü haramdan çevirmek ve iffeti korumak için en iyi yoldur. Evlenme imkanı bulamayanlar da oruç tutsun. Çünkü orucun şehveti kesme özelliği vardır."
(Buhari)((<https://hadislerleislam.diyamet.gov.tr/?p=kitap&i=4.0.46>))

Evlikte Aile Reisi Erkektir!

Allah-u Teala erkeği ailesinin yöneticisi ve ihtiyaçlarının giderilmesi ve korunmasından sorumlu kılmıştır. Yetki ve haklar aile reisliği kavramı içinde dengeli şekilde verilmiştir.

"Erkekler, kadınların koruyup kollayıcılarıdır. Çünkü Allah insanların kimini kiminden üstün kılmıştır. Bir de erkekler kendi mallarından harcamakta (ve ailenin geçimini sağlamakta)dırlar. İyi kadınlar, itaatkârdırlar. Allah'ın (kendilerini) koruması sayesinde onlar da "gaybı korurlar..." (Nisa-34)((Kur'an-ı Kerim <https://kuran.diyamet.gov.tr/mushaf>))

"Allah'ın sizi, birbirinizden üstün kıldığı şeyleri (başkasında olup da sizde olmayanı) hasretle arzu etmeyin. Erkeklerin de kazandıklarından nasipleri var, kadınların da kazandıklarından nasipleri var. Allah'tan lütfunu isteyin; şüphesiz Allah her şeyi bilmektedir." (Nisa-32)((Kur'an-ı Kerim <https://kuran.diyamet.gov.tr/mushaf>))

"Ey inananlar! Kendinizi ve ailenizi, yakıtı insanlar ve taşlar olan ateşten koruyun..."
(Tahrim-6)((Kur'an-ı Kerim <https://kuran.diyamet.gov.tr/mushaf>))

"Ailene namazı emret; kendin de ona sabırla devam et..." (Tâhâ-132)((Kur'an-ı Kerim <https://kuran.diyamet.gov.tr/mushaf>))

"Hepiniz sorumlusunuz ve hepiniz gözetiminizde bulunanlardan mes'ulsünüz. Yönetici sorumludur. Evin erkeği, aile efradından sorumludur. Evin hanımı da kocasının evinden ve çocuklarından sorumludur. Hülâsa, hepiniz sorumlusunuz ve hepiniz gözetiminizde bulunanlardan mes'ulsünüz." (Buhârî, Cum'a, Müslim,

imâre)((https://webdosya.diyamet.gov.tr/hadis/UserFiles/Document/riyazussalihin_cild_2.pdf))

Saliha Bir Kadın, Ailesinin En Değerli Hazinesi Hükümündedir!

“Ey Peygamber! İnanmış kadınlar, Allah’a hiçbir şeyi ortak koşmamak, hırsızlık yapmamak, zina etmemek, çocuklarını öldürmemek, elleriyle ayakları arasında bir iftira uydurup getirmemek, iyi işi işlemekte sana karşı gelmemek hususunda sana biat etmeye geldikleri zaman, biatlarını kabul et ve onlar için Allah’tan mağfiret dile. Şüphesiz Allah, çok bağışlayandır, çok esirgeyendir.” (Mümtehine-12)((Kur’an-ı Kerim <https://kuran.diyamet.gov.tr/mushaf>))

“Mümin kadınlardan iffetli olanlar ile daha önce kendilerine kitap verilenlerden iffetli kadınlar da, mehirlerini vermeniz şartıyla, namuslu olmak, zina etmemek ve gizli dost tutmamak üzere size helâldir...” (Maide-5)((Kur’an-ı Kerim <https://kuran.diyamet.gov.tr/mushaf>))

“Mü’min kadınlara da söyle, gözlerini haramdan sakınsınlar, ırzlarını korusunlar. (Yüz ve el gibi) görünen kısımlar müstesna, zînet (yer)lerini göstermesinler. Başörtülerini ta yakalarının üzerine kadar salsınlar...” (Nur-31)((Kur’an-ı Kerim <https://kuran.diyamet.gov.tr/mushaf>))

“Dünya nimetlerle doludur. Onun en gözde nimeti de saliha kadındır.” (Müslim, Radâ)((https://webdosya.diyamet.gov.tr/hadis/UserFiles/Document/riyazussalihin_cild_1.pdf))

Kadına Gereken Değeri İslam Dini Vermiş ve Bunu Sürdürmekle Emretmiştir!

“Ey iman edenler! Kadınlara zorla vâris olmanız size helâl değildir. Apaçık bir edepsizlik

yapmadıkça, onlara verdiğinizin bir kısmını ele geçirmeniz için de kadınları sıkıştırmayın. Onlarla iyi geçinin. Eğer onlardan hoşlanmazsanız (biliniz ki) Allah'ın hakkınızda çok hayırlı kılacağı bir şeyden de hoşlanmamış olabilirsiniz." (Nisa-19)((Kur'an-ı Kerim <https://kuran.diyamet.gov.tr/mushaf>))

"Eğer karı-kocanın arasının açılmasından endişe ederseniz, erkeğin ailesinden bir hakem, kadının ailesinden bir hakem gönderin. İki taraf (arayı) düzeltmek isterlerse, Allah da onları uzlaştırır. Şüphesiz, Allah hakkıyla bilendir, hakkıyla haberdardır." (Nisâ-35)((Kur'an-ı Kerim <https://kuran.diyamet.gov.tr/mushaf>))

"İnsanlar, kadınlara iyi davranmanızı tavsiye ediyorum. Çünkü onlar, sizin himayeniz altındadır; bunun dışında bir tahakküme hakkınız yoktur. Şayet apaçık bir iffetsizlik yapacak olurlarsa onlarla yataklarınızı ayırın ve kendilerini hafifçe dövün. Eğer (iffetsizlik durumundan vazgeçerek) sizi dinlerlerse artık onları hırpalamaya bahane aramayın (daha ileri gitmeyin). Şunu bilin ki, sizin kadınlar üzerinde haklarınız olduğu gibi, kadınların da sizin üzerinizde hakları vardır. Sizin onlardaki haklarınız, yatağınızı yabancılardan korumaları, müsaadeniz olmadıkça hoşlanmadığınız kimselerin evinize girmesine izin vermemeleridir. Onların sizin üzerinizdeki hakları ise kıyafetleri ve beslenmeleri konusunda gerekeni en güzel biçimde yapmanızdır." (Tirmizî, Radâ)((https://webdosya.diyamet.gov.tr/hadis/UserFiles/Document/riyazussalihin_cild_1.pdf))

Muâviye b. Hayde (ra) anlatıyor:

-Yâ Resûlallah (s.a.s.), hanımlarımızın bizim üzerimizdeki hakkı nedir, diye sordum.

-Yediğinden ona da yedirmek, giyindiğin gibi onu da giydirmek. Ayrıca yüzüne vurma, onu kötüleme, bir de darılıp ayrı yatmaya mecbur kaldığında bunu sadece evinde yap, buyurdu.

(Ebu

Davud)((https://webdosya.diyamet.gov.tr/hadis/UserFiles/Document/riyazussalihin_cild_1.pdf))

"Mümin bir kimse, mümin hanımından nefret etmesin; çünkü onun bazı huylarından hoşlanmasa da diğer huylarından hoşlanabilir." (Müslim, Radâ)((https://webdosya.diyamet.gov.tr/hadis/UserFiles/Document/riyazussalihin_cild_1.pdf))

"İmanı en mükemmel mümin, ahlâkı en güzel olandır; en hayırlınız ise hanımlarına en güzel davranandır." (Tirmizî,

Radâ)((https://webdosya.diyamet.gov.tr/hadis/UserFiles/Document/riyazussalihin_cild_1.pdf))

“Bakmakla yükümlü olduğu kimseleri ihmal etmesi, bir insana günah olarak yeter.” (Ebû Dâvûd)((https://webdosya.diyamet.gov.tr/hadis/UserFiles/Document/riyazussalihin_cild_1.pdf))

Birden Fazla Kadınla Evlenme Ruhsatı, Sosyal ve Biyolojik Gerçeğe Uygunluğun Gereğidir

“Eğer (kendileriyle evlendiğiniz takdirde) yetimlerin haklarına riayet edememekten korkarsanız beğendiğiniz (veya size helâl olan) kadınlardan ikişer, üçer, dörder alın. Haksızlık yapmaktan korkarsanız bir tane alın; yahut da sahip olduğunuz (cariyeler) ile yetinin. Bu, adaletten ayrılmamanız için en uygun olanıdır.” (Nisa-3)((Kur’an-ı Kerim <https://kuran.diyamet.gov.tr/mushaf>))

“Ne kadar uğraşırsanız uğraşın, kadınlar arasında adaleti yerine getiremezsiniz. Öyle ise (birine) büsbütün gönül verip ötekini (kocasını hem var, hem yok) askıda kalmış kadın gibi bırakmayın. Eğer arayışı düzeltir ve Allah’a karşı gelmekten sakınırsanız, şüphesiz Allah çok bağışlayıcı ve çok merhamet edicidir.” (Nisa-129)((Kur’an-ı Kerim <https://kuran.diyamet.gov.tr/mushaf>))

Sevgili Peygamberimiz (s.a.s) ümmetine örnek olması hasebiyle birden fazla evlilikte bulunmuştur. Ancak, ilk evliliğini yaptığı Hz. Hatice (r.a.) Validemiz kendisinden yaşça da büyük olmasına rağmen, vefat edene kadar başka bir kadınla nikah kıymamış ve tek eşli olarak kalmıştır.

Erkeklerin olduğu kadar, kadınların da meşru yoldan cinsel ihtiyaçlarını karşılama hakları vardır. Evli olan kadınlar, bu haklarını kullanamadıkları takdirde şikayetçi olma, tedaviye zorlama ve gerekirse boşanma gibi taleplerde bulunabilirler. Evli olduğu halde, kocası uzun süre dış görevde veya seferde olanların da, diğer ihtiyaçlarının yanı sıra, cinsel ihtiyaçlarının karşılanması için, kocalarının belirli zamanlarda evlerine gelmesi zorunlu görülmüştür. Hz. Ömer’in, kızı Hz. Hafsa’nın da görüşünü alarak, sefere çıkan askerlerin en geç 4-6 ay içinde evlerine izinli gitmeleri için emir verdiği rivayet edilmiştir.((Hz. Ömer’in askerlere izin vermesi http://isamveri.org/pdf/drg/D272957/2018/2018_OGTEMR.pdf))

Peki, her hangi bir nedenle evlenme yaşını geçiren ve artık evlenmek üzere genç erkekler tarafından tercih edilmeyen, eşi vefat ettiği için dul kalan veya boşanan, gençte olsa bazı rahatsızlıkları nedeniyle evlilikte tercih edilmeyen kadınların, cinsel ihtiyaçlarını karşılama hakları ne olacak? Bu insanları haram olan zinaya yöneltmekte, ihtiyaçlarını yok sayarak kalan ömürlerini tüketmeye zorlamakta, birer zulümdür. Evli erkeklerle 2. veya 3. eş olarak evlenebilecek bu durumdaki kadınların, cinsel ihtiyaçlarının meşru dairede karşılanması, sosyal çevre içinde korunaklı bir yapıya kavuşmaları, maddi ve manevi ihtiyaçlarının karşılandığı, helal ve huzurun arandığı bir hayat sürmeleri sağlanabilecektir.

Evlenen her bir kadın, ailesinin ve toplumun maddi-manevi sorumluluğundan ayrılmış ve kocasının himayesine girmiş demektir. Bekar veya dul kadınların, helal ve sağlıklı bir ortamda yaşayabilecekleri şartları sağlama sorumluluğu, görevi ve vebali öncelikle aile ve akrabasının sonrasında ise toplumun üzerindedir. Bu açıdan bakıldığında da sosyal adaletin ve refahın yükseltilmesinde çok eşliliğin doğal katkısı bulunmaktadır.

İslam dini kadınların sömürülmesini, fırsat bulunduğu faydalanıp ortada bırakılmasını yasaklar. Kendine ve imkanlarına güvenen erkeklerin haram olan zinadan kaçınması, toplumda huzurun ve meşruluğun sağlanması için, sorumluluk şartlarına uyarak, birden fazla kadınla evliliğe cevaz verilmiştir. Bu ruhsata itiraz edenlerin itirazı anlamsızdır. Çünkü fırsatını bulan ve maddi imkanları genişleyen birçok erkeğin, haramdan kaçınma duygusu azaldığı anda, zina bataklığına düştüğü hepimizin malumudur. Sıradan insanlar için ayıplanan bu durum, zengin ve ünlüler için neredeyse normal bir hak şeklinde algılanmaya başlamıştır. Metres, sevgili, kapatma veya benzer isimlerle sömürülen kadınların, toplum içinde saygınlığı, kendileri ve çocukları için gelecek güvenceleri kalmamaktadır.

Rahatsızlıkları nedeniyle kadınlık görevini yerine getiremeyen kadınların, kocaları tarafından boşanması normal görülse de, insani değerler açısından sorunludur. Aynı şekilde, çeşitli nedenlerle dul kalmış veya yaşı ilerlemiş kadınların tek eşli evlenebilme imkanları oldukça daralmışken, kendilerine güvenli bir liman ve huzur kapısı olabilecek çok eşli evliliklerin önü açılmış olmalıdır.

Şöyle garip bir halimiz var: Yurt dışından bir zengin veya futbolcu gibi ünlü birisi, Türkiye'ye giriş yaparken beraberinde 5-6 kadınla gelmiş olsa, onları sevgilileri şeklinde tanıtmaya yeterli oluyor. Hiç kimse, sen bu kadınlarla birlikte olamazsın demiyor. Ama Arap ülkelerinden bir

vatandaş, turist olarak giriş yaparken, yanındaki 2. veya 3. kadını hanımı olarak beyan edince sistem error veriyor.((Arapların Türkiye’de Birden Fazla Eş Sorunu <http://www.hurriyet.com.tr/ekonomi/peki-diger-3-esim-ne-olacak-25318482>)) Kayıt bile yapamıyoruz! Fiili durumu yok sayarak, adamın helal olan hanımlarını teyze, hala vb. akrabalarıymış gibi kayıt ediyoruz. Türkiye’den ev alan yabancılar sadece beyan ettikleri 1. eşleri için oturma izni alabiliyor. Varsa diğer eşlerini getirip kendi evlerinde oturmaya müsaade etmiyoruz. Hayattan kopmak veya gerisinde kalmak, böyle bir durumdur.

Neredeyse bir ayağı çukurda olan kart zampara zenginlerin, torunları yaşlarında kızlarla birlikte olmalarına ve istedikleri hayatı yaşamalarına (18 yaşından büyüklerse) kimsenin bir şey diyebildiği yok! Bu insanların çok sayıda kadını istismar etmeleri, neredeyse meşru ve hakları gibi görülüyor. Medyada magazin gündemi yapıyor.

Tamamen şehvet dürtüsüyle, haram ve belirsiz ilişkiler yaşamak yerine, adam gibi maddi ve manevi sorumluluğunu alarak, öz namusu bilerek, adalete mümkün olduğu kadar riayet ederek, yapılmak istenen çoklu evliliklere fırsat verilmelidir. Bizim bir şeyi yasaklamamız, fiili gerçeği ve uygulamayı değiştirmiyor. Her ne kadar çoklu evlilik yasal değilse de, imkanı ve inancı olanlar bunu kendi aralarında nikah akdi ile uyguluyorlar. Resmen kabul görmedikleri için, stres ve sıkıntı dolu bir hayat yaşıyorlar. Çocukları olduğunda ise işler daha da karışıyor. Haram ve helal kaygısı olmayanlar için, zaten her yol Paris misali, kimseyi takmadan istedikleriyle düşüp kalkmaya devam ediyorlar.

Bu konuda cevaplanması gereken sorular şunlardır: Çoklu evliliği yok sayarak, deve kuşu gibi başımızı kuma gömüp görmezden mi geleceğiz? Yoksa daha fazla kadının istismar edilmemesi, aile ve çocukların emniyeti için kabul ederek, meşru kayıt ve denetim yoluna mı gideceğiz?

Aile kurumunun dini, sosyal, hukuksal, maddi ve manevi çok yönlü bir yapıda olduğunu en başta izah etmiştik. Aile çatısı altında karşılanması gereken meşru fayda ve zevklerin, gayri meşru yaşantılar içinde aranması modern dünyanın ve batının dayattığı en temel yozlaşmalardan birisidir. “-Bir bardak süt içmek için inek beslememe ne gerek var? Bütün inekler benim sayılır, parasını verir dilediğim ineğin sütünü içerim” sözlerinde yatan mantık buna işaret ediyor. Nikah akdi ile tek yönlü, tek amaçlı, vefasız kullanım ve sömürü yerine sağlam bir sözleşme ve kader birliği gözetilmektedir.

En son İstanbul Sözleşmesi hükümleri ve ona bağlı çıkan kanun ve içtihatlarda, nikahsız birlikte yaşama şekli de aile birliğine denk gösterilmişken, meşru dairede yapılacak ve kayıt altına alınarak, sosyal, idari ve hukuki kontrol altına girecek, çok eşli evliliklerin yok sayılması iyi niyet ve sosyal gerçekle bağdaşmıyor! Kanunlarımızda bu yönde düzenleme yapılarak fiili durumun yasal hale getirilmesi, kadın ve erkeklerin zorunlu gördükleri haller ve ihtiyaçlar sonucu girdiği bu durumdan istismar risklerinin önlenmesi gereklidir. Sağlıklı bir toplum, güçlü aile yapısına dayanır. Güçlü ailelerin sayısının artması için aile dışı birlikteliklerin önlenmesi ve çok eşli de olsa aile kurumunun desteklenmesi lazımdır.

Boşanma Pek İstenmeyen, Ama Taraflara Tanınan Bir Haktır!

“Eğer bir kadın kocasının, kendisine kötü davranmasından, yahut yüz çevirmesinden endişe ederse, uzlaşarak aralarını düzeltmelerinde ikisine de bir günah yoktur. Uzlaşmak daha hayırlıdır. Nefisler ise kıskançlığa ve bencil tutkulara hazır (elverişli) kılınmıştır. Eğer iyilik eder ve Allah’a karşı gelmekten sakınırsanız, şüphesiz Allah yaptıklarınızdan haberdardır.” (Nisâ-128)((Kur’an-ı Kerim <https://kuran.diyanet.gov.tr/mushaf>))

“Kocasının yalancılardan olduğuna dair Allah’ı dört defa şahit getirmesi (Allah adına yemin etmesi), beşinci defada da eğer kocası doğru söyleyenlerden ise Allah’ın gazabının kendi üzerine olmasını dilemesi, kadından cezayı kaldırır.” (Nûr-8)((Kur’an-ı Kerim <https://kuran.diyanet.gov.tr/mushaf>))

İslam öncesi Arap toplumlarında kadınlar tıpkı bir eşya gibi alınıp verilebilen değersiz görülen varlıklar arasındaydı. İslam geldikten sonra Müslüman olduğu halde bazı sahabelerin eski alışkanlıklarına uyarak kadınları boşayıp tekrar nikahlamak suretiyle kısır bir döngü içinde tutabildikleri görüldü. Bu konuda gelen şikayetler sonucunda Bakara suresinin 229. ayeti nazil oldu ve erkeklerin sayısız boşama-nikahlama istismarı önlendi. *“(Dönüş yapılabilecek) boşama iki defadır. Sonrası, ya iyilikle geçinmek, ya da güzellikle bırakmaktır...”*((<https://kuran.diyanet.gov.tr/mushaf/kuran-meal-2/bakara-suresi-2/ayet-229/diyanet-isleri-baskanligi-meali-1>))

Kadınların mehir haklarının korunması ve boşandıktan sonra evlenmelerinin haram olduğu iddet müddetince geçinebilmeleri için, erkeklerin dikkatli olması ve mehirlerinde adaleti gözetmeleri yine Bakara suresinin 229. ayeti devamında belirtilmiştir. *“(Evlilikte) tarafların Allah’ın belirlediği ölçüleri koruyamama endişeleri dışında kadınlara verdiklerinizden (boşanma esnasında) bir şeyi geri almanız sizin için helal olmaz. Eğer onlar Allah’ın belirlediği ölçüleri gözetmeyecekler diye endişe ederseniz, o zaman kadının (boşanmak için) bedel vermesinde ikisine de günah yoktur. Bunlar Allah’ın koyduğu sınırlardır. Sakın bunları aşmayın. Allah’ın koyduğu sınırları kim aşarsa onlar zalimlerin ta kendileridir.”*[\(\(https://kuran.diyamet.gov.tr/mushaf/kuran-meal-2/bakara-suresi-2/ayet-229/diyamet-isleri-baskanligi-meali-1\)\)](https://kuran.diyamet.gov.tr/mushaf/kuran-meal-2/bakara-suresi-2/ayet-229/diyamet-isleri-baskanligi-meali-1)

Boşanmanın oyuncağa çevrilmemesi ve tarafların gerçekten zorunlu olmadıkça boşanma yoluna gitmemesini sağlamak adına, tekrar evlenmek isteyenlerin önüne ağır bir şart konulmuştur: *“Eğer erkek karısını (üçüncü defa) boşarsa, kadın, onun dışında bir başka kocayla nikahlanmadıkça ona helal olmaz. (Bu koca da) onu boşadığı takdirde onlar (kadın ile ilk kocası) Allah’ın koyduğu ölçüleri gözetebileceklerine inanıyorlarsa tekrar birbirlerine dönüp evlenmelerinde bir günah yoktur. İşte bunlar Allah’ın, anlayan bir toplum için açıkladığı ölçüleridir.”* (Bakara-230)[\(\(Kur’an-ı Kerim https://kuran.diyamet.gov.tr/mushaf\)\)](https://kuran.diyamet.gov.tr/mushaf)

“Yüce Allah’a en sevimsiz gelen meşru işlerden biri, boşanmadır.” (Ebu Davud, İbn-i Mace)[\(\(https://hadislerleislam.diyamet.gov.tr/?p=kitap&h=bo%C5%9Fanmad%C4%B1r&i=4.1.163&t=0\)\)](https://hadislerleislam.diyamet.gov.tr/?p=kitap&h=bo%C5%9Fanmad%C4%B1r&i=4.1.163&t=0)

Boşanma yetkisi (talak hakkı), temel olarak kocaya ait olmakla birlikte, nikah sırasında veya sonradan 3 talaktan birisi kadınlara verilebilir. Nikah şartı olarak bunu isteyen kadınlar ayıplanamaz. Boşanma hakkı bulunmayan kadınlar da geçimsizlik veya aile görevlerinde yetersizlik nedeniyle ayrılmak isteyebilirler. Kocalarını boşanmaya razı etmek için, varsa kendi mallarından bir kısmını veya bir miktar parayı ödeme yoluna da gidebilirler. Sonuç olarak, nikahla kurulan aile birlikteliği, kadın ve erkekler için bir tuzak veya kapan değil, ebedi aleme kadar sürecek bir yolculuktur. Asıl olan, bu yolculuğu sürdürmek için sabretmek ve dayanışmaktır. Buna imkan kalmadığı hallerde ise, en güzel şekilde yolları ayırmak ve tarafların rızasını aramak gerekir.[\(\(https://hadislerleislam.diyamet.gov.tr/?p=kitap&i=4.0.170\)\)](https://hadislerleislam.diyamet.gov.tr/?p=kitap&i=4.0.170)

Boşanan Kadınların Hakları Belli ve Tanımlıdır!

"Kendilerine mehir tayin ederek evlendiğiniz kadınları, temas etmeden boşarsanız, tayin ettiğiniz mehrin yarısı onların hakkıdır. Ancak kadınların vazgeçmesi veya nikâh bağı elinde bulunanın (velinin) vazgeçmesi hali müstesna, affetmeniz (mehirden vazgeçmeniz), takvâyâ daha uygundur. Aranızda iyilik ve ihsanı unutmayın. Şüphesiz Allah yapmakta olduklarınızı hakkıyla görür." (Bakara-237)((Kur'an-ı Kerim <https://kuran.diyamet.gov.tr/mushaf>))

"Ey Peygamber! Kadınları boşayacağınızda, onları iddetlerini gözeterek boşayın ve iddeti de sayın. Rabbiniz Allah'tan korkun. Apaçık bir hayasızlık yapmaları hali bir yana, onları evlerinden çıkarmayın, kendileri de çıkmassınlar. Bunlar Allah'ın sınırlarıdır. Kim Allah'ın sınırlarını aşarsa, şüphesiz kendine zulmetmiş olur. Bilemezsin, olur ki Allah, bundan sonra bir durum ortaya çıkarıverir." (Talak-1)((Kur'an-ı Kerim <https://kuran.diyamet.gov.tr/mushaf>))

"Eğer bir eşi bırakıp da yerine başka bir eş almak isterseniz, onlardan birine yüklerle mehir vermiş olsanız dahi ondan hiçbir şeyi geri almayın. Siz iftira ederek ve apaçık günah işleyerek onu geri alır mısınız?" (Nisa-20)((Kur'an-ı Kerim <https://kuran.diyamet.gov.tr/mushaf>))

"Kadınlarınız içinden âdetten kesilmiş olanlarla, âdet görmeyenler hususunda tereddüt ederseniz, onların bekleme süresi üç aydır. Gebe olanların bekleme süresi ise, yüklerini bırakmaları (doğum yapmaları)dır. Kim Allah'tan korkarsa, Allah ona işinde bir kolaylık verir." (Talak-4)((Kur'an-ı Kerim <https://kuran.diyamet.gov.tr/mushaf>))

"Boşanmış kadınlar kendi kendilerine üç ay hali (hayız veya temizlik müddeti) beklerler. Eğer Allah'a ve ahiret gününe inanıyorlarsa, Allah'ın kendi rahimlerinde yarattığını gizlemeleri onlara helal olmaz. Kocaları bu süre içinde barışmak isterlerse, onları geri almağa daha çok hak sahibidirlere. Kadınların, yükümlülükleri kadar meşru hakları vardır. Yalnız erkeklerin kadınlar üzerinde bir derece farkı vardır. Allah mutlak güç sahibidir, hüküm ve hikmet sahibidir." (Bakara-228)((Kur'an-ı Kerim <https://kuran.diyamet.gov.tr/mushaf>))

“(İddet beklemekte olan) kadınlarla evlenme hususundaki düşüncelerinizi üstü kapalı biçimde anlatmanızda veya onu içinizde gizli tutmanızda size günah yoktur. Allah bilir ki siz onları anacaksınız. Lâkin, meşru sözler söylemeniz müstesna, sakın onlara gizlice buluşma sözü vermeyin. Farz olan bekleme müddeti dolmadan, nikâh kıymaya kalkışmayın. Bilin ki Allah, gönlünüzdekileri bilir. Bu sebeple Allah’tan sakının. Şunu iyi bilin ki Allah Gafûrdur, Halîmdir.” (Bakara-235)((Kur’an-ı Kerim <https://kuran.diyamet.gov.tr/mushaf>))

“Ey iman edenler! Mümin kadınları nikâhlayıp da, henüz zifafa girmeden onları boşarsanız, onları sayacağınız bir iddet süresince bekletme hakkınız yoktur. O halde onları (bir bağışla) memnun edin ve onları güzel bir şekilde serbest bırakın.” (Ahzâb-49)((Kur’an-ı Kerim <https://kuran.diyamet.gov.tr/mushaf>))

“Eğer onlara mehir tespit eder de kendilerine el sürmeden boşarsanız, tespit ettiğiniz mehrin yarısı onlarındır. Ancak kadının, ya da nikah bağı elinde bulunanın (kocanın, paylarından) vazgeçmesi başka. Bununla birlikte (ey erkekler), sizin vazgeçmeniz takvaya (Allah’a karşı gelmekten sakınmaya) daha yakındır. Aranızda iyilik yapmayı da unutmayın. Şüphesiz Allah yaptıklarınızı hakkıyla görendir.” (Bakara-237)((Kur’an-ı Kerim <https://kuran.diyamet.gov.tr/mushaf>))

“Şüphesiz, şartların yerine getirilmeye en layık olanı, kadınları kendinize helal kıldığınız (mehir) şartıdır.” (Müslim)((<https://hadislerleislam.diyamet.gov.tr/?p=kitap&i=4.0.57>))

Yukarıdaki ayetler ve hadisten de anlaşılacağı üzere, kadınların evlenirken maddi güvence veya gönül hoşluğu anlamında mehir talep etme ve alma hakkı vardır. Mehrin miktarında gözetilen ölçü boşanma veya kocanın ölümü halinde kadınların yeniden evlenmelerinin haram olduğu en az 3 aybaşı dönemi yaklaşık 3-4 ay içinde kimseye muhtaç olmadan yeme, içme, giyinme ve barınma gibi temel ihtiyaçlarını karşılayabileceği tutardır. Bu dönem geçtikten sonra kadın ve erkek birbirine yabancı ve evlenmede hür kabul edilerek muamele görürler. Çocukların iş ve ihtiyaçları müstesna olmak üzere, kadınların boşandıkları kocalarından herhangi bir hakları kalmamış olur.

Aileye Saldırınının Tarihsel Bağlantıları

İslam Hilafetinin son temsilcisi olan Osmanlı İmparatorluğunda, hukukun temel dayanağının Kur'anı Kerim, Hadis-i Şerif, İcma ve Kıyas gibi İslam esaslı olmasından çıkarıldığı, 1856 tarihli "**İslahat Fermanı**" ((İslahat Fermanı <https://www.wikitarih.com/islahat-fermani/>)) ile özden kopuş ve aile yapısını da etkileyen dejenerasyon başlamıştır. Batı hayranlığı ve baskısı ile başlayan bu süreç gelecekteki yıkımın öncüsü olmuştur.

Osmanlı'da genelevlerin açılışı 1812 yılı **II. Mahmut** dönemine dayanıyor.((<https://www.internethaber.com/genelevler-ilk-ne-zaman-acildi-ilk-kerhanelere-ki-m-izin-verdi-1851378h.htm>)) Aşırı yaygınlık kazanmasıyla kontrol altına alınabilmeleri için, 1884 yılında **II. Abdülhamit**'in resmi müsaadesiyle (gayri Müslimler için sadece gayri Müslim kadınların çalışması şartıyla) faaliyetlerine devam ettiler. 1. Dünya savaşından sonra genelevlerin ve buralara düşen Müslüman ve gayri Müslim kadınların sayısında büyük artışlar oldu. Genelevler sadece toplumda zina merkezleri olmakla kalmadı. Zührevi hastalıkların büyük salgınlar yaparak yayılmalarına da sebep oldular.((Soner Yalçın - Fuhuş Mirası <https://www.sozcu.com.tr/2018/yazarlar/soner-yalcin/fuhus-mirasi-2255782/>))

Osmanlı toplumunda yaşanan değişimler, kadınların aktif olarak iş hayatına katılmaya başlaması, Avrupa özentisi ve feminist akımların bir sonucu olarak, 1917'de **Hukûk-ı Âile Kararnâmesi** ((Hukuk-u Aile Kararnamesi <https://islamansiklopedisi.org.tr/hukuk-i-aile-kararnamesi>)) yayınlanmış ve Osmanlı'da 1919 yılına kadar geçerli olmuştur. Osmanlı hakimiyeti altında bulunan ve sonradan ayrılan bazı devletlerde, 1950'li yıllara kadar uygulanmıştır. Kararname ile gayri Müslimlerin dinlerine özel cemaat mahkemelerinin lağvedilmesi, Müslümanlarla aynı mahkemelerde aile işlerinin görülmesi, azınlık liderlerini rahatsız etmiş ve kanun aleyhine kulis yapmışlardır. Bazı Müslüman liderlerde mezhep farklılıklarını yeterince yansıtmadığı gerekçesiyle kanuna karşı çıkararak iptaline destek vermiştir.

Sultan 2. Abdülhamid döneminde sivrilen **Jön Türkler** gibi devşirilmiş insanlar, Batı medeniyetinin misyonerliğine soyunarak, İngilizlerin taktik liderliğinde İslam toplumlarının ve Osmanlı devletinin dağıtılmasında görev almıştır. Normal savaşlarla başa çıkamayacağını gören sinsi İngiliz aklı, fitne tohumlarını **Lawrens** vb ajanlarını da kullanarak İslam coğrafyasının hemen her yerinde yeşertmiştir.

1.Dünya savaşına şaibeli şekilde sokulan ve oldu bittiler yapılarak parçalanın Osmanlı Devletinin sadece toprakları değil, **Lozan** anlaşmasında en hain rolleri üstlenen Hahambaşı **Hayim Nahum** gibi kişiler yüzünden; manevi birliği, İslam inancı ve aile yapısı da hedef alınmıştır. Haim Nahum'un Anadoluyu işgal etmek isteyenlere karşı: *"Yanlış yapıyorsunuz: Anadolu'yu işgal ederek Türkiye'yi sindiremezsiniz. Bu millet, birkaç yıl sonra yeniden ayağa kalkar. Bir antlaşma ile onlara görünüşte fırsat tanıyıp hedefinize ulaşabileceğiniz bir plan uygulamalısınız."* ((Haim Nahum Planı devam ediyor <https://www.milligazete.com.tr/makale/851402/sakir-tarim/haim-nahum-plani-devam-ediyor>))dediği rivayet edilmektedir. Daha sonra yaşanan gelişmeler bu uyarının dikkate alındığını göstermiştir.

Yeni kurulan Türkiye Cumhuriyeti şekillenirken, yapılması zorunlu bulunan düzenlemelere sinsice eklenen maddelerle, Türk İslam Medeniyetinin kadim aile yapısı kökünden sarsılmaya ve **DNA**'sı bozularak yıkılmaya çalışılmıştır.

Aile ve kültür yapımıza saldırılar çok yönlü başlatılmıştır. Bunlardan birisi de güzellik yarışmalarıdır. Namus ve ahlak timsali genç kızlarımızı ifsad etmek için yapılan organizasyonda, bu alçak amaçları da açıkça ilan edilmiştir.((Türkiye'de İlk Güzellik Yarışması ve Keriman HALİS <http://www.yenisoz.com.tr/turkiye-de-ilk-guzellik-yarismalari-ve-keriman-halis-1-makale-10071#>))

11 Şubat 1929 tarihli Cumhuriyet Gazetesinde ilan edilen güzellik yarışmasına katılma şartları şunlar olmuştur:

- Müsabakamıza *sinni asgari (yaşı en az) 15* olmak üzere her genç kız iştirak hakkını haizdir.
- Müsabaka yalnız yüz güzelliği müsabakası değildir. Endam tenasübü de şarttır.
- Müsabakaya her **namuslu Türk kızı** iştirak edebilir. İrk, din ve mezhep farkı aranmaz.
- Bar kadınları müsabakaya iştirak edemezler.

1932 yılında bu yarışmaya katılarak 1. seçilen **Keriman HALİS**, aynı yıl Belçika'nın Spa şehrinde 28 ülkenin katılımıyla Dünya güzellik yarışmasında Türkiye'yi temsil etti ve kazandı!

Dünya Güzellik Yarışması Başkanının jüriye hitaben yaptığı konuşması, durumun vahametini ortaya koymaktadır:

*“Sayın jüri üyeleri! Bugün Avrupa’nın, Hristiyanlığın zaferini kutluyoruz. **1400 senedir Dünya üzerinde hâkimiyetini sürdüren İslâmiyet artık bitmiştir.** Onu Avrupa Hristiyanları bitirmiştir. Elbette Amerika’nın ve Rusya’nın hakkını inkar edemeyiz. Neticede bu, Hristiyanlığın zaferidir. **Müslüman kadınların temsilcisi, Türk güzeli Keriman, mayo ile aramızdadır.** Bu kızı zaferimizin tacı kabul edeceğiz, onu kraliçe seçeceğiz. Ondan daha güzeli varmış, yokmuş bu önemli değil. Bu sene güzellik kraliçesi seçmiyoruz. Bu sene Hristiyanlığın zaferini kutluyoruz. Avrupanın zaferini kutluyoruz. Bir zamanlar Fransa’da oynanan dansa müdâhale eden Kanûnî Sultan Süleyman’ın torunu işte mayo ve sütyen ile önümüzdedir. Kendini bizlere beğendirmek istemektedir. Biz de bize uyan bu kızı beğendik, Müslümanların geleceği böyle olması temennisiyle, Türk güzelini Dünyâ güzeli olarak seçiyoruz. Fakat kadehlerimizi Avrupa’nın zaferi için kaldıracağız.”*((1932 Belçika Güzellik Yarışması ve Keriman HALİS <http://osmanldevleti.blogspot.com/2013/11/1932-belcika-guzellik-yarismasi-ve.html>))

Daha ne söylesinler?!

Koyu Katolik Hristiyan olan İsviçre’den alınan Medeni Kanunla İslam aile mantığı devre dışı bırakıldı. Yıllar içinde yapılan düzenlemeler ile aile kurumu üzerindeki tahribat kalıcı ve kurumsal bir yapıya evrildi. II. Dünya savaşından sonra şekillenen Avrupa Birliği baştan beri Hristiyanlar topluluğu olarak davrandı ve yapılandı. Sömürmek ve kontrol altında tutabilmek için önümüze uzatmış olduğu üyelik “havucunun” sevdasıyla dinimizle, kültürümüzle, geçmişimizle hiç ilgisi bulunmayan ve bazıları tamamen ters olan uygulamaları “mecburen” almak ve sindirmek zorunda bırakıldık. Bu zehirli birleşmenin en büyük zararı da aile yapımıza oldu! Aile ve kültür düşmanı, dine aykırı girişimlerin büyük bir kısmı, Avrupa Birliği uyum çalışmaları kapsamında gerçekleşti. Günümüzde de cinsel sapkınların yüceltilmesine doğru giden batıl anlaşma ve uygulamaları devam etmektedir.

Dünyayı, sahip oldukları para gücüyle yöneten, sınırlı sayıda insan ve aileden oluşan ultra elit siyonist gruba göre, bu kadar çok insanın yaşaması gereksiz ve zararlıdır. Çünkü, sınırlı miktarda bulunan dünya kaynaklarına onlarda talip oluyorlar. Eskinin kölesi, şimdilerin işçisi olarak, fiziksel varlıklarına da pek ihtiyaçları kalmadı üstelik. Suni olarak çıkarılan hastalıklar ve savaşlar ile dünya nüfusunun artışını önleyemeyince, sivrisinekle mücadele mantığındaki

gibi, bataklık kaynağı olarak gördükleri aileyi kurutmaya karar verdiler! Ailenin dayandığı dini ve toplumsal değerleri yok ederek, geleneksel kadın-erkek birlikteliğini zorlaştırarak, aileyi ve normal nüfus gelişimini önlemeye azmetmiş durumdadır.

Ailemizi Yok Etmeye Çalışan Akım ve Uygulamalar

Aile kurumunu yok etmeye çalışan akım ve uygulamalar, bir çırpıda sayıp dökülemeyecek kadar çok, **sistematik**, kararlı ve art niyetlidir.

Kısa bir yazı içinde derlemek yerine, önemli konu başlıkları altında sınıflamak ve biraz ayrıntıya girmek daha doğru olacaktır.

Aile düşmanı politika ve uygulamaları icra edenlerin bir kısmı, bilerek ve isteyerek şeytani bir hazla çalışmaktadır. Büyük bir kısmı da, **ehven-i şer** kolaycılığı ile razı olup boyun eğmiş ve daha kötü olmasın diye idare yoluna gitmiştir. Ne var ki, daha kötü olmasın diyenler yüzünden, her gün daha da kötüye gidiş ve mevcut kötüyü normal gibi kabullenme hastalığı ve **zilleti** peydah etmiştir.

Bir kısmı da, neye hizmet ettiğini bilmeden, sorgulamadan donuk bir iradeyle düzene uyma ve devam ettirme yolundadır.

Aile Reisliğinin Lağvedilmesi, Baba Olan Erkeğin İtibarsızlaştırılması

Aile kurumunun temelini atan ve devamı için gerekli maddi-manevi enerjiyi temin etmekle, doğrudan sorumlu tutulan unsur erkek tarafı yani kocadır. Nikahta icap-kabul anlaşması

vardır. İcab yani talep eden taraf erkek, kabul yani uygun gören, razı olan taraf ise kadındır.

Ailenin dışarıya karşı en güçlü yapısı olan erkeğe, sorumluluk ve belirli yetkiler bizzat Allah tarafından verilmiştir. Genel kültürümüz ve adetlerimiz de bu yetki ve sorumluluğun etrafında gelişmiş ve nesilden nesile aktarılmıştır.((Yöneticinin Gerekli Olması <https://www.islamdahayat.com/riyaz/yalnizyol167.html>)) İslam öncesi toplumlarda da genel yapı buna uygun olduğu için ayrıca irdelenmeyi gereksiz buluyorum.

Ailede kültürel ve ahlaki kuralların bekçiliğini yapan, devamı için irade gösteren yönetici olarak, kocanın itibarsızlaştırılması, yönetim haklarının yasalarla elinden alınması, zaman içinde fiili durumun da buna göre şekillenmesine neden olmuş ve babaların aile bütünlüğü üzerinde söz söyleme hakları neredeyse hiç kalmamıştır.

Türk Medeni Kanununda en son 2002 yılında yapılan düzenleme ile erkekler “**Aile Reisliği**” makamından kovulmuş, evin yönetiminde karı-koca eşit söz hakkına sahiptir denilmiştir.((Erkeğin Aile Reisliği Bitti! <http://www.hurriyet.com.tr/gundem/erkegin-aile-reisligi-bugun-hukuken-bitti-45902>))

Son zamanlarda yapılan resmi nikah törenlerinde bile klasik “**sizi karı-koca ilan ediyorum**” ifadesi gitmiş, yerine “**sizleri eş ilan ediyorum**” diye saçma sapan, ruhsuz bir ifade gelmiştir. Karılık ve kocalık utanılacak veya hor görülecek kavramlar değildir. Erkek ve kadın eş derken eşit olamaz. Yaratılışları, görevleri, yetenekleri farklı ve değişkendir. Erkeğin görev ve yetkilerine göre verilen üstün becerileri olduğu gibi, kadının da ailedeki fonksiyonuna göre verilen olağan üstü beceri ve yetenekleri vardır.

Erkek, kadının güven duyduğu KOCA dağıdır. Kadın da, erkeğin en kıymetli hazinelerinden süzölmüş KÂRI ve dağ gibi olan KOCA nın üzerini huzurla kaplayıp altında bereketli sofralar bitiren KARI dır.

Resmi işlemlerde dahi, birisinin tek başına aileyi temsil yetkisi kalmamıştır.

Varlığını ailesine adayan ve gerekirse canını dişine takarak görevlerini yerine getirme durumunda bulunan erkeklerin motivasyonu, görev tatmini elinden alınmış ve aile işlerinde bitmeyen fitnelerin, kavgaların temeli atılmıştır.

“Dünyanın ücra bir köşesinde de olsa, üç kişinin, içlerinden birini kendilerine emir tayin

etmeden yaşamaları doğru olmaz.” Buyuran Sevgili Peygamberimiz (s.a.s.), en küçük bir toplulukta dahi yönetici olmasını ve hatta yolculukta bile içlerinden birinin imam ve emir(yönetici) olarak tayin edilmesini emretmişken, aile gibi önemli bir kurumun çift başlı kaotik bir yapıya dönüşmesine rızası olur muydu?

Erkeklerin Maaşlarının Düşük Tutularak, Kadınların da Çalışmaya Zorlanması

Kadın iş gücü, erkeklere karşı bir rekabet ve tehdit olarak çalışma hayatında sömürünün merkezinde yer almıştır. Komünizm veya kapitalizm fark etmiyor, beşeri sistemlerin tamamında kadın her şeyiyle sömürülen bir üretim aracı ve tüketim hedefi olarak muamele görüyor.

Erkeklerin çalışma hayatında ailelerini geçindirmeye yetebilecek seviyede maaş almaları halinde, kadınların çalışması için ekonomik baskılar olmayacaktı. İş gücü piyasasında rekabete neden olarak ücretlerin düşmesini sağlayan kadınlar işsizliğin de sebeplerinden birisi haline geliyor.

Bekar bir kadın işe girip çalışmaya başladığında, sadece kendisine çalışmış oluyor ve kendisi gibi çalışan birisini bulursa evleniyor veya bekar kalmaya devam ediyor. Ama bekar bir erkek işe girip yeterli bir maaş almaya başladığında, ilk planladığı şeylerden birisi de evlenmek oluyor. Evleneceği kızın çalışıp çalışmadığına fazla takılmıyor. Genelde çalışmasını da istemiyor. Çocukları da hesaba katıldığında, işe giren her bir erkek, ortalama 4-5 kişi için geçim kaynağı oluyor. Toplumun kalkınması ve refahı için öncelikle erkeklerin işe girebilmesi şarttır.

Evinde ailesine ve topluma en iyi değerleri üretmesi ve yeni nesilleri sevgi ve şefkatiyle yetiştirmesi gereken kadınlarımız, tıpkı biyonik robotlar gibi sabahtan akşama kadar dışarıda hunhar bir çalışma içinde olmaya, evine gelince de aile görevlerini yapmaya zorlanıyor. Bunun adı zulümden başka bir şey değildir.

Aile yuvasının sıcak, huzurlu, güvenli ve bereketli bir halde bulunmasının temel şartları erkeğin çalışarak ailesinin ihtiyaçlarını gidermesini, onları sevgiyle korumasını ve yönetmesini, kadının da evinde huzurlu bir ortam içinde annelik ve hanımlık işlerini yapabilmesine bağlıdır.

Sırf kocasının maaşı geçinmeye yetmediği için, çalışmak zorunda kalan kadınların çoğunun asık suratla, yavrularını istemeden sağa sola bırakmak zorunda kalarak ve gün boyu onlara hasret çekerek çalışmak zorunda kaldıklarını görebilirsiniz.

Dört kişilik bir ailenin sağlıklı, dengeli ve yeterli beslenebilmesi için yapması gereken aylık gıda harcaması tutarının (**açlık sınırı**) 2.067,17 TL((Türk-İş Açlık Sınırı Hesabı 2019 <http://www.turkis.org.tr/HAZIRAN-2019-ACLİK-ve-YOKSULLUK-SINIRI-d249748>)) olduğu bir ortamda, 2.020 TL((Asgari Ücret Hesabı <https://www.ailevecalisma.gov.tr/istatistikler/calisma-hayati-istatistikleri/asgari-ucret/asgari-ucret-2019/>)) **asgari ücret** alan bir erkeğin, ailesini geçindirebilmesi mümkün olur mu? Bu evin kira, eğitim, giyim, sağlık ve diğer masrafları olmayacak mı?

Aileyi yüceltmek için erkeğin iş ve yeterli maaş şartlarını sağlamak zorundayız. İşsizliğin de çözümü budur, nüfusun yaşlanması ve gerilemesinin de. Çünkü çalışan kadınlar için çocuk sahibi olmak eziyetten başka bir şey değildir. Büyütemediğiniz, yürürken, konuşurken yanında olamadığınız, akşamdan akşama görebileceğiniz bir çocuğu kolay kolay doğurmak istemezsiniz tabii.

CEDAW ve İstanbul Sözleşmelerinin İmzalanarak Aileye Tuzak Kurulması

En son diyeceğimi, yazının başında ifade etmek istiyorum: **CEDAW** ve **İstanbul Sözleşmeleri** kuzu postuna girmiş kurt gibi, sözde kadın hakları ve koruması adıyla geleneksel aile yapımıza ve dinimize açılmış **şeytani savaşın** ön cepheleridir. En kısa zamanda bu sözleşmelerden **çekilmemiz** gerekmektedir! Bizim Avrupa ve ABD'den insan hakları adına alabileceğimiz yeni bir değer yoktur!

Varlığı sömürgeler, kan ve gözyaşları üzerinde yükselen barbarlık tarihine dayanan Avrupa ve ABD'den, **sadece** teknoloji transfer etmemiz gerekiyor! Ahlaksızlık ve sapkınlık değil! Bu sözleşmelerde yer alan, hakka ve hakikate uygun kısımların daha iyisine sahip olduğumuza, bütün insanlık ve medeniyet tarihi şahitlik etmektedir! Yapmamız gereken şeyler; özümüze dönmek, değerlerimize sahip çıkmak ve cezalarıyla birlikte gerçek adaleti yeniden tesis etmektir.

Bu iki sözleşme de doğrudan gönüllü katılıma dayanıyor. Bu yüzden; çekilmek mümkün değil diyenler, başka şeylerle tehdit edenler, açıkça YALAN söylüyor ve şeytanın avukatlığını yapıyor.

CEDAW yani "**Birleşmiş Milletler Kadınlara Karşı Her Tür Türlü Ayrımcılığın Önlenmesi Sözleşmesi**"((CEDAW Sözleşmesi <https://www.tbmm.gov.tr/komisyon/kefe/docs/cedaw.pdf>)) 1981'de yürürlüğe girdi. Türkiye tarafından 1985 yılında imzalandı. **1986** yılından itibaren geçerli sayıldı. 25. Maddesinde katılmak isteyenlerin gönüllü imzası ve onayı ile katılımı düzenleniyor. Katılan ülkelerin çekinceleri de 26. ve 28. maddelerine göre işleme alınıyor. Teknik olarak imzamızın çekilmesi normal ve mümkündür!

Türkiye olarak CEDAW için bazı çekinceler iletmışiz. Ancak, sonradan bunları da kaldırıp, sadece 9. maddenin 1. fıkrasına yapılan çekinceyi sürdürmüştüz. O da yabancı erkek ile evlilik nedeniyle, veya sonradan kocanın vatandaşlık değiştirmesiyle, kadının da vatandaşlığının otomatik değişmesine neden olunmamalıdır diyen kısımdır.((CEDAW Çekincelerimiz <https://humanrightscenter.bilgi.edu.tr/tr/content/122-kadnlara-kars-her-turlu-ayrmlgn-onlenmesi-sozlesmesi/>))

Aynı şekilde; 2011 yılında imzalanan İstanbul Sözleşmesinin 11. ve 12. Bölümlerine göre, değişiklik taleplerinin işleme alınma süreci tarif edilmiştir. Sözleşmenin Feshi'de 80. maddeye göre mümkün ve ayrılan için yaptırımı olmayan bir işlemdir.

80. Madde 1. paragraf: "*Her Taraf istediği zaman Avrupa Konseyi Genel Sekreteri'ne yapacağı bir bildirimle bu Sözleşme'yi feshedebilir.*"

2.paragraf:"*Bu tür fesihler bildirimden Genel Sekreter tarafından alınmasından sonraki üç aylık sürenin sonunu izleyen ayın ilk gününde yürürlüğe girer.*"

Yani, kimsenin aba altından sopa göstermesine de, korku ve tehdit tellallığı yapmasına da gerek yok! Eğer Türkiye Cumhuriyeti bağımsız, demokratik ve özgür bir ülke ise, ki çok şükür

öyle olduğuna inanıyoruz! Bu iki sözleşmeden de imzasını her zaman geri çekebilir ve neslini, ailesini hayasız saldırılardan korumaya alabilir ve de acilen almalıdır!

Havanda su dövmeyelim ve okuma fırsatı bulamayanlar da malumat sahibi olsun diye, CEDAW ve İstanbul Sözleşmesinin İslam ve aile düşmanı maddelerinin bir kaçını yazarak, yorumlarımı paylaşayım istiyorum:

CEDAW Sözleşmesinden:

CEDAW Sözleşmesi((CEDAW

Sözleşmesi <https://www.tbmm.gov.tr/komisyon/kefe/docs/cedaw.pdf>) **Başlangıç Bölümü**

"... Bir ülkenin bütünüyle gelişmesi, yeryüzündeki refahın artması ve özgürlüğün gerçekleşmesi için, her alanda kadınların erkeklerle aynı şartlar altında eşit bir biçimde katılmaları gerektiğinin farkında olarak,"

Bu cümle kadın ve erkeğin bütün farklılıklarını bir kenara bırakarak, her alanda kıyasıya rekabete sokulmasını, kadının bir eş ve anne olarak toplumdaki temel fonksiyonunun göz ardı edilmesini savunmaktadır! Ne demek, her alanda aynı şartlar altında, eşit bir biçimde katılmak? Kadın ve erkek aynı değildir ki, eşit sayılınsınlar! Farklı üstünlükleri, becerileri ve yaratılış özellikleri vardır. Bunları yok saymak, farklılıkların muhteşem bileşkesi olan aile kurumuna savaş ilan etmektir!

"... Erkekler ile kadınlar arasında tam bir eşitliğin gerçekleşmesi için erkekler ile birlikte kadınların da toplum ve aile içindeki geleneksel rollerinin değişmesine ihtiyaç bulunduğundan,"

Bu cümlede adeta şeytani niyet ve heveslerini kusmuşlar! Kadın ve erkeklerin eşit olabilmek için toplum ve aile içindeki **geleneksel rollerini değiştirmeleri** gerekiyormuş! Yani anneler baba gibi, babalar da anne gibi davranacakmış! Aile reisliğine ve erkek idaresine olan düşmanlık, burada somut kelimelere dökülmüş. Yazıklar olsun bu sözlerin altına imza atanlara! Yazıklar olsun bu aile düşmanlığına çekince bile koymayanlara! Sadece bu cümle dahi, sözleşmenin yırtılarak çöpe atılmasına yeterli olmalıydı! Heyhat!

5. Madde “Önyargıların ve **geleneklerin tasfiye edilmesi**”

Taraf Devletler aşağıdaki konularda gerekli tedbirleri alırlar:

a) Her iki cinsten birinin aşağı veya üstün olduğu veya **erkekler ile kadınların basma kalıp rollere sahip oldukları düşüncesine dayanan bütün önyargılar ve gelenekler ile her türlü uygulamayı tasfiye etmek amacıyla erkeklerin ve kadınların sosyal ve kültürel davranış tarzlarını değiştirmek;..”**

Burada **gelenek** adıyla saldırılan şey, aslında dini değerlerdir! Bütün amaçlarını açıkça yazmışlar. Daha başka izaha veya incelemeye gerek var mı? Geleneksel erkek ve kadın rollerinde; aile reisi ve geçimden sorumlu olarak babayı, yuvadan ve çocuklardan öncelikle sorumlu, eğitmen, idareci ve kocasına yoldaş olarak anneyi biliyoruz. Karı-koca ilişkisinin nasıl olması gerektiğini bize anlatan ve öğreten Kur’an-ı Kerim’dir, Hadis-i Şeriflerdir, bunlarla uyumlu gelişen ve günümüze kadar gelen gelenek ve göreneklerimizdir. Bunları hayatımızdan çıkardığımızda, İslam ve geçmişimizle bağımız kesilir, geleceğe aktarabileceğimiz her hangi bir değer kalmaz olur. CEDAW sözleşmesi açıkça bunları reddettiğini ve kabul eden ülkelerle birlikte erkek-kadın rollerini alt üst edeceğini, aileyi ne olduğu belli olmayan tuhaf bir duruma getireceğini, bir kez daha ilan etmiş. Diğer maddelerdeki rezillikleri merak edenler, kaynaklar bölümünden bağlantısını tıklayarak okuyabilirler.

CEDAW Sözleşmesini imzalayan devletler için, CEDAW’a ek protokolde hazırlanarak imzaları toplanmış ve Birleşmiş Milletler Genel Sekreterliğinde tutulmuştur. Türkiye’de bu protokolü imzalayarak onaylamıştır.((CEDAW Sözleşmesi ve ek Protokolü https://www.tbmm.gov.tr/komisyon/kefe/belge/uluslararasi_belgeler/ayrimcilik/CEDAW/CEDAW_Sozlesmesi_ve_Ihtiyari_Protokolu.pdf))

CEDAW’a yapılan ek protokol ile “**Kadınlara Karşı Ayrımcılığın Önlenmesi Komitesi**”nin taraf ülkelerde inceleme araştırma yapması, şikayetleri kabul ederek değerlendirmesi, gerekirse yerinde ziyaretler yaparak şikayetleri soruşturması yetkisi tanınmıştır. Bu komite; imza veren ülkelere amir pozisyonda tavsiye kararları çıkaran, kınamalar yapan, uyarı kararları alan, aile kurumunu “kadına eşitlik” bahanesiyle yıkmaya odaklanan bir oluşumdur.

Lanetli ifade “**toplumsal cinsiyet**” sözü CEDAW Komite kararlarında 1989 yılından itibaren kullanılmaya başlanmıştır. TBMM tarafından yayınlanan “1986-2013 CEDAW Komite Kararlarında”(([https://www.tbmm.gov.tr/komisyon/kefe/belge/uluslararasi_belgeler/ayrimcilik/CEDAW/tavsiye_kararlari/CEDAW%20Komitesi%20Tavsiye%20Kararlar%C4%B1_\(1-29\).pdf](https://www.tbmm.gov.tr/komisyon/kefe/belge/uluslararasi_belgeler/ayrimcilik/CEDAW/tavsiye_kararlari/CEDAW%20Komitesi%20Tavsiye%20Kararlar%C4%B1_(1-29).pdf)))

tam 103 kere kullanıldığını görebilirsiniz. Toplumsal cinsiyet denilerek, aslında dini ve kültürel rollere saldırıldığını aşağıda ayrıntılı şekilde açıkladım.

CEDAW Komite kararları, CEDAW sözleşmesini ve protokolünü imzalayan tüm ülkeleri bağlar ve politikalarını etkiler. Peki, CEDAW Komitesini kimler etkiliyor? Sözüm ona, kadın haklarını savunan feminist derneklerden tutun, türlü LGBTQ+ gruplarına kadar, her çeşit din ve kültür karşıtları CEDAW Komitesini etkiliyor. Yayınladıkları değerlendirme raporlarını doğrudan CEDAW Komitesine ileterek gündeme alınmalarını ve üyelere baskı yapılmasını sağlıyorlar. Feministlerin ve LGBTQ örgütlerinin **aille** yararına faaliyet raporu hazırlayacaklarına inanmak, aptallık ve ahmaklıktan başka bir şey olamaz.

Mesela, İstanbul'da 1993 yılında kurulan "**Kadının İnsan Hakları - Yeni Çözümler Derneği**", birçok feminist ve LGBTQ oluşumlarına üye olarak faaliyet gösteriyor.((<http://www.kadinininsanhaklari.org/hakkimizda/uyesi-oldugumuz-platformlar/>)) Bahsettiğim gruplar ile birlikte düzenli olarak CEDAW Komitesini etkilemek için "**CEDAW Türkiye Gölge Raporları**"((<http://www.kadinininsanhaklari.org/savunuculuk/uluslararası-sozlesmeler-ve-mek-anizmalar/cedaw/>)) hazırlayarak Türkiye adına alternatif bilgilendirme, şikayet, karalama ve karar vericileri **etkileme** faaliyeti gösteriyor.

Bu gölge rapor CEDAW Sivil Toplum Yürütme Kurulu - Türkiye ve Türk Ceza Kanunu Kadın Platformu üye örgütlerinden oluşan ülke çapındaki CEDAW STK Çalışma Grubu tarafından hazırlanmıştır.

- AMARGİ
- Ankara Kadın Dayanışma Vakfı
- Başkent Kadın Platformu
- Çanakkale Kadın İstihdamını Destekleme Derneği
- Cumhuriyetçi Kadınlar Birliği
- Diyarbakır Barosu Kadın Komisyonu
- Ev Eksenli Çalışan Kadınlar Çalışma Grubu
- Filmmor Kadın Kooperatifi
- İRİS Eşitlik Gözlem Grubu
- Kadın Adayları Destekleme ve Eğitim Derneği
- Kadınlarla Dayanışma Vakfı
- Kadının İnsan Hakları – Yeni Çözümler Derneği
- KAHDEM – Kadınlara Hukuki Destek Merkezi
- KAOS GL
- KAZETE
- LAMBDA
- Mor Çatı Kadın Sığınağı Vakfı
- Türk Kadınlar Birliği
- Uluslararası Af Örgütü – Türkiye
- Van Kadın Derneği

Bu gölge raporlama süreci Kadının İnsan Hakları – Yeni Çözümler Derneği ve CEDAW Sivil Toplum Yürütme Kurulu - Türkiye tarafından koordine edilmiştir.

Bu gölge rapor Kadının İnsan Hakları – Yeni Çözümler Derneği ve CEDAW Sivil Toplum Yürütme Kurulu – Türkiye tarafından biraraya getirilmiş ve düzenlenmiştir.

Kaynak: CEDAW Türkiye Gölge Raporu (2010)(([CEDAW Türkiye Gölge Raporu \(2010\)](#)))

Bu grupların amaçlarına fazlasıyla ulaştıklarını; son 20 yıl içinde CEDAW etkisiyle yapılan yasal düzenlemelerden, aile ve ahlak anlayışımızdaki bozulmalardan, toplumsal cinsiyet sapkınlığı yüzünden sarsılan kadın-erkek rollerinden, rahatlıkla anlayabilirsiniz.

İstanbul Sözleşmesi imzalanmadan çok öncesinde, CEDAW sözleşmesi ve ek protokolü ile taraf devletler üzerinde ahkam kesen komiserlik komitesi uygulaması başlatılmıştır. Benzer durumu Amerikan fonlarının nasıl kullanıldığını ve eğitimin nasıl yönlendirildiğini denetleyen Fulbright Anlaşması ve buna bağlı kurulan “**Birleşik Devletler Eğitim Komisyonu**” uygulamasında da görmüştük. CEDAW sözleşmesinde aile karşıtı amaçların daha hızlı ve yerinde yürütülmesi için Avrupa ölçeğinde etkili olacak **İstanbul Sözleşmesi** ve ona bağlı olarak “**Uzmanlar Grubu**” komiserliği kurulmuştur. İsimleri farklı olsa da amaç ve yöntemleri aynıdır. Sömürge devletlerini kontrol eden komiserlik büroları gibi çalışırlar.

Resmi olarak CEDAW ve İstanbul Sözleşmelerinin imzalanması, komitelere hesap verilmesi bizim feminist ve LGBTQ savaşılarına yeterli gelmediği için, kendilerine göre alternatif **denetleme platformları** da kurmuşlar. Bunlardan birisi de “**İstanbul Sözleşmesi Türkiye İzleme Platformu**“dur. İstanbul Sözleşmesinin çıkardığı “**Uzmanlar Grubuna**” kendi adaylarını da sokarak her yerde söz sahibi olmaya çalışmış ve başarmışlardır. “**Bağımsız kadın ve LGBTİ örgütlerinden oluşan İstanbul Sözleşmesi Türkiye İzleme Platformu olarak desteklediğimiz, Prof. Dr. Feride Acar, Uzmanlar Komitesi’ne seçildi.**“(<http://ka-der.org.tr/istanbul-sozlesmesi-turkiye-izleme-platformu-adaylarindan-prof-dr-feride-acar-istanbul-sozlesmesi-uzmanlar-komitesine-secildi/>))

Sırf bu bilgi ve mesaj bile, İstanbul Sözleşmesini imzalayan ve imzalatan **dindar siyasilerin, KADEM** gibi STK’ların ve Diyanet İşleri Başkanlığı gibi kurumların aklını başına getirmeye, yüzlerini kızartmaya yeterli gelmelidir! Aile kurumu yıkıldıktan sonra; “**eyvah yanılmışız, bilgimiz yoktu, derhal gereğini yapacağız, kandırılmışız**” diyerek kurtarabileceğiniz ve kurtulabileceğiniz kadar kolay ve basit, hesabı da hafif bir konu değildir!

İstanbul Sözleşmesinden:

İstanbul sözleşmesinde((İstanbul Sözleşmesi Türk Mevzuatı Bağlantısı: <https://kms.kaysis.gov.tr/Home/Goster/24393>)),((İstanbul Sözleşmesi Avrupa Konseyi Bağlantısı: <https://rm.coe.int/1680462545>)) kullanılan süslü kelime ve tanımların arkasında gizlenen vahşeti ortaya çıkarmak gerekiyor. Çoğu insanımız bu metinlerin kastını yeterince algılayamadığı veya hiç bilmediği için tepkisiz ve ilgisiz kalıyor. Bu yüzden İstanbul Sözleşmelerinde geçen kavramların tanımlarını ve bizim aslında ne anlamamız gerektiğini dilim döndüğünce ifade etmeye çalışacağım. İlgili bölümü bu nedenle öne çekiyorum:

Bölüm I - Maksatlar, tanımlar, eşitlik ve ayrımcılık yapılmaması, genel yükümlülükler

Madde 3 - Tanımlar

“Bu Sözleşme maksatlarıyla:

a “**kadına karşı şiddetten**”, kadınlara karşı bir insan hakları ihlali ve ayrımcılık anlaşılacak ve bu terim, ister kamu ister özel yaşamda meydana gelsinler, söz konusu eylemlerde bulunma tehdidi, zorlama veya özgürlüğün rastgele bir biçimde kısıtlanması da dahil olmak üzere, kadınlara fiziksel, cinsel, psikolojik veya ekonomik zarar ve acı verilmesi sonucunu doğuracak toplumsal cinsiyete dayalı tüm şiddet eylemleri olarak anlaşılacaktır;

(Masum görünen ama dehşetle karşılanması gereken bir tanımlama. Bu açıklamaya göre, erkeklerin ailesinde veya toplum içindeyken; bir baba, koca, abi, amca, dayı, patron, komşu, müdür, başkan, şef, amir, meslektaş, öğretmen, imam veya aklınıza gelebilecek hangi konum veya statüde olursa olsun, yanlarında bulunan **kadınlara** (aşağıda kadın tanımlamasındaki ahlaksızlığı ayrıca yazacağım) her hangi bir konuda en basit tavsiyeden başlayarak, fiili şiddet uygulamasına kadar giden, her türlü eylem ve söylemi **kadına karşı şiddet** olarak belirtilmiştir. Bu mantıkla eğer kadınlar isterlerse, şiddet şikayeti olarak kayıtlara geçirerek, erkeklerin hayatını cehenneme çeviremeyecekleri hiç bir şey kalmamıştır.

Erkekler, yanlarında bulunan eşlerine, kızlarına, yeğenlerine veya akrabalarına kılık kıyafetleri ile ilgili her hangi bir kısıtlama veya yasaklama da bulunamaz! Kiminle düşüp kalktıklarına karışamaz! İş yerinde edebe aykırı giyim ve davranışlar sergileyen kadın çalışanlarına uyarıda bulunamaz! Cinsel özgürlükleri ve tercihleri hakkında yorum yapamaz! Kadınların yaşları 18 ve üzerinde ise, istedikleriyle sevgili ve metres hayatı yaşayabilir, evlenebilir veya nikahsız çocuk yapabilirler. Bu konularda en ufak bir eleştiri veya yaptırım yetkileri kalmamıştır. Şiddet eylemi tanımlaması oldukça genişletilerek, basit bir itişme dahi saldırı olarak cezalandırılmaktadır. Çok mu abartıyor muyum sizce? Buyurun size iki örnek vereyim:

- Kızını başka bir erkek ile aynı yatakta basan babaya tokat attığı için 740 lira para cezası verildi! Kızının şikayeti üzerine, ‘Basit kasten yaralama’ suçundan hakkında dava açılan Sefer B.’ye 740 lira para cezası verildi. 2019 yılı 1 Mart’ta Zonguldak’ta meydana gelen olayda, Sefer B., iddiaya göre sabah kalktığı anda kızını odasında bir erkekle aynı yatakta gördü. Sefer B., yanına çağırdığı kızına tokat attı. Sefer B., daha sonra kızıyla karakola giderek o gün evde ilişkiye girdiği kişi ve daha önce ilişkiye girdiği 2 kişi hakkında şikayetçi oldu. Karakolda ifade veren kızı ise kendi isteği ile ilişkiye girdiğini söyleyip kendisine tokat atan babasından şikayetçi oldu. Karara tepki gösteren Sefer B., Kendi kızımı korumayacak mıyım? ‘Bir tokat attım’ diye bu cezayı hak etmedim. Haksız yere verilen bir ceza. Başka birisi aynı durum karşısında benim yaptığımdan daha kötüsünü

yapardı. Hakime bunları söyledim. ‘Öfkeyle bir tokat attım’ dedim. Hakim de ‘**Yasa bu şekilde**’ dedi.”((Kızını yatakta başka erkekle basan babaya tokat cezası <http://www.haberevet.com/guncel/kizini-yatakta-baska-erkekle-basan-babaya-tokat-cezasi-h754617.html>)),((Kızına tokat atan babaya 740 lira ceza http://www.cumhuriyet.com.tr/haber/turkiye/90315/Kizina_tokat_atan_babaya_740_lira_ceza.html))

- Evli bir kadın başka bir erkekle zina halindeyken kocası tarafından yakalandı. Boşanma davası açan adam haklı ve aynı zamanda işsiz olduğu halde, karısına nafaka ödemeye mahkum edildi. Çünkü işsizliği nafaka ödemesine, kocalığı da karısının cinsel özgürlüğüne engel olarak görülmedi! Sadece boşanmaya geçerli bir talep olarak işleme alındı!((İşsiz koca kendisini aldatan karısına nafaka ödemeye mahkum edildi <https://www.yenisafak.com/gundem/yargitay-issiz-kocanin-kendisi-aldatan-karisina-nafaka-odemesine-hukmetti-3445513>))

*b “**aile içi şiddet**”, eylemi gerçekleştiren, mağdurla aynı ikametgahı paylaşmakta olsun veya olmasın veya daha önce paylaşmış olsun veya olmasın, aile içinde veya aile biriminde veya mevcut veya daha önceki eşler veya **birlikte yaşayan bireyler** arasında meydana gelen fiziksel, cinsel, psikolojik veya ekonomik şiddet eylemleri olarak anlaşılacaktır;*

(Burada da aynı şeytanlık yapılıyor. Aile içi şiddet kavramı içine hiç bir insanın ve Müslümanın kabul edemeyeceği, Allah’ın ve Resulünün men ettiği eylemlerde dahil edilmiş, terbiye ve sorumluluk gereği erkeklerin eş ve çocukları üzerinde tahakküm içeren söz ve eylemleri de! Siz aile içi şiddet denince sadece dayak ve cinsel saldırı gibi tasvip edilemez suç konulu eylemleri anlayabilirsiniz ama onlarla sınırlı tutulmamış! Aşırı makyaj yapan ve dışarıda babasının veya kocasının yüzünü kızartacak kadar dekolte kıyafetle gezmeye kalkan karısı veya kızına maddi imkanlarını sınırlayanlar da aile içi şiddet kapsamına alınıyor. Bunu sözlü olarak yapan, tepki gösterenler de şiddet uygulamış sayılıyor. Bütün bu rezaletlerin düğüm noktası “**toplumsal cinsiyet eşitliği**” denilen şeytani kavramda buluşuyor! Yani kadın ve erkekler kendi cinsiyetlerinden kaynaklanan geleneksel rollerinden sıyrılmak zorunda bırakılıyor. Erkekliğin veya kadınlığın tarihsel görev gelişimleri çöpe atılıyor! Yapılan başka bir şeytanlıkta aile kavramının yanına sinsice yapıştırılan “**birlikte yaşayan bireyler**” ifadesi ile zina, sevgili, metres, dost hayatı gibi ilişkilerin de yasal koruma altına alınarak legal hale

getirilmesi ve aile ile eşit statüde gösterilmesidir. Dost hayatı yaşayan zinakar kadın ve erkek sanatçıların(!) aralarındaki kavgaya müdahil olan ve kadına olan desteğini gösteren, Sayın Aile, Çalışma ve Sosyal Hizmetler Bakanımıza boşuna tepki göstermişiz! Meğersem sözleşmenin yüklediği görevini ifa ediyormuş! Bu durumda Bakanlığın adı eksik kalmış oluyor. Önerim Aile, Dost, Zina, Çalışma ve Sosyal Bakanlığı olarak değiştirilsin ki malumun ilanı da eksik

kalmasın!(((<https://www.takvim.com.tr/magazin/2018/11/02/bakan-zehra-zumrut-selcuktan-sil-aya-gecmis-olsun-telefonu>))),(((<https://www.yeniakit.com.tr/haber/yavuz-bahadiroglundan-gayrime-sru-iliski-yi-destekleyenlere-telefon-eden-aile-bakanina-tepki-540630.html>))))

c “toplumsal cinsiyet”, herhangi bir toplumun, kadınlar ve erkekler için uygun olduğunu düşündüğü sosyal anlamda oluşturulmuş roller, davranışlar, faaliyetler ve özellikler olarak anlaşılacaktır;

(Lanetli sözleşmelerin, lanetli tanımlamasına geldik! Allah'ın erkek ve kadınları yaratılış maksadı bellidir. O da Allah'a kulluk etmektir. Önce Hz. Adem'i, sonra da Hz. Havva'yı yaratan Yüce Rabbimiz, onlardan hayat arkadaşı olmalarını, kendilerinden peydah edecek nesilleriyle birlikte, Mahşer gününe dek hazırlanmalarını buyurmuştur. Bu uzun yolculukta kadın ve erkek kullara yaratılış amaçlarına uygun görevler ve bunları yapabilecek beceriler verilmiştir.

Kadının en mühim vazifesi anneliktir! Annelik, sadece biyolojik tarla olmak değildir. Annelik, muazzam ve çok yönlü üretim ve hizmet işletmeleri birleşkesidir. O yüzden annelerin sabrı, sevgisi, merhameti, gayreti, ilgisi, iletişim yeteneği, pratikliği, kararlılığı ve güzelliği ile hiç bir erkek boy ölçüşemez! Annelerdeki beceriler doğuştan gelir. Eğitim ve deneyimle daha da gelişir. Annelerin kutsal görevlerini yapabilmeleri için güvenlik, barınma, gıda temini, giyinme gibi temel ihtiyaçlar noktasında emin ve rahat olmaları gerekir. Bu şartlar sağlandığında, anneler dünyada cennet köşklerinin ihtişamını yaşatabilme yeteneğine sahiptir. O yüzden kendilerini koruyup kollayacak, dış güçlere karşı emniyeti, aile içinde huzur için kolluk kuvveti, beslenme ve giyinme ihtiyaçlarının temini için başlarında bir erkeğin, baba ve lider olarak bulunması gerekir.

Erkekler için aile kutsal kaleleridir. Oldukça güçlü ve etkili olan cinsel ve duygusal ihtiyaçlarını helal ve huzur dairesinde giderebilecekleri, kendilerine tabii olacak minik cemaatlerinin

imamı/yöneticisi olarak, her türlü ihtiyaçları için gerekirse gece-gündüz çalışarak gayret edecekleri, kişisel önceliklerinden vazgeçerek aileleri için yaşayacakları bir görev ve sorumluluktur, babalık ve kocalık. Erkeklerin güçlü, cesaretli, sağlıklı, dirayetli, adil, özverili, çalışkan ve lider ruhlu, ali cenap olmaları gerekir. Bütün bu sorumlulukların ve görevlerin karşılığında saygı ve itaat görme, mal ve namusu hakkında özen gösterilme, çizdiği hayat yolunda uyum ve destek bulma hakları oluşur.

İşte “**toplumsal cinsiyet**” denilen şeytani kavram, bu dengenin alt üst edilmesi için türetilmiş zehirli bir yaklaşımdır. Kadın ve erkeğin bütün sosyal rolleri, az önce açıkladığım kaynaklardan beslenir. Bunları yok etmek, insanlığın sonunu getirmek ve nesilleri kurutmak anlamına gelir! Savaşlar ve suni hastalıklar ile dünya nüfusunu azaltamayacağını gören, azgın azınlığın en büyük hamlesi, nüfusu üretim merkezinde kırmak, yani aileyi yok etmektir. Bunu başarmaya başladıklarını da dehşetle görmeye başladık. Kadın ve erkekler normal evliliklerin dışına çıkmalı çok oldu. Hemcinsleriyle sapkın evlilikleri de aştılar! Artık hayvanlarla evlenen Avrupalıların haberlerini okuyoruz. Yazıklar olsun, bu tuzakları göremeyen sorumlulara! Yazıklar olsun, bu şeytani planların uygulama taşeronluğunu gönüllü yapan kişi ve kuruluşlara!

Yeryüzündeki bütün fitne ve belaların sponsorluğuna soyunan, siyonist ailelerden birisinin desteğiyle, ABD’li zoolog Alfred Kinsey, 1948-1955 yılları arasında, adrese teslim özel ve planlı bir araştırma sonucunu, “Kinsey Skalası”((Kinsey Skalası- Ailesiz Toplum <https://yazarumit.com/alesiz-toplum-3-kinsey-skalasi-toplumsal-cinsiyet-esitligi/>)) adıyla gündeme getirdi. Bu araştırmanın ve medyanın dayatmasıyla, ABD halkının muhafazakar yaklaşımı kırıldı, her türlü sapkınlığı kabullenmelerine yasal ve akademik ortam sağlandı.

Aşağıdaki şekilde görüldüğü üzere, O bölgesindeki normal kadın-erkek ilişkisi ile, X bölgesindeki cinsiyet teması olmayan durumlar aşırı uç ve marjinal cinsel tercihler şeklinde gösterilmiştir. Tıpkı matematikteki normal dağılımın, her iki ucunda bulunan en sınır noktaları gibi. Normal ve geleneksel kadın erkek ilişkisinin ve diğer taraftakilerin, merkezde bulunan “*eşit derecede heteroseksüel ve homoseksüel*” bölgesine gelmeleri gerektiğini yorumlamıştır.((<http://ahmethakancakici.blogspot.com/2018/10/alesiz-toplum-3-gay-topluma-gecis.html>)) Toplumsal cinsiyet eşitliği ile geleneksel “**ahlak erkeği**” ve “**ahlak kadını**” değerleri yok edilerek; bağımsız, bağlantısız, cinsel sınırları ve tabuları olmayan toplumlar

inşa etmeye çalışıyorlar. Ortada klasik erkek-kadın rolü kalmayınca hem aile hem de ailede üretilecek **çocuk** sorunu kalmamış olacak! Yaşanan haller ve yasal zemine kavuşan kampanyalar, aile kalesinin surlarının ağır hasar aldığını, tüm çıplaklığıyla gösteriyor!

Kinsey Skalasına Göre Cinsel Yönelim Grupları							
0	1	2	3	4	5	6	X
							
Tamamen heteroseksüel	Baskın heteroseksüel, nadiren homoseksüel	Baskın heteroseksüel, sıklıkla homoseksüel	Eşit derecede heteroseksüel ve homoseksüel	Baskın homoseksüel, sıklıkla heteroseksüel	Baskın homoseksüel, nadiren heteroseksüel	Tamamen homoseksüel	Cinsel temas yok

Toplumsal Cinsiyet Eşitliğinin Hedefi

Bu tabloyu ve ifade ettiği duruma ilişkin değerlendirmeleri abartılı bulanların, biraz aşağıda ifade edileceği üzere, İstanbul Sözleşmesinde geçen "**kökünün kazınması**" ile amaçlanan şeyin ne olduğunu düşünmelerini önemle tavsiye ederim!

Toplumsal cinsiyet eşitliği zırvası ile, amaçlarına erişebilmeleri için yok etmek istedikleri 0 noktasından, hedefledikleri X noktasına kadar gidilebilmesi için ara modeller kurguladılar ve bunları da büyük finans destekleriyle insanlık gündemine zorla soktular. İnsanlar çaresizlikle karışık gaflet içinde; sanat, medya, magazin, eğitim, sinema sektörü ve internet üzerinden, sistematik şartlanmaya ve güdülenmeye maruz bırakıldılar. Toplumsal Cinsiyetlerin içinde "Erkek" ve "Kadın" şeklinde cinsiyet ayrımı ve tanımlaması yoktur! Sapkınlıkların güç birliği **LGBTQ+** şeklinde sağlandı ve örgütlendi. Allah'ın yarattığı gök-kuşağı renklerini, cinsel çeşitlilik tanımlamasıyla kendilerine sembol yaparak kirlettiler. Her hangi bir şeyde gök-kuşağı deseni kullanmaya korkar olduk! Sapkınlara destek olma adına, gök-kuşaklı giysi ve eşya üretenlerde ahlaksız istismar pazarını büyütüyorlar.

Sapkınların **LGBTQ+** kodlamasını bilmemiz ve neyle karşı karşıya olduğumuzun farkında olmamız lazım:

L : (Lezbiyen, kadın kadına ilişki)

G : (Gay, erkek erkeğe ilişki)

B : (Biseksüel, kadın ve erkekle aynı anda ilişki)

T : (Trans, karşı cins rolüne girerek veya ameliyatla cinsiyet değiştirerek ilişki)

Q : (Questioning veya Queer: Cinselliğini sorgulayan veya diğer cinsel eğilimlerden birine sahip olanlar. Pedofili (çocuklarla), Encest (aile içi), Zoofili (hayvanlarla), vs.)

+ : Henüz keşfedilmemiş ve tanımlanmamış her türlü cinsel zevk modelleri

Eğer birisi size LGBTQ+ haklarından bahsederse, yukarıdaki işleri savunduğunu veya saygı (!) duyduğunu bilerek dinleyiniz!)

*d “**kadınlara karşı toplumsal cinsiyete dayalı şiddet**”, bir kadına karşı, kadın olduğu için yöneltilen veya kadınları orantısız bir biçimde etkileyen şiddet olarak anlaşılacaktır;*

(“Kadınlara karşı toplumsal cinsiyete dayalı şiddet” diyerek, döne döne kadınlık görevlerinin hatırlatılmasından ve kadınlara yönelik beklentilerden olan rahatsızlık dile getiriliyor. Mesela, bir anneden beklenen şey çocuklarının başında durmak, onları koruyup gözetmektir. Eğer bir koca kendisi isteyken, karısının çocuklarını bırakıp komşularda fazlaca gezdiğini fark eder ve akşama geldiğinde mesela çocuklarının aç ve üstü başı kirli olduğunu fark ederek karısı ile tartışırsa suç işlemiş olur. Çünkü “toplumsal cinsiyete dayalı şiddet” uygulamış sayılır. Bir anne olarak karısına görevlerini hatırlatıp baskı yapamaz! Yaparsa hemen bir şikayet ile sokağa atılır, evine ve çocuklarına 6 aya kadar yaklaşamaz! Barışmak veya konuşmak için telefon bile edemez! İşte bu sözleşmenin doğurduğu kanun ve kanun uygulaması bu şekilde olmaktadır. Erkeklerin kaderi yanlarında yaşayan veya çalışan kadınların iki dudağı arasında bağlanmıştır. Allah şerhilerin şerrinden muhafaza eylesin!”

*e “**mağdur**”, a ve b fıkralarında belirtilen davranışlara maruz kalan herhangi bir şahıs olarak anlaşılacaktır;*

(Mağdur kelimesi bu tanımlamaya göre çok geniş bir yelpazeye yayılmıştır. Doğrudan fiziksel darbe, tecavüz vb. hiç kimsenin kabul edemeyeceği eylemlere maruz kalanlar da, yakınındaki bir erkeğin ters bakması, laf söylemesi veya bir şeyi kısıtlamasına maruz kalanlar da mağdur kabul edilerek, erkeklerin hayatını cehenneme çevirmeye hazır tutulmuştur! Haklı olup olmadıkları da hiç önemli değildir! Yasaya göre kadının beyanı yeterlidir!”

*f “**kadın**” terimi, 18 yaşından küçük kızları da kapsayacaktır.”*

(0-18 yaş arasını da kadın olarak tanımlamak cinayete eşdeğer bir zulüm kapısını aralıyor. Akl-ı baliğ olana kadar, yani ergenlik çağını tamamlayıp üreme fonksiyonları çalışmaya başlayıncaya kadar bütün insanlar çocuk olarak kabul edilir. Çocukların her din ve hukuk sisteminde özel bir yeri ve masumiyetten kaynaklanan dokunulmazlığı vardır. Buluş çağına erene kadar, çocuklar kimden doğarsa doğsun, dinimizce İslam üzere doğmuş kabul edilir. Akli ermeden önce vefat edenlerin, cennetlikler arasında olacağına iman ediyoruz. Buluş çağına giren gençlerin ise, evlilikle birlikte mallarının sorumluluğunu alabilinceye kadar beklenilmesini, bizzat Allah-u Teala emrediyor (Nisa-6). Henüz buluş çağına ermemiş kız çocuklarını, bebek dahi olsalar “kadın” olarak görmek ve göstermek, **LGBTQ+** içinde yer alan pedofili denilen sapıklığa kapı aralayan, sinsi bir “**toplumsal cinsiyet eşitliği**” taktiğidir. Çünkü toplumsal cinsiyet eşitliği adına; kadın ve erkeklerin ne zaman, kiminle, hangi şartlarda evlenebileceklerini belirleyen dini, kültürel ve sosyal normları yok etmeye, köklerini kazımaya niyet edilmiştir. Çocuklara da kadın denilerek, kadın gibi muamele edilebilmesinin yolu açılmak istenmektedir. Bizler gaflete düşerek ciddiye almasak da, durum bu kadar vahim ve kasıtlıdır!)

Giriş Bölümü

*“Kadına karşı şiddetin, kadınlarla erkekler arasında **tarihten gelen** eşit olmayan güç ilişkilerinin bir tezahürü olduğunu ve bu eşit olmayan güç ilişkilerinin, erkeklerin kadınlara üstünlüğüne, kadınlara karşı ayrımcılık yapmalarına ve kadınların tam anlamıyla ilerlemelerinin engellenmesine yol açtığı bilincinde olarak;”*

Asıl sorun; kadın veya erkek fark etmeksizin, tüm insanlar arasında gerçek adaleti tesis etmeyle ilgili olduğu halde, “tarihten gelen” işaretlemesiyle dini geçmişimiz ve geleneklerimiz açıkça hedef alınmıştır. Tarihimiz ve kültürümüz toptan suçlu ilan edilerek yargılanmıştır. Burada İslam toplumu hariç tutularak yorum yapılsaydı, hakkaniyete daha uygun olurdu. Kadının insanlığını tartışmaya açan, yakın zamana kadar ikinci sınıf muamelede bulunmaya devam eden Orta Çağın karanlık Avrupa toplumları ile ilim ve medeniyet pınarı olmuş İslam toplumlarını aynı kefeye koymak halt etmektir. Bu haltı İstanbul’da, şanlı bir medeniyetin beşiğinde yemek ve yedirmek ise ayrı bir faciadır!

“Kadına karşı şiddetin yapısal özelliğinin toplumsal cinsiyete dayandığını ve kadına karşı şiddetin, kadınların erkeklere nazaran daha ast bir konuma zorlandıkları en önemli sosyal

mekanizmalardan biri olduğunun bilincinde olarak;"

Burada **toplumsal cinsiyet** diye bir kavram uydurarak niyetlerini ve hedefledikleri değerleri perdeleme yoluna gitmişler. Şeytanlaştırıp kötüledikleri "toplumsal cinsiyet" denilen şeyin ne olduğunu ise Tanımlar bölümünde 3. Maddenin c. fıkrasında itiraf etmişler:

" "toplumsal cinsiyet", herhangi bir toplumun, kadınlar ve erkekler için uygun olduğunu düşündüğü sosyal anlamda oluşturulmuş roller, davranışlar, faaliyetler ve özellikler olarak anlaşılacaktır;"

Tanıdık geldi değil mi? **CEDAW** sözleşmesinde de hedef alınan kadınlar ve erkeklerin dini referanslı gelenek ve göreneklerden kaynaklanan toplum ve aile içindeki rollerini kastediyorlar. CEDAW küstah bir şekilde bu özelliğe savaş açtığını ilan ediyordu. İstanbul Sözleşmesi ise "**toplumsal cinsiyet** " uydurmasıyla gizlemeye ve kafa karıştırarak hain emellerini uygulamaya çalışıyor.

Farkları bu yani! Kadın ve erkeğin Allah tarafından verilen, Peygamber tarafından öğretilen rollerini bozmak ve değiştirmek! Bütün planlarını bu hain niyetlerini yürürlüğe sokmak, aile yapısını parçalamak üzere kurmuşlar. Türk-İslam ailesi bozulunca geriye ne dosta güven, ne düşmana korku salan Türklük kalır, ne de İslamın bayraktarlığı! Bizleri kendi evimizde, kalbimizden vurmuşlar. Daha ne olsun?!

"Madde 1- Sözleşmenin Maksatları

1 Bu sözleşmenin maksatları şunlardır:

*a kadınları her türlü şiddete karşı korumak ve kadına karşı şiddeti ve **aile içi şiddeti** önlemek, kovuşturmak ve ortadan kaldırmak;*

b kadına karşı her türlü ayrımcılığın ortadan kaldırılmasına katkıda bulunmak ve kadınları güçlendirmek de dahil olmak üzere, kadınlarla erkekler arasında önemli ölçüde eşitliği yaygınlaştırmak;

*c kadına karşı şiddet ve **aile içi şiddetin** tüm mağdurlarının korunması ve bunlara yardım edilmesi için kapsamlı bir çerçeve, politika ve tedbirler tasarlamak;*

*d kadına karşı şiddeti ve **aile içi şiddeti** ortadan kaldırma amacıyla uluslararası işbirliğini yaygınlaştırmak;*

*e Kadına karşı şiddet ve **aile içi şiddetin** ortadan kaldırılması için bütüncül bir yaklaşımın benimsenmesi maksadıyla kuruluşların ve kolluk kuvvetleri birimlerinin birbiriyle etkili bir*

biçimde işbirliği yapmalarına destek ve yardım sağlamak.”

Fark ettiniz mi? İstanbul Sözleşmesinin maksatlarını açıklayan hemen her madde içinde özellikle **“aile içi şiddet”** ibaresi konulmuş. Bu maksatları görenler doğal olarak şöyle düşünmeye zorlanıyor: *“Aile çok kötü bir kurumdur. Lağvedilmesi gerekiyor. Aile içinde hemen her kadın şiddet görüyor. Kadınları aileden kurtarmak lazım. Aile demek kadınlar için eziyet demek vs.”* Aile hedefe alınınca kadınlar için ailenin çok kötü bir ortam olduğunu ispat etmeleri gerekiyordu. Bu maddelerde verilen **subliminal mesaj** (bilinçaltı mesajı ve hedefi) ailenin şiddet kaynağı olduğudur. Toplumun her kesiminde görülebilen şiddet olaylarını pas geçerek, doğrudan aileyi hedefe koymak şeytani bir duruşun göstergesidir. Azınlıkta olan şiddet olaylarının çoğunluk gibi gösterilmesine yönelik algı operasyonudur.

“Madde 4 - Temel haklar, eşitlik ve ayrımcılık yapılmaması

*3- Taraflar bu Sözleşme hükümlerinin, özellikle de mağdurların haklarını korumaya yönelik tedbirlerin, cinsiyet, **toplumsal cinsiyet**, ırk, renk, dil, din, siyasi veya başka tür görüş, ulusal veya sosyal köken, bir ulusal azınlıkla bağlantılı olma, mülk, doğum, **cinsel yönelim**, **toplumsal cinsiyet kimliği**, sağlık durumu, engellilik, medeni hal, göçmen veya mülteci statüsü veya başka bir statü gibi, **herhangi bir temele dayalı olarak ayrımcılık yapılmaksızın uygulanmasını temin edeceklerdir.”***

İstanbul Sözleşmesinin, CEDAW’dan farklı olarak başka değerlerimize de saldırdığı kısım burada kendini belli etmiş. 4. maddeye göre eşcinsellik ve benzeri tüm sapkınlıkların mazur görülmesi, her hangi bir iş için bu sapkın duruşlarının engel olarak görülmemesi teminat altına alınmış oluyor. Bu maddeye göre eşcinsellik ve diğer sapkınlıkların ifade edilmesi, özgürce yaşanması ve hatta aynı cinsler arasında evlilik talebi gibi istekler karşılanmak zorundadır. Normal insanlar ne yapıyorsa sapkınlık da yapabilmelidir! Hatta **imamlık** bile olsa! Nitekim, 2014 yılında bu rezil talebi dile getirmeye cür’et eden bir iktidar Milletvekili de çıktı! Sözleri de hem kendi partisi, hem de Diyanet İşleri Başkanlığı tarafından **tel’in** ve **tekzip** edilmedi maalesef!

İstanbul Sözleşmesi, imza atan devletleri bu rezil talepleri yerine getirmeyle sorumlu kıldığı gibi, bu konularda düzenli veri toplamasını ve 66. maddede tanımlanan **“Uzmanlar Grubuna”** verilmesini de şart koşuyor. Üyelerin sözleşmeyi hayata geçirmeleri için sistematik baskı yapısı kuruluyor. Nitekim, İstanbul Sözleşmesinin ilk hastalıklı meyvesi 2012 yılında

6284 sayılı Ailenin Korunması ve Kadına Karşı Şiddetin Önlenmesine Dair Kanun olarak çıkarılmış ve aile yapımıza **nükleer bomba** atılarak şiddet olaylarının aşırı tırmanmasına, aile yapısının gittikçe dağılmasına vesile olunmuştur. Ayrıntıları bir sonraki yazı başlığında okuyabilirsiniz.

"Bölüm III - Önleme / Madde 12 - Genel yükümlülükler

1 Taraflar kadınların daha aşağı düzeyde olduğu düşüncesine veya **kadınların ve erkeklerin toplumsal olarak klişeleşmiş rollerine dayalı** ön yargıların, **törelere, geleneklerin** ve diğer uygulamaların **kökünün kazınması** amacıyla **kadınların ve erkeklerin sosyal ve kültürel davranış kalıplarının değiştirilmesine** yardımcı olacak tedbirleri alacaklardır.

...

4 Taraflar özellikle **gençler ve erkekler** olmak üzere, toplumun tüm bireylerinin bu Sözleşme kapsamındaki her türlü şiddet olayının önlenmesine aktif bir biçimde katkıda bulunmasını teşvik etmeye yönelik gerekli tedbirleri alacaktır.

5 Taraflar **kültür, töre, din, gelenek veya sözde "namus" gibi kavramların** bu Sözleşme kapsamındaki herhangi bir şiddet eylemine **gerekçe olarak kullanılmamasını temin edeceklerdir."**

Bu kısımda da hastalıklı zihniyetlerini, dine ve toplumsal kültür geçmişine olan düşmanlıklarını "**kökünü kazıma**" isteğiyle haykırmış bulunuyorlar. Bu süfli emellerini gerçekleştirmek için, hedeflerine gençleri ve erkekleri aldıklarını, onların yapısını dejenere ederek, erkeklik rollerini değiştirerek yapacaklarını belirtiyorlar. Her hangi bir adli olayda haklı veya haksız dinlemeden bütün dini referansları, toplumun yazılı olmayan hukuk kurallarını yok sayacaklarını, "sözde namus" aşığılaması ile namus ve iffet kavramlarına olan düşmanlıklarını ilan ediyorlar.

Kökü kazınmak istenen şey İslam'dır! Ahlakımızdır, geleneksel ve tarihi değerlerimizden asırlar boyu süzülüp gelen babalık, annelik, abilik, ablalık, teyzelik, halalık, dedelik, ninelik, amcalık, dayılık gibi **toplumsal rollerimiz ve görevlerimizdir!** Hz. Peygambere (s.a.s.) küstahça nispet edercesine, fethini müjdelediği İstanbul'da yapılan "İstanbul Sözleşmesi" en başta **Sünnet-i Seniyyenin** kökünü kazıyacağını ilan ediyor! Çünkü bizim toplumsal cinsiyet rollerimizin temel dayanaklarından birisi ve asıl rol modeli Hz. Peygamber'dir. Onun mübarek Ehli Beyti yani ailesi, Ashab-ı Kiram'ı yani onun devrinde yaşayan ve ona tabii olan

Müslümanlardır! İstanbul Sözleşmesi bunların kökünün kazınmasına and içiyor. Bizde gaflet ve delalet içinde buna imza atıp savunuyoruz. Bundan daha büyük **zillet** var mıdır?!!!

“Madde 13 - Farkındalığın arttırılması

*1 Taraflar bu Sözleşme kapsamındaki her türlü şiddet eyleminin ortaya farklı şekillerde çıkışı ve bu eylemlerin çocuklar üzerindeki etkisi ve bu şiddet eylemlerinin önlenmesi ihtiyacı konusunda halk arasındaki farkındalığın ve anlayışın arttırılması için, yerine göre ulusal insan hakları kuruluşları ve **eşit haklar kuruluşları, sivil toplum kuruluşları** ve özellikle de **kadın örgütleriyle** işbirliği de dahil olmak üzere, düzenli olarak ve her düzeyde farkındalık arttırıcı kampanya ve programları yaygınlaştıracak veya uygulayacaktır.*

2 Taraflar bu Sözleşme kapsamındaki şiddet eylemlerini önlemeye yönelik mevcut tedbirler konusundaki bilgilerin halk arasında en geniş bir şekilde dağıtımını sağlayacaklardır.

Madde 14 - Eğitim

1 Taraflar, yerine göre, tüm eğitim seviyelerinde resmi müfredata, kadın erkek eşitliği, toplumsal klişelerden arındırılmış toplumsal cinsiyet rolleri, karşılıklı saygı, kişisel ilişkilerde çatışmaların şiddete başvurmadan çözüme kavuşturulması, kadınlara karşı toplumsal cinsiyete dayalı şiddet ve kişilik bütünlüğüne saygı gibi konuların, öğrencilerin zaman içinde değişen öğrenme kapasitelerine uyarlanmış bir biçimde dahil edilmesi için gerekli tedbirleri alacaklardır.”

Şiddeti önleme adı altında çocukların zihinlerini bulandırmaya, “toplumsal cinsiyet eşitliği” saçmalığı ile kadın-erkek rollerinin daha çocukluktan itibaren yer değiştirip bozulmasına çalışıyorlar. Aynı zamanda eşcinsellik ve diğer sapkınlıklara karşı var olan tepkilerin yok edilmesine, hoşgörü adı altında normalleştirilmesine uğraşıyorlar. Bu sapkın amaçlar için işbirliği yapılması istenen dernek ve vakıfların büyük bir kısmına finansal destek veren **Soros Açık Toplum Vakfı**’dır. Türkiye’de kendilerine karşı tepkileri azaltmak için faaliyetlerini gizlemeye ve Türkçe tanıtım metinlerine örtülü yardımsever mesajları koymaya çalışmışlar. Oysa, sapkın derneklere olan desteklerini, İngilizce sitelerindeki sözde “**Kadın Hakları Programı**” tanıtımında, her türlü sapkınlığa sahip çıktıklarını iftiharla yazmışlar: “**Kadın Hakları programı, kadınların, LGBTQI’NİN ve cinsiyet kalıbına uygun olmayan insanların yaşamlarının her alanında ses ve ajans sahibi olma gücünü artıran sosyal hareketlere yatırım yapmaktadır.**” Yani İstanbul Sözleşmesi, her türlü sapkınlığa göz yumun ve bunların yayılması için faaliyet gösteren vakıf, dernek, platform vb. oluşumlarla

işbirliği yapın, halkı da bu rezaletlere katılmaları için teşvik edin diyor!

“Madde 42 – Sözde “namus” adına işlenen suçlar da dahil olmak üzere, işlenen suçlar için gerekçelerin kabul edilmemesi

1 Taraflar bu Sözleşme kapsamında kalan şiddet eylemlerinin gerçekleştirilmesinden sonra başlatılan ceza davalarında kültür, töre, din, gelenek veya sözde “namus”un gerekçe olarak öne sürülmesinin önlenmesini temin etmek üzere, gerekli yasal veya diğer tedbirleri alacaklardır.”

Kendini bilmeyen, dinini de bilmeyen bazı katil ruhlu insanların ceza indirimi alabilmek için yaptıkları “namus” savunmasının yanlışlığından yola çıkarak ve bunu bahane ederek, her türlü dini, kültürel, geleneksel normları yok sayan, toplum hayatındaki etkilerini sıfırlamaya yöneliktir bu madde ile amaçlanan şey! Aile kavramının dayandığı kültürel birikimlere, geleneklere ve inançlara da savaş açarak, ailenin bir daha doğrulmamak üzere yıkılması hedeflenmiştir.

Birkaç kendini bilmez yüzünden, bütün değerlerin adeta çöpe atılmak istenmesi, ancak şeytanın işine gelebilir. Kaldı ki, “Kim bir kimseyi öldürürse bütün insanları öldürmüş gibi olur. Kim de bir can kurtarırsa bütün insanların hayatını kurtarmış gibi olur” (Maide 32) İlahi Hükmüne dayanan dinimizle, kadın cinayetlerini yan yana getirmek büyük bir iftira ve zulümdür! İslam kisası emreder. Haksız yere can alan kişinin de canından olması gerekir. İslam adaleti sağlanmadan, Müslümanların yanlış ve eksikleri üzerinden, İslam hakkında kimse hüküm çıkarmaya kalkışmasın! Büyük bir vebal ve günah olur.

İstanbul sözleşmesinin yazım dili ve odak noktasına bakıldığında aile kurumunu açıkça hedef aldığı, kadını da aileden kurtarılması, korunması gereken bir varlık olarak yuvasını dağıtmaya teşvik ettiği anlaşılıyor. Sözleşmenin hiç bir yerinde aileyi korumak, yüceltmek, tarafları kaynaştırmak, aile içinde çözüme katkı sağlamak gibi konular işlenmiyor. Tam tersine yuvasından çıkmaya teşvik edilen kadınlar için mekanlar kurulması, para ve iş yardımı yapılması gibi hususlara değiniliyor. Aile ortamında çıkan kavgaların çoğunun temelinde ekonomik sorunlar ve iletişim problemleri gibi önlenabilir sorunların olduğu dikkate alınırsa, bu kaynakların sorunları gidermek için kullanılması daha doğru olmaz mıydı?

Bu rezil sözleşmeler hakkında yeterince açıklamada bulunduğum kanaatiyle, bu kısmı sonlandırıyorum.

Evliliği Kurtarmaya Değil Yıkmaya Yarayan, Şiddeti Tırmandıran Kanunların ıkarılması

Sözde kadını ve aileyi korumak için çıkarılan yasalar, tam tersi etkiler yapmıştır. Haksız ve dengesiz bir zeminde, bir tarafı melek, diğer tarafı Şeytan gören mantıkla kurulan mevzuatın, huzur ve barıŐ getirmesi mümkün değildir.

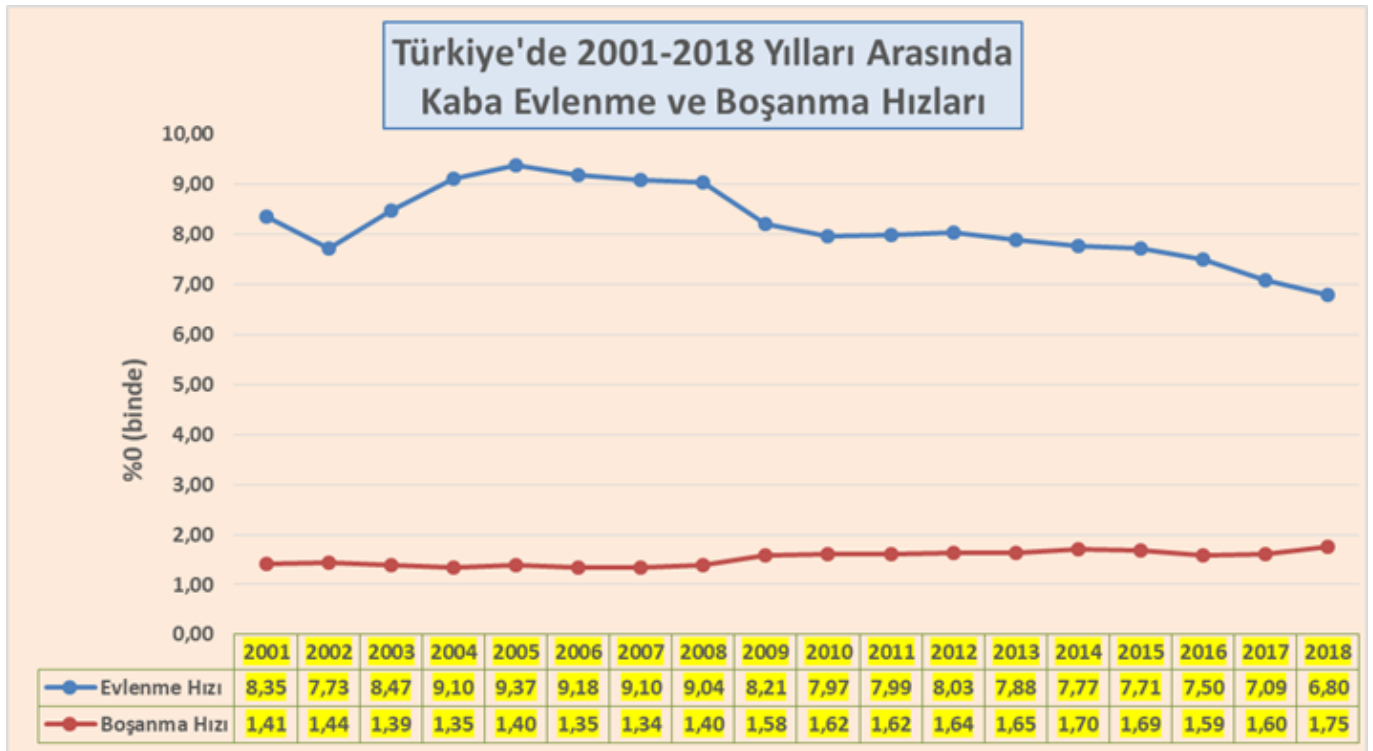
Kadına pozitif ayrımcılık yapmak adına, erkeği ŐeytanlaŐtıran ve doğruluğu ispatlanmamıŐ da olsa, sokağa terk edilen evcil hayvanlar konumuna getiren yasalardan, adalet ve barıŐ doğmuyor.

- 1988 yılında Türk Medeni Kanununa “süresiz nafaka” zulmü eklendi.((743 sayılı Türk Medeni Kanunu <https://mevzuat.gov.tr/MevzuatMetin/5.3.743.pdf>))
- 1998 yılında 4320 sayılı “Ailenin Korunmasına Dair Kanun” kabul edildi ve yayınlandı.((4320 Sayılı Kanun <http://www.mevzuat.gov.tr/MevzuatMetin/5.5.4320.pdf>))
- 2001 yılında 4721 sayılı yeni Türk Medeni Kanunu kabul edildi.((4721 sayılı Türk Medeni Kanunu <https://mevzuat.gov.tr/mevzuatmetin/1.5.4721.pdf>))
- 2002 yılında Türk Medeni Kanununda değişiklikler yapıldı. BABA olarak erkekler Aile Reisliğinden kovuldu. Kanundan çıkarıldı.
- 2004 yılında 5237 sayılı Türk Ceza Kanunu kabul edildi. Kadın beyanı cezalandırma için esas alındı.
- 2005 yılında Türk Ceza Kanununda değişiklikler yapıldı.
- 2006 yılında “Çocuk ve Kadınlara Yönelik Şiddet Hareketleriyle Töre ve Namus Cinayetlerinin Önlenmesi İçin Alınacak Tedbirler” Konulu 2006/17 sayılı Başbakanlık Genelgesi çıkarıldı.
- 2007 -2010 yılları arasında Kadına Şiddeti Önleme Eylem Planı hazırlandı ve uygulandı.
- 2008 yılında 4320 sayılı kanuna dayanarak “*Ailenin Korunmasına Dair Kanunun Uygulanması Hakkında Yönetmelik*”((<http://www.resmigazete.gov.tr/eskiler/2008/03/20080301-13.htm>)) ıkarıldı.

- 2011 yılında Toplumsal Cinsiyet Eşitliğine dayalı İstanbul Sözleşmesi imzalandı.
- 2012 yılında 6284 sayılı Ailenin Korunması ve Kadına Karşı Şiddetin Önlenmesine Dair Kanun çıkarıldı.((6284 Sayılı Kanun <https://www.mevzuat.gov.tr/MevzuatMetin/1.5.6284.pdf>))
- 2014 - 2018 arasında Toplumsal Cinsiyet Eylem Planını uygulandı.

Adeta tam saha pres yapar gibi dayatılan bu mevzuat ve uygulamaların temelinde aile ve erkek düşmanlığı, evliliğin ötekileştirilmesi, toplumsal değerlere ters yaklaşımlar esas alındığı için sonu hüsrana ve felakete tablolarına yol açtı!

İnsanlar evlenmeye korkar oldu! Maddi şartlardan bağımsız olarak, evlilik dışı hayatı daha cazip kılan şartlar yüzünden erkekler evlenmeden yaşamayı tercih etmeye başladı. Nüfusumuz arttı ama evlilik hızımız düştü! Nüfus artış hızımız düştü! Çünkü bu şartlarda çocuk yapmak deli cesareti ister oldu. Kadınlar için iş kariyeri annelikten önce gelmeye başladı. Evlilik hızı düştü ama boşanma hızı arttı! Evliliği kurtarmaya değil, yıkmaya odaklanan, kadını evlilikten kurtarılacak esir gibi gören zihniyet başarılı oldu! Aşağıdaki grafikte evliliğin nasıl dramatik olarak azaldığını, boşanmanın da evlilikler azalmasına rağmen, nasıl istikrarlı bir şekilde arttığını görebilirsiniz.

Veri Kaynağı: (www.tuik.gov.tr) Temel İstatistikler/Nüfus ve Demografi/Hayati İstatistikler

Kocaların sokağa hayvan gibi terk edilerek, evlerine ve çocuklarına yasaklanması, üstelik giremediği evlerinin geçimlerinin de "tedbir nafakası" olarak boyunlarına yüklenmesi, ilk 1998 yılında kabul edilen 4320 sayılı "Ailenin Korunmasına Dair Kanun" ile ortaya çıktı! Trajikomik bir şekilde, sözde ailenin korunması için çıkarılan kanunun, aslında ailenin bir daha birleşemeyecek şekilde parçalanmasına zemin hazırladığı ortaya çıkmıştır. Birkaç dengesiz ve psikopatın yeterince cezalandırılmadığı olaylar sebep gösterilerek, bütün erkekleri şeytan ve kadın düşmanı ilan eden uygulamalar yapılmıştır.

4320 sayılı kanuna dayanılarak 2008 yılında çıkarılan "Ailenin Korunmasına Dair Kanunun Uygulanması Hakkında Yönetmelik"(<http://www.resmigazete.gov.tr/eskiler/2008/03/20080301-13.htm>) içinde de aynı zihniyet devam ettirilmiş, aileyi korumak adına canavar ilan edilen babanın evden kovulması ve tacize devam ederse (çocuklarını araması, evine gelmesi de taciz sayılmıştır!) hapse atılması temel yöntem olarak benimsenmiştir! Karı-kocanın sakin bir ortamda terapiye alınması, akrabalarından hakem ve destek grupları kurulması, tatil ve ekonomik destek gibi teşviklerin sunulması hiç akla gelmeyen şeyler olmuştur. Bu konun ve yönetmeliğine göre en iyi aile parçalanmış aile, en iyi koca sokağa atılmış, kaz gibi yolunmuş ve evlendiğine pişman edilmiş kocadır!

6284 sayılı Ailenin Korunması ve Kadına Karşı Şiddetin Önlenmesine Dair Kanun yürürlüğe girdiği 2012 yılından itibaren yuvaların daha da çabuk dağılmasına ve kadın cinayetlerinin giderek artmasına neden olmuştur.((Yuvayı Yıkan Kanun 6284 <http://www.sekam.com.tr/sayfa.php?detay=yuvayi-yikan-kanun-%E2%80%9C6284%E2%80%9D>))

Sıradan tartışmaların sonucunda bile şikayet halinde erkeğin sorgusuz sualsiz evinden atılarak 6 aya kadar uzaklaştırılması ile öfke ve düşmanlık duygularında patlamalar, cinnet nöbetleri görülür olmuştur. Sokağa terk edilen ve toplumda itibar ve şerefi ayaklar altına alınan erkeğin yeniden karısını sevmesi, yaşananları yok sayarak mutlu olması ve yuvasını kurtarmak için gayret göstermesi mümkün olmamaktadır.

Her şeyde olduğu gibi, evden uzaklaştırma tedbirinde de işin suyunu çıkarmış ve bir kaç günlük makul süreler yerine 6 aya varan acımasız cezalandırmalar yoluyla aile birliğini adeta bombalayan kanun yapmışız. Üstelik şiddetin uygulandığına dair delil veya belge aramaya

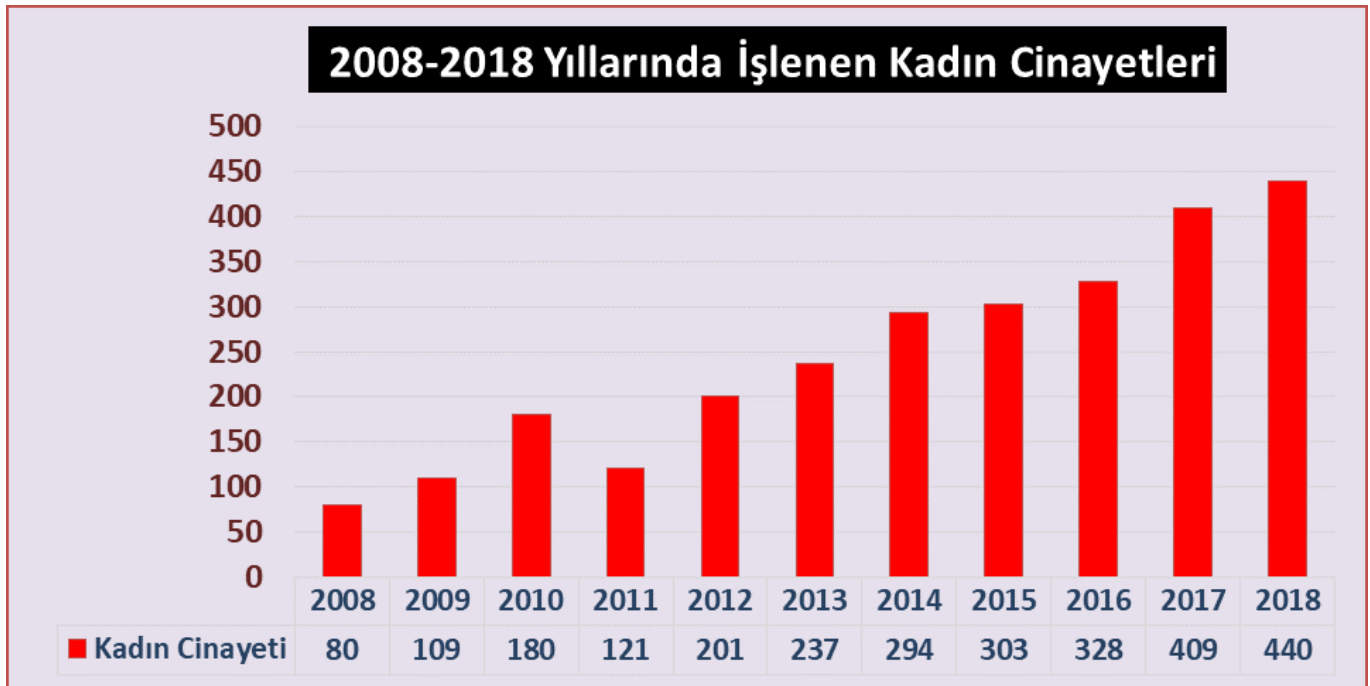
bile gerek görülmeden. Kadının beyanı esas oluyor. Yani kadınların hepsi süttten çıkmış ak kaşık, erkeklerin hepsi de azılı vahşi şeytani varlıklar olarak kabul ediliyor. Kanun böyle olunca haksızlığa uğrayan erkek kime gitsin? Hangi hakime derdini açsın?

6284 sayılı Kanunun ilgili maddesi ve paragrafları:

“MADDE 8 - (1) Tedbir kararı, ilgilinin talebi, Bakanlık veya kolluk görevlileri ya da Cumhuriyet savcısının başvurusu üzerine verilir. Tedbir kararları en çabuk ve en kolay ulaşılabilecek yer hâkiminden, mülkî amirden ya da kolluk biriminden talep edilebilir.

*(2) Tedbir kararı ilk defasında en çok **altı ay** için verilebilir. Ancak şiddet veya şiddet uygulanma tehlikesinin devam edeceğinin anlaşıldığı hâllerde, resen, korunan kişinin ya da Bakanlık veya kolluk görevlilerinin talebi üzerine tedbirlerin süresinin veya şeklinin değiştirilmesine, bu tedbirlerin kaldırılmasına veya aynen devam etmesine karar verilebilir.*

*(3) **Koruyucu tedbir kararı verilebilmesi için, şiddetin uygulandığı hususunda delil veya belge aranmaz.** Önleyici tedbir kararı, geciktirilmeksizin verilir. Bu kararın verilmesi, bu Kanunun amacını gerçekleştirilmeyi tehlikeye sokabilecek şekilde geciktirilemez.”*

Veri Kaynağı: www.ntv.com.tr((Son 10 Yılda 2337 Kadın Cinayete Kurban

Gitti <https://www.ntv.com.tr/kadina-siddet/son-10-yilda-2337-kadin-siddet-gorerek-hayatini-ka-ybetti,IlrCsnm8G0KFBXRnyWuE8A>)),((Verilerle Kadına Şiddetin

Anatomisi <https://www.ntv.com.tr/kadina-siddet/verilerle-turkiyede-kadina-siddetin-anatomisi,9qKlgEbuGki0JsWdAupp-Q>))

Grafikten de görüleceği üzere, 6284 sayılı kanun kadına yönelik şiddetin azaltılmasına faydalı olmamış, tam tersine arttırıcı bir etkide bulunmuştur.

Yüce Allah; *“Eğer karı-kocanın arasının açılmasından endişe ederseniz, erkeğin ailesinden bir hakem, kadının ailesinden bir hakem gönderin. İki taraf (arayı) düzeltmek isterlerse, Allah da onları uzlaştırır. Şüphesiz, Allah hakkıyla bilendir, hakkıyla haberdardır.”* (Nisâ-35)((Kur'an-ı Kerim <https://kuran.diyamet.gov.tr/mushaf>)) buyuruyor. Yani iki taraftan sayılıp sevilen birer akrabayı hakem olarak tayin edin diyor. Böylece anlaşmazlığın giderilmesi ve hakkın teslim edilmesi suhuletle (incelik ve kolaylıkla) çözümlenmesi öneriliyor. Biz ise ortalığı toparlamak yerine, yuvanın ortasına dinamit atar gibi tarafları ayırarak uzaklaştırıyor, haklı veya haksız dinlemeden erkeği suçlu ilan ederek, kadına ve yuvasına düşman yapıyoruz. Sonra da kadın cinayetleri neden azalmıyor diye yeniden erkek düşmanlığının dozunu arttırma gayretine itiliyoruz. Bu kısır döngü ve mantık kırılmadıkça şiddet azalmaz, yuvalar huzur bulamaz.

Aklımıza getirmekten bile edep ve haya duyduğumuz haramlar arasında, **ensest** (aile için birbiriyle evliliği haram olan 1. derece yakınlar arasında cinsel ilişki) ve **pedofili** (çocuklarla cinsel ilişki) sapkınlıkları da bulunmaktadır. İslamın ve kadim milletimizin bu konudaki tavrı ve uygulaması bellidir. **LGBTQ+** sapkınlığı içinde **Q** harfiyle temsil edilen ensest ve pedofili sapıkları, internet, diziler ve filmler üzerinden var güçleriyle yaygınlaşma ve meşrulaşma çalışması sürdürürken, uzakdoğu başta olmak üzere, fakir ülkelerdeki çocukların fuhuş sektörüne para karşılığında peşkeş çekilmesi, daha da yaygınlaşmalarına yol açmaktadır. İstanbul Sözleşmesi içinde “kadın” tanımlamasına O yaşından itibaren bebek ve kız çocuklarının da dahil edilmesi, ensest sapıklığına giden şeytani planın bir parçasıdır. Avrupa ve Amerika’da ensesti normal bir hak şeklinde gören kişiler türemiş, kitaplar yazmış ve hatta dernekler kurmuştur!((<http://ahmethakancakici.blogspot.com/2018/10/alesiz-toplum-4-bi-acayip-aileler.html>)) Ülkemizde ise, yasalardan idam gibi gerçek cezaların kaldırılması, dini-ahlaki hassasiyetlerin körelmesi, cehalet ve aile içinde örtbas gibi uygulamalar yüzünden, maalesef yaşanabilen rezaletler arasındalar.

6284 sayılı kanun ile masum insanların itibar suikastine uğramasını önleyecek, kadın veya kız çocuklarının yalan beyanlarını tespit ederek iftira atmalarını engelleyecek tedbirler eşliğinde, ensest ve pedofil sapıklar için en sert önlemlerin alınması gerekir. Aksi takdirde kendisini savunamayacak kadar aciz ve masum yavruların kabustan beter hayat yaşamaları

önlenemez. Çocuklarımızı emanet ettiğimiz kurumlar dini ve sağlam referanslı kurumlar bile olsa, insan söz konusu ise her şeyin düşünülmesi gerektiği açıktır. İtimat kontrole mani değildir! Çocuklarımızın başıboş bırakılmaması, aile ve devlet imkanları ile rutin kontrollerinin yapılması gerekir. Bizler dikkatli ve şuurlu olmadıkça, her ilden ve her kurumdan çıkabilecek sapıkların, yavrularımıza saldırılarını duyarak kahrolmak zorunda kalabiliriz!((<http://www.hurriyet.com.tr/gundem/ereglide-lojmanda-7-cocuk-40089174>))

Herkesi kendimiz gibi iyi niyetli gördüğümüz durumların sonucu, acı ve ızdırap dolu tecrübeler olmadan tedbir almayı öğrenmemiz gerekir.

Kadının beyanının esas olması, iyi niyetle düşünülen ancak, erkeklerin başında giyotin gibi tehlike arz eden bir ön kabuldür. Sadece 6284 sayılı kanunda değil, Türk Ceza Kanununda da yer almaktadır. “Madde 102- (Değişik: 18/6/2014-6545/58 md.) (1) Cinsel davranışlarla bir kimsenin vücut dokunulmazlığını ihlâl eden kişi, **mağdurun şikâyeti üzerine**, beş yıldan on yıla kadar hapis cezası ile cezalandırılır. Cinsel davranışın sarkıntılık düzeyinde kalması hâlinde iki yıldan beş yıla kadar hapis cezası verilir.”((<https://mevzuat.gov.tr/mevzuatmetin/1.5.5237.pdf>)) Doğruluğu ispatlanmadan verilen kararların adaletle uzaktan yakından ilgisi kalmadığı gibi, kötü niyetli kadınlar veya kız çocukları içinde erkekleri istismar edecekleri bir tezgah olabilmektedir. Sonra da tecavüze uğradığını söyleyen ve şikayet ettiği erkeğin ceza almasını sağlayan kızların bakire çıkması gibi garip olaylar yaşanabilmektedir.((<http://www.mynet.com/tecavuze-ugradim-dedi-bakire-cikinca-110100777613>)) Sırf kadın beyanı esas alınınca, evli olduğu karısına tecavüz etmekle suçlanan erkek mağdurlar da çıkmaktadır.((<https://www.yeniakit.com.tr/yazarlar/sefa-saygili/kadinin-beyani-esastir-denilirse-29378.html>)) Kadının beyanı esastır ön yargısı, ailenin ve erkeklerin üzerinde karabulutların eksik olmadığı günler vaat etmektedir. Erkekler iftira korkusu ile kadınlardan ve evlilikten uzaklaşınca, hedeflenen sonuca varılmış olacak, aile diye bir kurum kalmayacaktır!

Aile Kurumuna ve Kadim Kültürümüze

Düşman Gibi Davranan STK'lar

İtiraf etmem gerekirse, bu yazıları hazırlayana kadar CEDAW, İstanbul Sözleşmesi, 6284 sayılı kanun ve toplumsal cinsiyet eşitliği hakkında oldukça yüzeysel bilgilere sahiptim. Bu konularda eleştiren veya savunan yazıların bir kısmını okumuş olsam da, sözleşme ve kanun maddelerini irdeleyene kadar, meselenin dehşetinden gafil kalanlar arasındaydım. Biraz daha deşeleince konu hakkındaki cehaletimden ayrıca utanır oldum.

Şimdi oldukça net ve duru bir görüşe sahibim. Eğer her hangi bir vakıf veya dernek, doğrudan CEDAW, İstanbul Sözleşmesi veya 6284 sayılı kanun uygulamasına sahip çıkarak destekliyor ise, haklarında şunları düşünüyorum:

1- Bu kuruluşlar; doğrudan dini, toplumsal ve kültürel değerlere savaş açmış, kaynağını şeytani sermaye gruplarından alan toplum ve aile düşmanlarıdır. Örnek: Eşcinsellik ve diğer sapkınlıklara destek vermek için çalışan yerli ve yabancı dernekler, vakıflar ve platformlar. Bunlara açıktan destek veren, faaliyetlerini normalleştiren, sapkınlığı tercih meselesi ve saygıya değer olduğunu dayatan bütün şahısları da aynı sınıfta değerlendiriyorum.

2- Toplumun genel dengeleri (adalet, eğitim, gelenekler, aile birliği vb) bozulduğu için, yaşanan bazı talihsiz olayları fırsat bilen, yılan hikayesine dönen AB üyeliğini bahane eden mihrakların, din, aile ve erkek düşmanı siyasetlerinin güdümüne giren kurum ve kuruluşlardır. Bunlar için hain sıfatı açıkça söylenemese de gafil olduklarını belirtebiliriz. Muhafazakar görünümlü insanlardan teşekkür etmeleri de bu gerçeği değiştirmiyor! Tam tersine, pirincin içindeki beyaz taş gibi, daha çok zarar veriyor! Kadını iş piyasasına peşkeş çekmek, anneliği değersiz ve onursuz kılmak, erkekleri şeytanlaştırmak, evlilikleri sürdürmeyi ve boşandıktan sonra yeniden evlenmeyi zorlaştırmak, başlıca etkileri arasında bulunuyor.

Mesela, KADEM (Kadın ve Demokrasi Derneği) üyelerine feminist düşüncelerin etkisinde, toplumun aile yapısına ve erkeklik olgusuna düşmanca tavırlar geliştirdikleri iletildiğinde, şiddetle itiraz ediyor ve suizanla suçluyorlar. Basit bir örnek vermek istiyorum. KADEM tarafından yayınlanan **Kadın Araştırmaları Dergisinin** en son 5.cilt 1.sayısında **Fransız Feminist Yazar Elisabeth Badinter**'in "Postmodern Dünyada Anne Olmak" isimli makalesi Zehra Zeynep Sadıkoğlu tarafından tercüme edilerek "**Kadınlık mı? Annelik mi?**" başlığı altında yayınlanmış.((KADEM Dergisi "Kadınlık mı? Annelik mi?"

Makalesi <http://kadinrastirmalari.kadem.org.tr/wp-content/uploads/2019/07/210-218.pdf>)

Kadınlık ve annelik hakkında feminist yazarları referans alarak, onların çizgisinde politika üretenlerin işlerinden hayır beklenebilir mi? Bizim kültürümüz ve dinimiz kadınlık ve annelik değerlerini olabilecek en yüksek noktaya çıkarmışken, Cenneti annelerin ayağının altına sermişken, başka mecralardan destek aramak hayra değil, ancak İstanbul sözleşmesi gibi hain planların işlemesine hizmet edebilir!

Her metinde olduğu gibi, CEDAW ve İstanbul Sözleşmeleri içinde de rahatlıkla savunabileceğimiz hususların hatırına, KADEM gibi inancımıza yakın durduğunu belirten kuruluşların bu rezil belgeleri savunmaya ve kendilerince sahiplenmeye kalkmaları, bazı yönlerinin yanlış olduğunu deklare etseler bile yanlıştır, manevi cinayete ortaklık etmektir. Alkolle pişirilen bir yemeğin içinde et veya patates gibi helal yiyeceklerin de olduğunu belirterek yemeye kalkamazsınız! Helal kısımları, haram kısımlarını helal eylemez! Hayati tehlike gibi zaruri haller dışında kimse buna cevaz veremez! İstanbul sözleşmesine imza koymasaydık ülkemiz işgal mi edilecekti? İnsanlarımız idam mı olacaktı? Avrupalı sırtlanlara şirin görünme gayretinden başka bir dürtü göremiyoruz!

KADEM ve benzeri kuruluşların acilen bu sözleşmeleri kabul etmedikleri ve kaldırılmaları gerektiği yönünde ciddi aksiyonlar bekliyoruz. Tam tersine bunların uygulamalarına yönelik toplantılara katılarak “merd-i kıptinin şecaat arz ederken sirkatin söylemesi” gibi ilan etmelerini değil! Karar vericilere etki güçleri hasebiyle sevap ve günah katsayılarının Allah-u Alem katlamalı tarifeden olduğuna inanıyorum. Rabbim hayırlı işlerinde yollarını dümdüz eylesin, gafil ve hayırsızlığa çıkacak işlerinde ise daha niyet halindeyken yok olmasını nasip etsin. Amin...

Suçlara Karşı Cezaların Yetersizliği ve İdamın Kaldırılması

Bizler ne kadar yapıcı ve mülayim olmaya çalışırsak çalışalım, ta Hz. Adem'den (a.s.) bu yana Habil ve Kabil'ler gelmeye devam edecektir. Masum ve iyi niyetli Habil'lerin canına kast eden;

kıskançlık, öfke ve diğer şeytani dürtülere kapılan Kabil tıynetliler çıkacaktır. Üstelik bu katillerin bazıları, sapık emellerini de işin içine katarak hayvanlıktan yüzlerce derece aşağıdaki davranışların faili olabilecektir.

Hemen her konuda olduğu gibi, adaleti tesis etme hususunda da Allah'ın emir ve tavsiyelerine sırt çevirip, kendi yetersiz çözümlerimizle hüküm vermeye kalktığımız için, vicdanlar huzur bulmuyor, sapık ve katiller korkup uslanmıyor.

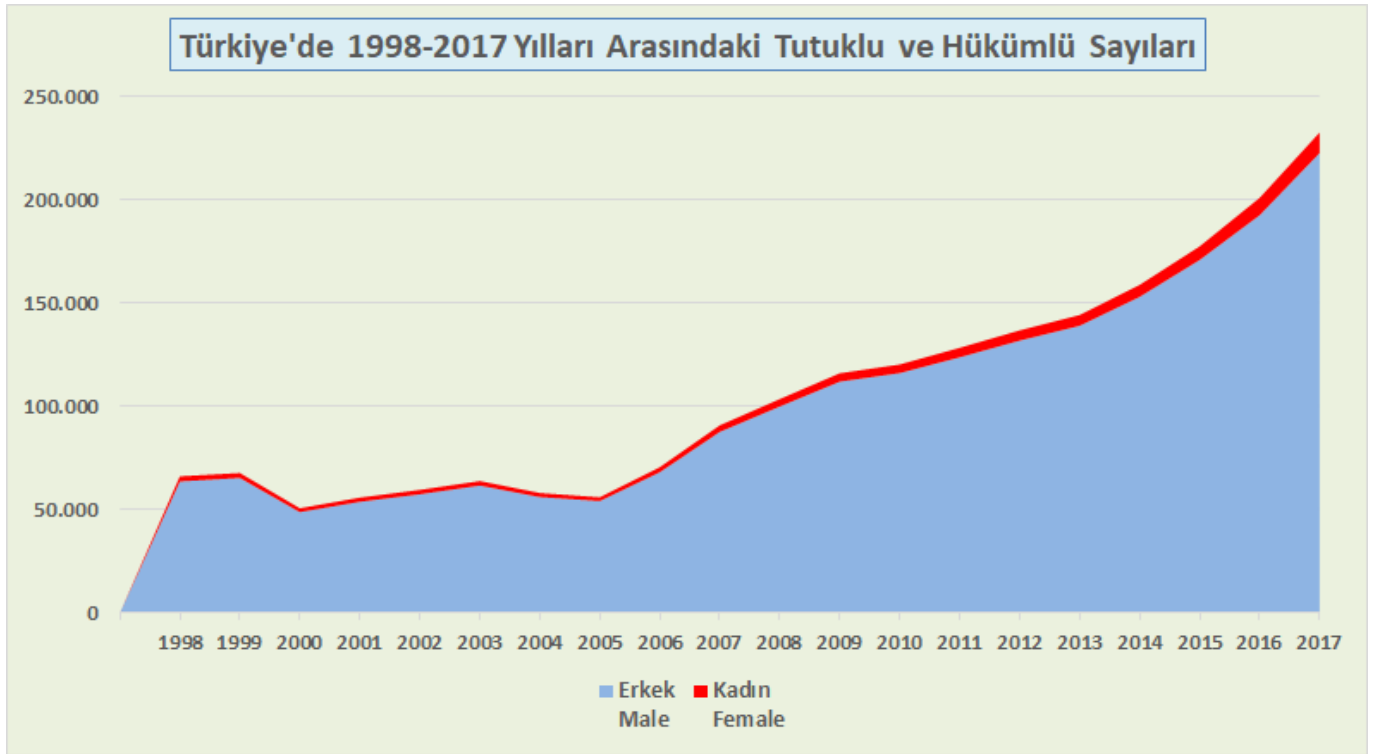
Kadın, erkek veya çocuk her hangi bir insanın, canına haksız yere kastettiği zaman, kendi canından da olacağını iyi bilen birisi, bu melaneti işlemeyen önce çok kez düşünmez mi? Halbuki şimdilerde; aklına koyduğu insanı, tavuk boğazlar gibi rahatça ve vahşice öldüren insan müsvetteleri, kaç yılsa yatar çıkarım mantığıyla cesaret buluyor. Ülkemizin egemenliğine kast eden, güvenlik güçlerimizi ve masum vatandaşlarımızı acımasızca öldüren hainleri bile, en fazla ömür boyu beslemek zorunda kaldığımız bir düzende, nasıl mutmain (sükunete ermiş) bir kalple dolaşabiliriz?

Haksız yere işlenen ve kesin delillerle ispat edilen her bir cinayetin karşılığı, ancak idam olursa adalet yerini bulmuş olur. Eşini, evladını, kardeşini veya başka bir yakınını cinayete yitiren insanların acı ve öfkesinin biraz olsun durulması için adaletin sağlandığına inanmaları gerekir.

Her bir sapık olayında veya vahşi cinayette, ülkece galeyana geliyoruz. Kayseri'de bayramda öldürülen çocuklarımız, Yasin Börü, Eren Bülbül, Özgecan kızımız ve diğer şehitler ile cinayete kurban giden masumlarımız için, gerçek adalet ancak kisasla olabilir. Bizi Yaratan Rabbimiz reçetemizi yazmış : *"Ey akıl sahipleri! Kısasta sizin için hayat vardır. Umulur ki (bu hükme uyarak) korunursunuz."* (Bakara-179)((Kur'an-ı Kerim <https://kuran.diyanet.gov.tr/mushaf>)) Ama bizler yanlış ilaç ve tedaviler peşinde koşarak, hastalığımızı ve sancımızı daha da arttırıyoruz!

Her hangi bir hırsız malımızı çalsa ve bu sırada yakalansa, karakoldaki şikayet işlerimiz daha bitmeden, neredeyse bizden evvel sokağa geri salınıyor. Mal ve can emniyetinin yanı sıra adalet güvencesinin de olması temel vatandaşlık hakkımızdır. Toplum infiale geldiği zaman, gaz alma niyetiyle idamı destekler gözükenlerin, başka mazeretlere sığınmadan ilgili yasayı çıkarmaları üzerilerine borçtur! İdamın gecikmesi nedeniyle yaşanan her cinayetten dolayı onların da ağır vebal payları vardır!

Aşağıdaki grafikte görüleceği üzere, kanunlarımızın ve adalet sisteminin, suçların önlenmesinde caydırıcı etkisi oldukça azalmıştır. Gelişen iletişim ve eğitim şartlarına rağmen suç işleyenlerin sürekli artması hem adaletsizliğin, hem de suçlulardaki vurdumduymazlığın göstergesidir. Tutuksuz yargılaması devam edenlerde hesaba katıldığında adli sistemdeki dosyaların fazlalığı daha iyi anlaşılacaktır. Devasa adalet saraylarının veya hapishanelerin yapılması, bir gelişmişlik göstergesi gibi sunulamaz.

Veri Kaynağı: (www.tuik.gov.tr) Temel İstatistikler/Adalet ve Seçim/Hükümlü ve Tutuklu Sayısı

Sonuç olarak, suçluların muamelesinde cinsiyet farkı gözetilemez, adil yargılanmak herkesin hakkıdır. Yargı ile suçlu kesin ve sabit bulunanlara, gereken cezanın eşdeğer şekilde verilmesi de maktul ve mazlumların hakkıdır. Bu dünyada haklarını yok saymamız onları zayıf etmez, mahşerde katlamalı tarifeden geri almalarını sağlayacak olan da Adl-i Mutlak Rabbimizdir.

Feminist ve İslama Aykırı Düşüncelerin

Müslüman Kadınlar Arasında Yayılması

Feminizm akımı, yaratılışa, fitrata ve yeteneklere dikkat etmeksizin, erkek ve kadın arasında mutlak eşitlik saplantısıyla hareket etmektedir. Bu akım erkek-kadın eşitliğini, erkeklerin doğal alanlarını kadınların işgal etmesi ve fonksiyonlar için rekabete girmesi üzerinde yerleşmektedir.

Ülkemizde feminist düşünceler inanılmaz derecede güçlü ve etkilidir. Erkeklerin etki sahasını daraltmak ve kadınları erkeklerle yarışmaya zorlamak için yapılmayan rezillik kalmamıştır.

Örneğin “**güreş sporu**”, yapılması aynı zamanda sünnet olan bir ata sporu ve erkeklere özel fiziksel ve taktiksel güç müsabakasıdır. Kadınları mutlaka her alana karıştırmak zorundaymışız gibi, kadın güreşlerini başlatmak ve halkı Müslüman bir ülke olarak, **Kadın Güreş Milli Takımı** kurmak zorunda bırakılmamız, geçmişimizden ve kültürümüzden kopuşumuzun acı bir göstergesidir. Diğer spor dalları bahanesiyle yapılan yanlışları da saymaya hiç lüzum yok.

Feminizm tam bir erkek düşmanlığı şeklinde algılanıp uygulanıyor. Erkeklerin yanı sıra, genel olarak insan anlamını içeren “**adam**” veya “**kadın**” kelimesinden bile rahatsız olup kaldırdılar. Artık “**Bilim Adamı**”, “**İş Adamı**” veya “**İş Kadını**” demek bile hor görülüyor! Neymiş, cinsiyet ayrımcılığını çağırıştırıyormuş. Biz kendimizi bildiğimizden beri “anayasa”, “anayol”, “anacade”, “anabina”, “anaokulu” gibi ifadelerden gocunmadık ve zorumuza da gitmedi. Adamlığa olan bu düşmanlığın kaynağı Rahmani olmasa gerekir. İnsan ırkını tanımlarken insanoğlu, Ademoğlu denir. Her oğlanın, bir de anası vardır. Kalıp kavramlardan rahatsız olup değiştirmek bir hastalık göstergesidir. Uğruna şekilden şekile girilen batı dünyasında bile, “businessman” veya “business woman” ifadeleri kullanılıyor. “**Business human**” şeklinde bir tanımlamaya hiç rastlamadım!

Ev Hanımlığı ve Anneliğin Değersizleştirilmesi

Ev hanımlığı ve anneliğin sıradan, basit ve faydasız işler arasında gösterilmek istenmesi, evlilik kurumuna yapılan önemli ihanetlerden birisidir. Maalesef ekonomik şartların

dayatmasıyla, ne kadar güzel meziyetleri olsa da, ev kadınları yerine çalışan kadınlarla evlenmeye rağbet olmaktadır. Hatta okulunu bitirmiş fakat KPSS ile atama bekleyen kızlarımız dahi, tercih noktasında geride bırakılmaktadır.

Annelik kendi başına dünyanın en ağır işçiliklerinden birisidir. 7 gün 24 saat devam eder. Tatile çıkılamaz ve hastalık hallerinde ise tamamen yatağa mahkum olunca geçici ara verilebilir.

Aile kurumu 7/24 çalışan bir hizmet işletmesi gibidir. Ev hanımı ise bu işletmeye hayatını adanmış olan yöneticisi ve çalışanıdır. Erkeğin gücü Hanımından gelir. Dışarı çıktığında namusunu, çocuğunu ve malını güvenle emanet bıraktığı, döndüğünde sevgi ve ilgi ile karşılandığı, yokluğunda rutin ve gerekli işlerin yapıldığı bir yuvanın varlığı, en büyük huzur ve mutluluk kaynağıdır. Saliha bir hanımefendi erkeğin en büyük hazinesi, dünya ve ahiret zenginliğidir. Sonsuzluk aleminde Cennetle son bulacak yolculuğun sırlarından birisi de karşılıklı hayra yönlendiren, şerden uzaklaştıran karı-koca ekip çalışmasıdır.

Çalışan veya çalışmak zorunda kalan anneler ise, bütün ev hanımlığı işlerinin yanı sıra, dışarıda da fiilen mesai yapmak zorunda kaldıkları için, tam bir kahramanlık ve fedakarlık örneğidirler. Bu konudaki ayrıntılı yazıma [“Zoraki Kahramanlar: Çalışan Anneler”](#) bağlantısından ulaşabilirsiniz.

Ev kadınlarına “çalışmıyor” demek ağır bir bühtandır, hak yemedir. Ev kadınları hem dünya hem de ahiret için çalışan, kocasını ve çocuklarını geleceğe taşıyan yolların mimarı, öğretmeni, helalinden besleyen aşçısı ve hayat koçudur. Sevgi ve şefkatin kollarında cisim bulduğu, doğasında bilgeliği fazlasıyla barındıran iletişim uzmanıdır.

Yapılması gereken, kadınların ailesine ve toplumuna katkısını arttıracak becerilerle donanmasına yardım etmek, eğitimini güçlendirmek, yuvasına faydalı işlerinde kullanabileceği imkanları tahsis etmektir. Çalışmak zorunda bırakılan her bir anne ve kadın, toplumun temeli olan aileden çalınmış, eksiltilmiş kıymetli bir malzemedir, yapı taşıdır. Sağlıklı ve huzurlu tutulamayan aile ocakları, hatalı üretim yapan fabrikalar gibi sorunlu çocukların yetiştiği, şiddet ve günahın kolayca yeşerdiği mecralara dönebilir. Ev kadınlığına ve anneliğe düşman edilen kadınlar, içlerindeki duyguları tatmin edebilmek için köpekleriyle evlenmek gibi sıradışı, sapkın davranışlara yönelebilir.((İngiltere’de bir kadın köpeğiyle evlendi <https://www.ensonhaber.com/ingilterede-bir-kadin-kopegiyle->

evlendi-2014-03-12.html)) Olmaz demeyin! Avrupa'da başlayan bu rezil yangın bize doğru yaklaşıyor!

Kadınların Ucuz ve Kolay Tüketilebilir İş Gücü Haline Getirilmesi

Nüfusun yaklaşık yarısını kadınlar oluşturur. Kadınların erkek çalışanlarla rekabete sokularak ücretlerin düşürülmesi, kadınlığa has güzellik ve zarafetlerinden hunharca faydalanarak, satış ve pazarlama aracı yapılması, ağır veya zor demeden her işte çalıştırılması, kapitalist düzen için bulunmaz bir sömürü kaynağı olmuştur. Çalışan kadınlar da iş hayatı ile ilgili tüketimin müşterileri haline getirilmiş, kendileri ile birlikte diğer kadınların tüketim alışkanlıklarını da etkileyerek arttırmıştır.

Ekonomide klasik arz-talep dengesi ve buna bağlı gelişen fiyat dengeleme sistemi vardır. Talep arzı geçince fiyatlar yükselir. Arz talebi geçince fiyatlar düşer. Kadınların iş gücü piyasasına daha fazla girmesi ile arz miktarı arttığı için, işçilik ücretleri de düşmektedir. Eskiden evin geçimini sağlayan erkekler, tek maaşla idare edemez hale gelince, hanımların çalışmasında artış ve bir nevi zorunluluk oluştu. Arz fazlalığı ve daralan iş fırsatları nedeniyle rekabette artınca, maaşlar daha da erimeye başladı. Bu sefer evin çocukları da fırsat bulur bulmaz çalışmaya ve aile ekonomisine katkıda bulunmaya zorlandı. Sonuçta eli iş tutan herkes piyasa ekonomisine hizmet veren canlı makineler haline getirildi.

İş piyasasına katılan kadınların, annelik görevlerini yapamaz olduğu, çocuk doğurmak istemediği ayyuka çıkınca, onları ailelerine geri kazandırmak yerine, işlerinin kölesi haline getirmeyi amaçlayan kolaylaştırıcılar, mesela iş yerlerinde kreşler gibi imkanlar sunuldu. Bu imkanlar görünüşte insani, özünde ise sömürüye devam amacı taşıyan uygulamalardır.

Kadınların varlığı ve sağlığı toplum için hayati derecede önemlidir. Kadınlar toplumun en değerli yapı taşı sermayesi ve hazinesidir. Kolay harcanabilen, ama geriye kolayca konulamayan ve eksiklikleri nesiller boyu sürecek yozlaşmalara neden olabilen nadide değerlerimizdir. Onları düşüncesizce her işte çalışmaya zorlamak ve emeklerini hem işte hem

de evde sömürmeye devam etmek, topluma yapılabilecek en büyük kötülüklerden birisidir. Elimizde sınırlı miktarda altın olsa, bunu basit ve sıradan ihtiyaçlar için bozdurup harcamayız. Ancak ev veya araba gibi büyük ve kıymetli yatırımlarda, etraflıca ölçüp tartarak harcamaya karar veririz. İmkan bulduğumuzda ise yine yerine koymaya çalışırız. Vallahi, kadınlarımızın kıymeti bahsettiğim altın gibi varlıklardan çok daha fazladır. Onları gerçekten kadın olarak mecbur kalmadığımız hiç bir işte çalıştırmamalı ve çalıştırmak zorunda kaldığımızda ise en mükemmel imkanları sağlayarak rahat ettirmeliyiz.

Zinanın Suç Olmaktan Çıkarılması ve Zina Yaşının Gittikçe Düşmesi

İnsanlığa en son ve en mükemmel din olarak gönderilen İslamiyete göre, haram ve yapılması suç olan zina günahında, tarafların erkek veya kadın olması değil, evli veya bekar olması temel alınarak cezalandırma yoluna gidilmiştir. Bekarlık hali hafifletici sebep sayılarak daha az ceza öngörülmüştür. 15 asır önceki şartlara ve günümüze göre de mükemmel bir duruş ve adalet anlayışıdır.

Zinâkar Avrupa'nın, faşist İtalyan Ceza Kanununda da zina suç olarak tanımlanmış, ancak erkeklerin lehine şartlar eklenerek ceza almaları zorlaştırılmıştır. 1926 yılında, bu çarpık kanunun aynen Türkçeye çevrilerek yürürlüğe girmesiyle, haksız ve adaletsiz zina cezası bizde de uygulanmaya başlanmıştır.

Zinanın suç ve toplumsal felaket olmasından ziyade, kadın-erkek cezaları arasındaki haksızlığı gözetken Anayasa Mahkemesi, toplumun değerlerini hiçe sayarak, erkeklerin zina suçunu 1996, kadınların zina suçunu da 1998'de iptal etmiştir. O dönemde bu çarpıklığı düzeltip zinayı adil cezalandırılan bir suç haline getirmeyen TBMM üyeleri de, düzenlemeler yapılmadan boşluk olacağını bile bile kanun maddelerini iptal eden Anayasa Mahkemesi de büyük bir vebalin altına girmiştir. Bir kaç kelimelik düzenlemeyi yapmayarak, ailenin temelinde dinamit etkisi yapacak zina serbestliğini getirenlerin, ahiretteki azabının çetin olacağı bellidir. O insanları seçip yetki verenlerin, yaptıkları yanlışa dur demeyenlerin

hesabının da yaman olacağı aşikardır.

Şimdiki iktidar tarafından, 2004 yılında hazırlanan yeni Türk Ceza Kanununda, bu eksiklik görülmesine rağmen, Avrupa Birliği ve yerli zinaseverlerin muhalefeti korkusuyla eklememiş olması da, ayrı bir facia ve vebaldir. Sonuçta bu tür zulümleri kaldırmaları için, Millet tarafından tam yetki verilerek tek başına iktidar olanların; Zina, Ayasofya Camii, İdam Cezası ve benzeri kangren olmuş hastalıkları tedavi etmeleri bekleniyordu. Sükut-u hayale uğradığımız kesindir.

Zina suçunun, ta en başından itibaren sisteme yanlış şekilde alınması ve sonrasında yanlışlık bahanesiyle tamamen ortadan kaldırılması, yeniden gelmesinin engellenmesi, kahrolası bir tesadüf değildir. Planlı ve danışıklı bir çalışmanın, sistematik adımlarıyla gerçekleşmiştir. Ne yazık ki, bu senaryoda rol verilenlerin bazıları vizyon eksikliği ve gaflet nedeniyle, bazıları da açıkça hıyanet ve din düşmanlıkları yüzünden gönüllü olmuştur.

Meşhur günahkârlarımız olan, bir kısım futbolcu, sanatçı, manken, artist ve ünlü şahsiyetlerin, buz gibi ZİNA günahlarının aşk adıyla pazarlanması, yaşadıkları rezaletin özendirilmesi ve ahlaki değerlerin genel olarak yozlaştırılması ile, zina günahı basit vaka-i adiyeden olaylar arasına girdi.

Devlet açısından zina yapmak suç değil, boşanma davalarında meşru sebepler arasında sayılıyor. Ayrıca para karşılığı, zorla ve izinsiz yaptırılırsa, yaşı küçükler fuhşa zorlanırsa suç vasfı oluşuyor. ((Fuhuş Suçu Nedir? <https://barandogan.av.tr/blog/ceza-hukuku/fuhus-sucu-cezasi-nedir-fuhusa-tesvik-etme-yer-temin-etme-fuhusa-aracilik-etme-tck.html>))

- Fuhşa teşvik etme suçu (TCK 227/2),
- Fuhşu kolaylaştırma suçu (TCK 227/2),
- Fuhşa aracılık etme suçu (TCK 227/2),
- Fuhuş için yer temin etme suçu (TCK 227/2),
- Çocuğun fuhşu suçu (TCK 227/1),
- Yetişkinlerin mağdur olduğu fuhuş suçu (TCK 227/2).

Bu suçlara karşılık verilen cezaların, oldukça yetersiz ve caydırma gücünden uzak olduğu, uygulamada açıkça görülmektedir.

Zorla fuhşa sürüklenenler bir yana, normal aile çocukları arasında, zinaya başlamanın devamlı örnek alınan Avrupa ve Amerika'daki gibi küçük yaşlara düştüğünü dehşetle izliyoruz. Üniversite gençliği zina bataklığının uzun süredir yakınında veya içinde bulunuyordu. Ne yazık ki, aynı durum liseli gençlerimiz arasında da normal karşılanmaya başladı.

Gençler arasında eskinin masum platonik sevmeleri çoktan bitmiş, sevgili olmak ve kısa sürelerde gömlek değiştirir gibi sevgili değiştirmek gündelik işlerden olmuş.

Zina, Lüks ve İsrafı Cazip Gösteren Ünlüler, Diziler, Filmler ve Sosyal Medya Paylaşımları

Alkol ve sigaranın sağlığa zararlı olduğu, Devletin bu sorunların yayılmasını önlemek için kısmen başarılı politikalar uyguladığı doğrudur. Özellikle TV ekranlarında sigara görüntüsü ve reklamının sıkı denetime tabi tutulması da güzel bir uygulamadır. Ancak aynı hassasiyetin zina ve fuhuş konusunda gösterilmemesi normal değildir.

Yayınlanan hemen her dizi veya filmde karmaşık ahlaksız ilişkiler adeta teşvik edercesine işleniyor. Bu film ve dizileri izleyenler Türkiye'de zina yapmayan, eşini aldatmayan namuslu kişilerin kalmadığını düşünebilir. Yabancı yayınların özellikle ABD ve Avrupa menşeli yapımların hemen hepsinde cinsel sapkınlıklar, zina, sigara, alkol ve uyuşturucu kullanımı değişmeyen ve teşvik edilen temalardır. Süreci ve sonucu zina ve fuhşa hizmet eden onlarca yarışma ve reality show denilen yapımlardan bazılarının, ülkemizde de yayınlanmaya başladığını üzümlere görüyoruz.

Kadınların ve kızların alabildiğine makyajlı, bol dekolteli görüntüler eşliğinde, kendilerine uyan erkeklerle birlikte lüks yaşam adıyla kültürümüzle örtüşmeyen, dinimize uymayan hayat tarzlarını sergilemesi, haram olan işler hakkında toplumsal hassasiyetin giderek kırılmasına, ahlaki erozyona neden olmaktadır. Tıpkı ılık suda gittikçe haşlanan ve sıcaklığın arttığını fark edemeyen kurbağalar gibi tepkisiz ve etkisiz kalmaya başladık. Bu konuyla ilgili ayrıntılı yazımı [“Haşlanmış Kurbağaya Döndükte Ağlayanımız Yok”](#) bağlantısından

okuyabilirsiniz.((<http://ercanozcelik.com/haslanmis-kurbagaya-dondukte-aglayanimiz-yok/>))

Ünlülerin büyük bir çoğunluğu haram ve günahın evlerimize girmesinde truva atı rolü oynamaktadır. Sıradan insanların yaptıkları tepki koyularak ayıplanabilirken, ünlüler aynı hali işlediğinde sempati ve özentiyle karşılanabilmektedir. Sıradan insanların giymeye cesaret edemeyeceği absürt kıyafetler, alkol ve uyuşturucu kullanımı, elbise değişir gibi sevgili değişimleri, nikahsız birliktelikler, sperm bankası ile çocuk sahibi olma gibi aslımıza, dinimize, neslimize uymayan her türlü melaneti topluma önce kabul ettirme sonra da sevdiren kanser gibi yayılmasında ünlülerin rolü oldukça fazladır.

Evliliğin Düzenli Olarak Kötülenmesi ve Erkekler İçin Tuzak Haline Getirilmesi

Sözde modern hayatın misyonerliğine soyunan medya, ünlüler ve son yasal düzenlemeler, evlilik kurumunu erkekler için bir azap tuzağı haline getirmiştir. Evlenen bir erkeğin karısından beklediği ilgi ve alaka ile uyumlu yaşamının yerine, feminist akımların ve CEDAW, İstanbul Sözleşmesi gibi yazılı esaretnamelerin uydurduğu “toplumsal cinsiyet eşitliği”nin yoldan çıkardığı huysuz, geçimsiz, saygısız ve kanaatsiz tavırlarla karşılaşmaktadır. Kadının güçlenmesi adına, erkeğine isyan etmesini teşvik eden öğretilerin ışığında, patlamaya hazır bomba misali, gergin ilişkiler ve anormal beklentilerin biriktirdiği huzursuzluklar, aile yuvalarını kemirmektedir.

Evlilikle ilgili sorumlulukların, aslında bir rahmet kapısı olduğu gözden kaçırılarak, tarafları kısıtlayan, hayallerini yaşamaktan geri bıraktıran, gereksiz angarya işlerle dolu zoraki bir yaşantı olduğu, cinsel yönden tek eşliliğe mahkum ettiği gibi algılar üzerinde sıkça durulmakta, evlenenlerin sosyal hayattan koptuğu imajı verilmeye çalışılmaktadır. Evlenen kişilerin kendilerine olan özeni bırakmaları, harcamaların artması gibi kısmen doğru haller de abartılarak bekarlığı ve buna bağlı olarak zina dolu bir hayatı tercih ettirme gayretine girilmiştir. Bekar kalanların hepsinin zina belasına düşeceğini söylemek elbette haksızlık olur. Ancak büyük bir çoğunluğun, kışkırtılmış cinsel çevre içinde kendini koruyabileceğini

söylemek, mümkün değildir.

Geniş Aile Yapısının Dağılması - Evlerin Küçülmesi

Toplum olarak kültürel cehalet ve yozlaşma yolunda hızla ilerliyoruz. Çünkü gelenek ve göreneklerimiz yeni nesillere aktaracak aile büyüklerini yaşadığımız evlerden çıkarmaya başladık.

Çocuklarımızın büyük bir kısmı, kent ortamında küçük dairelere sıkışmış, çekirdek aileler içinde büyümek zorunda kalıyor. Anne-babalar genelde iş ve geçim derdiyle boğuşurken, çocukların kültürel gelişimi, değerlerin aktarımı fazla başarılı olamıyor. Çünkü, günümüz anne babaları da benzer ortamlarda yetiştikleri için, aktarabilecekleri değerler gittikçe daralıyor ve zayıflıyor.

Eskiden geniş aile yapısı içinde bir üst ve yan kuşakların da desteği alınarak adeta ev okulu gibi doğal bir gelişim sağlanıyordu. Şimdilerde ise evlenen gençler anında yuvadan ayrılıyor.

Çünkü evlerde odalar ve hacimler azaldı. Tahammüller daraldı. Yeni evlenen gençlerin büyük bir kısmı hayat deneyiminden ve büyüklerin gözetiminden yoksun kalarak kendi başlarına değer üretmeye zorlanıyorlar. Çocukları olduğunda bunları vermeye çalışıyorlar. Çocukları evlenip ayrıldığında ise bu faydasız ve bağlantısız döngü tekrarlanıyor.

Maddi sorunu olmayanlar ise, bir arada yaşamaya tahammül etmeyerek fırsatını bulduklarında hemen taşıyorlar. Çok geniş ve bol odalı evlerde 1-2 kişinin yaşadığını görüyoruz. Yani aile her durumda küçülüyor. Mekanı ister büyük olsun, isterse küçük, bu gerçek değişmiyor.

Her nesil değişiminde, bir maddenin tekrar sulandırılmasında yaşanan erime ve kaybolma durumu değerlerimizde görülür oldu. Ama hayat boşluk kabul etmez! Kaybolan değerlerin yerlerine, sosyal medya paylaşımları, youtube videoları, TV dizileri kararlı bir şekilde yenilerini işlemeye devam ediyor. Çocuklarımız artık nasıl giyinip, neler yiyeceklerini, hobilerini ve ilgi alanlarını bunlara göre belirliyor.

Önce evlerimizden amca, dayı, hala gibi yakınlarımızı uzaklaştırdık. Evlerimizdeki oda sayıları hızla azaldı. 2-3 odalı kutu gibi evlerde yaşamaya zorlandık. Sonra anneanne, babaanne ve büyükbabalarımız fazla gelir oldu. Mecbur kalmadıkça yanımıza almadık. Bayramdan bayrama, belki hastalıklarında ziyaret ettik. Çocuklarımızı büyüklerimizle, haftalar veya aylar içinde, sadece birkaç saatliğine buluşturduk. Bu ihmallerin sonucunda, neredeyse yolda birbirini tanıyamayacak kadar ayrı ve yabancı kalmış, akrabalık bağları gevşemiş nesiller türedi.

Geçmişten gelen değerlerin çimentosu sayılan büyüklerimiz vefat edip aramızdan ayrıldıkça, geride kalanlar tespih taneleri gibi dağılmaya ve birbirinden uzaklaşmaya başladı. Gözle görülüp konuşulmayanlar, akıldan ve gönülden de düşerek unutuldu gitti.

Eskiden komşuluk ve mahalle kültürümüz çok daha güçlüydü. Aynı binada veya bitişik evlerde oturan komşular, neredeyse akraba gibi samimi ve birbirine destekçi oluyordu. Sokak ve mahalle sakinleri ahaliyi tanır, sevinç ve hüzünler paylaşılır, çocukların yetişmesinde herkesin bir katkısı olurdu. Şimdilerde ise, çok katlı kutu gibi binalarda, herkesin birer yabancı modunda ürkek ve şüpheli davrandığı, asansör veya merdivenlerde karşılaşınca yarı resmi, yarı yapmacık "günaydın, iyi akşamlar, merhaba" gibi standart selamlaşmalardan öteye geçemeyen komşuluklarımız var.

Çocuklarımızı değil sokağa salmak, tanıdıklarımızın evine göndermeye korkar olduk. Kötü olayların endişesi, yüzeyselleşen komşuluk ve mahalle ilişkileri yüzünden evde kalmaları daha güvenli gelince, bilgisayar ve internet bağımlılıklarına sesimizi çıkaramadık. Onlarda sapkınlar için kolay hedefler haline geldi. Her türlü melaneti görüp öğrendiler.

Süresiz Nafaka Zulmü

Türk Dil Kurumuna göre nafaka, *“birinin geçindirmekle yükümlü bulunduğu kimselere, mahkeme kararıyla bağlanan aylık”* şeklinde tanımlanıyor.((Türk Dil Kurumu Sözlükleri <http://sozluk.gov.tr/>))

Hukuk sistemimizde, 2001 yılında kabul edilerek yenilenen **4721** Sayılı **Türk Medeni Kanununda** tanımlanmış **4 çeşit nafaka** uygulaması bulunuyor.((4721 sayılı Türk Medeni Kanunu <https://mevzuat.gov.tr/mevzuatmetin/1.5.4721.pdf>))

1- Tedbir Nafakası: Türk Medeni Kanunu Madde 169- *“Boşanma veya ayrılık davası açılınca hâkim, davanın devamı süresince gerekli olan, özellikle eşlerin barınmasına, geçimine, eşlerin mallarının yönetimine ve çocukların bakım ve korunmasına ilişkin geçici önlemleri re’sen alır.”* Hakim bu sorumluluk gereği tedbir alır. Mağdur olma riski bulunan eş ve müşterek çocuklar için, tedbir nafakası tayin edilerek, diğer eşin ödemesi zorunlu tutulur. Davanın başından, sonuna kadar olan süre için geçerlidir.

2- Yoksulluk Nafakası: Türk Medeni Kanunu Madde 175- *“Boşanma yüzünden yoksulluğa düşecek taraf, kusuru daha ağır olmamak koşuluyla geçimi için diğer taraftan malî gücü oranında süresiz olarak nafaka isteyebilir. Nafaka yükümlüsünün kusuru aranmaz.”* Altı çizili bulunan *“kusuru daha ağır olmamak koşuluyla”* ifadesi fiilen verilen kararlarda geçersiz sayılmıştır. Erkeklerin, kendilerini aldatan kadınlara dahi, nafaka ödemeye mahkum edildiği kararlar çıkıyor artık. Birde *“süresiz olarak nafaka isteyebilir”* konusu var. Bugün tam bir zulüm haline getirilmiş ve kabus gibi hem erkeklerin, hem de sonradan evlendikleri kadınların üstüne çöküp kalmıştır.

(Yoksulluk nafakasının süresiz bağlanacağı hükmü, yürürlükten kaldırılmış bulunan 743 Sayılı

eski Türk Medeni Kanununa ilk defa **1988** yılında eklenmiştir.

“Madde 144 - (Değişik: 4/5/1988 - 3444/6. md.)

Boşanma yüzünden yoksulluğa düşecek eş, kusuru daha ağır olmamak şartıyla geçimi için diğer eşten mali gücü oranında süresiz olarak nafaka isteyebilir. Ancak, erkeğin kadından yoksulluk nafakası isteyebilmesi için, kadının hali refahta bulunması gerekir. Nafaka yükümlüsünün kusuru aranmaz.”

3- İştirak Nafakası: Türk Medeni Kanunu Madde 182 - “ ... Velâyetin kullanılması kendisine verilmeyen eşin çocuk ile kişisel ilişkisinin düzenlenmesinde, çocuğun özellikle sağlık, eğitim ve ahlâk bakımından yararları esas tutulur. Bu eş, çocuğun bakım ve eğitim giderlerine gücü oranında katılmak zorundadır. ...” Boşanma sonrası müşterek çocukların masraflarına katkı yapmayla ilgili nafakadır. Çocukların kendi başlarına ekonomik yetkinlikleri olana kadar devamı beklenir.

4- Yardım Nafakası: Türk Medeni Kanunu Madde 364- “Herkes, yardım etmediği takdirde yoksulluğa düşecek olan üstsoyu ve altsoyu ile kardeşlerine nafaka vermekle yükümlüdür. Kardeşlerin nafaka yükümlülükleri, refah içinde bulunmalarına bağlıdır. Eş ile ana ve babanın bakım borçlarına ilişkin hükümler saklıdır.” Bu madde, İslam dininde olduğu gibi, yakın ve akrabaları koruyup gözetmeyi emrediyor. Hısımların ekonomik darlığa düşen yakınlarına nafaka vermesini imkanları ölçüsünde zorunlu kılıyor.

Süresiz nafaka neden zulümdür?

Evlenen kadınların kocaları üzerindeki kişisel maddi hakları, mehir alacaklarında kurumsal kimlik kazanmıştır. Mehirin miktarını belirlerken ele alınan temel ölçü ise, ölüm veya boşanma nedeniyle dul kalan kadınların, en azından tekrar evlenmelerinin haram olduğu 3 aybaşılık iddet dönemi kadar kimseye muhtaç olmayacakları maddi değere sahip olmalarıdır.

Kadınların, boşandığı erkekler üzerinde, sahip oldukları ortak çocukların masrafları dışında bir hakları yoktur. Boşanan veya dul kalan kadınların, mehirleri bittikten sonra ekonomik darlığa düşmeleri halinde, sahip çıkma sorumluluğu öncelikle hısım ve akrabalarına, ki İslam dini de, Türk Medeni Kanunu 364. Maddesi de bunu açıkça emreder, sonra toplum ve sosyal devlet üzerindedir.

Hasbelkader bir kaç gün, birkaç ay veya yıl evli kaldığı, boşandıktan sonra yan yana gelmelerinin haram olduğu, tamamen yabancı sayılan bir erkeği, kadın evlenmez ve işe girmezse, ömür boyu nafaka ödemeye mahkum etmek, hem dünyada hem de ahirette savunması

yapılamayacak bir zulümdür.((10 Günlük Evliliğe 29 Yıldır Nafaka Ödüyor <https://www.dha.com.tr/istanbul/suresiz-nafaka-magdurlarının-gozu-bakanlikta/haber-1601836>))

Eski karısına, çocuğu olmadığı halde yıllar boyunca nafaka ödemek zorunda kalan erkekler, yalnız başlarına zulüm görmüyorlar. Sonradan evlendikleri kadınlar ve çocukları da bu zulme maruz kalıyor. Hangi kadın, kocasının yıllar önce boşandığı eski karısına, her ay maaş öder gibi rızkının koparılıp verilmesine razı gelir?

Evlilik akdi, kadın ve erkek arasında yapılan, karşılıklı faydalanma ve dünya-ahiret yolculuğuna hazırlanma sözleşmesidir. Bu akde dayalı olarak, maddi ve manevi sorumluluklar, kişisel hizmetler ve cinsel birliktelikler yaşanır. Sözleşme ortadan kaldırıldıktan sonra, hiç bir faydanın sağlanmadığı, sağlanmasının da yasak olduğu bir ortamda, ucu belirsiz cezalandırma gibi, süresiz nafaka mahkumiyetinin adaletle uzaktan yakından ilgisi yoktur.

Evlenen kadınlar uzaydan gelmediğine göre, boşandıklarında onlara sahip çıkacak aile ve akrabalarının, onlar da yok veya imkanları yetersiz ise, toplumun vergilerinden beslenen sosyal devletin devreye girmesi gerekir. Bir kadının maddi sorumluluğunun, sınırlı bir süre evli kaldığı erkeğe ömür boyunca yıkılması, kadının akrabalarının ve devletin sorumluluktan kaçarak, eski kocayı günah keçisi yapması anlamına gelir.

Yargının T.M.K. 364. maddesine göre, kadının ailesini yardım nafakası ödemeye zorlaması gerekirken, zaten yuvası dağılmış olan erkeğe yapışması, kolaya kaçmaktan ve adaleti sarsmaktan başka bir şey değildir.

Ensesinde süresiz nafaka kılıcını her zaman hissedilen erkeklerin, evliliğe kolay kolay yanaşmayacağını, boşanmış ve eski karısı kendisini aldatmış olsa da((Mahkemeden ödül gibi

karar!

Aldatan

kadına

nafaka (<https://www.yeniakit.com.tr/haber/mahkemededen-odul-gibi-karar-aldatan-kadina-nafaka-605532.html>)) süresiz nafakaya mahkum edilmiş olanların ise, yeniden evlenmekte zorlanacağını, evlenmeyi başarsalar da yeni karıları ve çocuklarıyla hiç bir zaman huzur bulamayacaklarını bilmek için, alim olmaya gerek yok!

Boşanmanın en sevilmeyen mubah olduğunu, aileyi kurtarmak için beyaz yalanlar dahil mümkün olan her şeyin yapılmasını, dara düşen ailelere yardımda bulunulmasını hem dinimiz emrediyor, hem de insanlığımız bunu gerektiriyor. Her şeye rağmen boşanma olduğunda, üstelik kadın tarafı haksız da olsa süresiz nafakaya mahkum edilen erkeklerin durumu içler acısıdır.

Nafakasını ödeyemediği için **tazyik hapsine** atılan, birikmiş nafaka borcundan dolayı maaşına haciz geleceği için sigortalı çalışamayan nice mazlumlar var bu ülkede. Topu topu 10 gün evli kaldığı bir kadına, tam 29 yıldır nafaka ödeyen erkeğe reva görülen durum, katmerli zulümden başka bir şey değildir.

Kadına pozitif ayrımcılık yapmak adına, boşanan erkeğe süresiz nafaka zulmüne mecbur bırakılmasının, artık tahammül edilemez bir duruma dönüştüğünün görülerek, gerçek adaletin tesis edilmesini bekliyoruz.

Aslında, 2016 yılında TBMM’de Aile için kurulan **Meclis Araştırma Komisyonunun, 399** sıra sayılı 493 sayfalık raporunda çok yönlü değerlendirmeler yapılarak, nafaka konusunda ise nafakanın süreli yapılması, süre bitiminde mağduriyeti devam eden kadınlar için, sosyal yardımlaşma vakfı gibi devletin sosyal desteğinin sağlanması gerektiği ortaya konulmuş. Akıl ve vicdan sahibi herkesin kabul edebileceği bu zulmün, kaldırılmasına engel olan ideolojik yapıların, dernek ve oluşumların kulisi etkili olmuş ve süreli nafaka düzenlemesi geciktirilmiştir.((399 Sayılı Meclis Araştırma Komisyonu Raporu <https://www.tbmm.gov.tr/sirasayi/donem26/yil01/ss399.pdf>))

Cinsel Eğitim Yetersizliği ve Porno Bağımlılığı

İmam Şafii Hazretleri “*Sen nefsini hak ile meşgul etmezsen, bâtil seni işgâl eder.*”((Hak ile meşgul olmayanı batıl işgal eder <http://www.islamveihsan.com/hak-ile-mesgul-olmayan-kalbi-batil-igsawal-eder.html>)) sözüyle önemli bir gerçeğe işaret etmiştir. İnsanın zihni ve kalbi doğru ve meşru bilgilerle donatılarak beslenmezse, kaynağı şüpheli, batıl ve yanlış bilgilerle dolarak davranışlarına yön vermesi kaçınılmaz olur.

Cinsel hayatımız da tıpkı diğer fizyolojik ihtiyaçlarımız gibi, olağan sınırları içinde yaşanması gereken, yok sayılamayacak, neslin devamını, kişilerin huzurunu ve mutluluğunu sağlayacak temel ihtiyaçlarımız içindedir. Cinsel eğitimin çocuklarımıza ilk önce aile ortamında, yaşlarına ve cinsiyetlerine uygun şekilde verilmesi gereklidir. Zamanla gelişen bedenlerindeki değişiklikler hakkında nitelikli bilgiye sahip olmaları, utanma duygusunun cehaletlerine ve korkularına neden olmayacağı sınırlarda tutularak, sorularına cevap bulabilmeleri lazımdır.

Müslümanlar için her şeyde olduğu gibi, cinsel hayatın yaşanmasında da en kıymetli rehberlik ve eğitim uygulaması, bizzat Sevgili Peygamberimiz ve onun kıymetli Ev Halkı (ehl-i beyt) tarafından aktarılmıştır. Kız çocuklarının anne, hala, teyze gibi büyükleri tarafından, erkeklerin ise baba, amca veya yetişkin abileri tarafından cinsel eğitime alınmaları gerekir. Çocuklar biraz büyüyünce gusül abdesti ve guslü gerektiren halleri anlatarak öğretmek lazımdır.

Bizim ayıp veya gereksiz görmemiz bu ihtiyacı örtmez ve ertelemez. Ailesinden sağlıklı cinsel eğitim alamayan çocukların doğal öğrenme çevresi, eskiden mahalle ve okul arkadaşları ile sınırlı oranda yazılı-görsel medyao oluyordu. Şimdi ise hepsini baskılayan ve cinselliğin sapkınlık dahil her boyutunu sansürsüz ve kontrolsüz şekilde gösteren internet var! Bilgisayar, tablet ve cep telefonları ile zaman ve mekan sınırı olmaksızın her yerde ulaşılabiliyor. Siz salonda çayınızı içerken, çocuğunuz kendi odasından dünyanın öbür ucundaki bir siteye ulaşıarak her türlü cinsel yayınlara muhatap olabiliyor.

Müslüman anne-babalar olarak öncelikle çocuklarımızın kendilerini tanımalarını, cinsel gelişimlerinin seyrini, dini ve ilmi gerçeklerin birlikte verildiği eğitimi bizzat kendimiz vermeliyiz. Cinsel ihtiyaçlar ve bunların giderilmesindeki sınırlarını, meşru ve gayri meşru durumları, cinsel sapkınlıkların hakkında genel bilgileri ve neden sapkınlık olduklarını önce

bizden duyarak öğrenmeleri gerekir. Bu alanı boş bırakırsak, internet başta olmak üzere sınırsız ve kontrolsüz bilgilerin ve görsellerin, körpe zihinlerini bulandırmasına, hazırlıksız yakalanarak haram ve günah bataklığına düşmelerine, merak ve hormonlarının dengesiz etkisiyle, yanlış şeyleri deneme yoluna gitmelerine fırsat vermiş oluruz.

İnternet ve dizilerdeki fuhuş furyası ile, günümüz kentlerinde kadın ve erkeklerin ölçsüz dekolte giyimleri, artık iyice abartılarak sıradanlaştığı için, cinsel uyarıcı olma güçlerini de yitirmeye başlamıştır. Eskiden basit bir göz süzme hareketi ile karşısındaki erkeğin aklını başından alacak kadar etkileyebilen kadınların, ölçsüz kıyafet tercihleri ve vücutlarını teşhir etme hastalıkları, letafet ve zarafet denilen duyguları öldürmüş, kaba bir et ve kumaş gösterisine dönüşmüştür. Bu rahatsızlık, "süslüman" denilen sözde kapalı ama, başörtüsü dışında teşhircilikte bir farkı kalmayan kadın ve kızlar içinde geçerli olmuştur. Örneğin, kadınların aybaşı döngüleri içinde yumurtalarının olgunlaştığı zamanlarda, doğal olarak dudaklarında kızarma ve yanaklarında pembeleşme gibi fizyolojik belirtiler oluşur. Başka hiç bir şey yapmasalar dahi, muhatap oldukları erkekleri cinsel yönden uyarıcı, ilgi ve dikkat çeken bir hale gelirler. Doğal renk değişimlerine dikkat etmeden sürekli makyaj yapan kadınlar, erkekleri bilerek veya bilmeyerek, cinsel yönden terörize ediyor ve uyarıcı bombardımanına maruz bırakıyor. Bu süreçte kaçınılmaz olarak erkeklerde bir kanıksama ve artık etkilenmeme gibi duyarsızlaşma oluşuyor. İlginin azaldığı fark edilince, bu sefer vücut bölgeleri dekolte görüntüleri ve tavırları içinde nazara veriliyor. Söylemek istediğim şey şudur ki; aşırı makyaj ve çıplaklık, kadın-erkek arasındaki gizemi, ilgiyi, merakı, özlemi, masumiyeti ve ulaşılabilir gayretini öldürüyor. Porno dünyası toplumdaki bu yozlaşmayı da kullanarak, kendisine kolayca yayılma alanı buluyor.

İnternet ve pornoya kolay erişim evlenme kararlarını geciktiriyor! Günümüz şartlarında, evliliğin beraberinde getirdiği maddi ve manevi sorumluluklardan çekinen gençlerin, şayet zinaya bulaşmıyorlarsa, idare etmek için başvurdukları cinsel tatmin yöntemi porno yayınlarıdır. Evli çiftler arasındaki iletişim bozukluğu ve cinsel sorunlardan kaçışta da pornoya başvurmanın yaygınlığı dikkat çekicidir.

Temel dini ve ahlaki değerler eğitimi, günümüz çekirdek aile yapısı içinde yeterince alamamış, okulda verilen eksik, yanlış ve kısıtlı eğitimlerden geçmiş gençlerin, pornodan uzak kalabilmesi imkansız derecede zor hale gelmiştir. Çocuklarına cinsel eğitim ve zina riski olduğunda acilen evlendirme görevini savsaklayan, her anne-baba çocuğunu fuhşun ve

pornonun kucağına itmektedir. Açıkça ilan edilmese de, porno izleyen gençler için; “*en azından zina etmiyor*”, zina yaptığı belli olan gençler için ise “*en azından sapkın değil*”, şeklinde tuhaf bir kabulleniş ve haline haşa şükretme(!) tavrı günümüz aileleri üzerine sinmiş durumdadır.

Cinsel eğitimini meşru sınırlar içinde ve doğru şekilde alamayan erkekler, sevişmeyi pornodan görüp öğreniyor. Daha sonra evlenme imkanı olduğunda, hem kendisini hem de karısını pornoda gördükleriyle karşılaştırarak yanlış beklentilere veya depresyona giriyor. Pornoda gördüklerini karısıyla yapmaya kalkınca, daha büyük sorunlar yaşanıyor. Sebepsiz görülen kavga ve boşanmaların arkasında, cinsel mutsuzluğun ve uyumsuzluğun yüksek oranda bulunduğunu söylemek gerekir.

Porno hastalığından kurtulabilmek için, öncelikle gençlerin en kısa zamanda evlenmesine yardım ve teşvik edilmeleri lazımdır. Evliler açısından ise, eşlere gerekirse cinsel eğitim terapileri meşru sınırlar içinde verilmeli ve cinselliğin iki taraflı tatmin ve ilgiyle yükseleceği aktarılmalıdır. Kadınların, evlerinde kocalarına karşı en güzel ve cömert tavırlar içinde olması, erkeklerin de helal daire içinde keşfedilecek çok fazla cinsel hazların olduğunu bilmesi, cinselliğin iki taraflı etkileşim ve iletişimle gerçek seviyesine çıkabileceğinin gösterilmesi gerekir. Karı ve koca, cinsel açıdan kendi kendilerine yettiği ve mutlu ettiği oranda, porno bağımlılığı ve gayri meşru macera hevesleri azalacaktır.

Eğitimin, Kültür ve Genel Ahlak Değerlerinin Aktarılmasında Yetersiz Bırakılması

Kadim medeniyetimizin, önemli bir eğitim geçmişi ve tecrübesi vardır. Genel yapı ile birlikte yükselip parladığı, eserleri yakın zamana kadar Avrupa’da ders kitabı olarak okutulan, alimler yetiştirdiği dönemler de olmuştur, bozulup etkisini kaybettiği dönemler de görülmüştür.

Milletimizin değerlerine, aile ve sosyal dokusuna uymayan, özellikle orta ve lise öğretiminde sürekli sistem değişikliği ile kayıp nesiller çıkmasına neden olan uygulamalar;

1946’da İnönü Hükümeti ile ABD arasında Kahire’de imzalanan, 1949’da TBMM tarafından

onaylanarak, 18 Mart 1950'den itibaren yürürlüğe giren "**Fulbright Anlaşması**"na dayanmaktadır. ((Fulbright Anlaşması https://www.tbmm.gov.tr/tutanaklar/KANUNLAR_KARARLAR/kanuntbmmc032/kanuntbmmc032/kanuntbmmc03205596.pdf))

Tipik bir sömürge mantığı ile hazırlanan anlaşma ile, ABD tarafından verilecek kredi borçlarının, bir kısmının eğitim ve kültür faaliyetleri için nasıl kullanılacağına, kurulacak bir komisyonla denetlenmesi, faaliyet ve personel masraflarının ödenmesi, Türkiye'den bazı kişilerin ABD veya bağlı ülkelerinde eğitilmesi (siz bunu devşirilmesi olarak anlayın) hakkında bir sözleşmedir. Sömürge benzetmesi şundan dolayıdır: Borç verdiği paranın nerede ve nasıl harcanacağına yine ABD karar vermektedir! Bu sözleşmeyle kurulan "**Birleşik Devletler Eğitim Komisyonu**" (Komisyonun ismine dikkat ediniz! ne zamandan beri Birleşik Devletlerin bir parçası olmuşuz da, haberimiz yok!) 4'ü Türkiye, 4'ü Amerika Birleşik Devletleri vatandaşı 8 kişiden oluşuyor. ABD'nin Ankara'da bulunan bir elçilik yetkilisi "**Misyon Şefi**" unvanı ile Komisyon Başkanlığı yapıyor. Karar alınırken oylamada eşitlik yaşanırsa, "Misyon Şefi" ne derse o oluyor! Yani her zaman ABD'nin dediği oluyor. Bu sözleşme, Türkiye Cumhuriyetinin eğitim sistemini resmen ABD'ye teslim etme sözleşmesi olarak imzalanmış, fiilen de bu şekilde uygulanmıştır.

ABD'ye teslim edilen ve her 5-10 yılda bir sistem değişikliğine gidilerek, sürekli kayıp nesiller oluşmasına neden olan gelişmelerin arkasındaki baş aktör, "Fulbright Sözleşmesi"dir. İnönü Dönemi sürekli eleştirilirken bu sözleşmenin geçerli bırakılması, sözleşmenin sınırsız süreli olması, bilenler için hüznün ve elem kaynağı bir zilletir.

Çocuklarımızın son yıllarda, "toplumsal cinsiyet eşitliği" zırvalarıyla zihinlerinin bulandırılması, sapkınlıkların normal gösterilmeye çalışılması ve hatta teşvik edercesine sunulması bizi biz

yapan bütün değerlerimize ve geçmişimize suikasttan başka bir şey değildir.

Öğretmelik mesleğinin, adeta işsizliğe karşı son çare kılınması gibi, kalitesiz ve yetersiz eğitim süreçlerinden çıkan aşırı sayıda mezun adaylar ile yetkinliğinin düşürülmesi önemli bir sorundur. Çok sayıda okulun açılarak, gerekli öğretmen ve diğer şartların eksik bırakılması da ayrı bir sorundur.

Sosyal ve kültürel değerlerimizle birlikte, dini eğitimin de üst seviye yapılması beklenen, İmam Hatip Okulları da kemiyete (çokluğa) ulaşmış, ancak keyfiyeti (kaliteyi) yitirmiş durumdadır. Kendi çocuklarımdan biliyorum! Bakınız: [Çocuklarımızı Nasıl Koruyup Yetiştireceğiz?](http://ercanozcelik.com/cocuklarimizi-nasil-koruyup-yetistirecegiz/) başlıklı

makalem.((<http://ercanozcelik.com/cocuklarimizi-nasil-koruyup-yetistirecegiz/>))

Çekirdek aile yapısı nedeniyle, aileden yeterince aktarılamayan değerler ve sosyal davranış kalıpları, eğitim sistemi içinde de hor görülerek başkalaşınca, değer kontrolleri zayıf, her yöne savrulabilen nesiller yetişmeye başladı. Bu nesillerin kurdukları aileler de doğal olarak dayanıksız, geleneklerden kopuk, zorluğa ve darlığa tahammülsüz, değerler sistemi olgunlaşmamış yapılarda bulunuyor. Evlilikler zor kuruluyor, çabuk yıkılıyor!

Yahudi ve Hristiyan Kültürünün Sosyal Yapımızı İşgal Etmesi

Halkı Müslüman bir ülkede yaşıyoruz ama, Cenaze Namazı ve Merasimi dışında İslam'a uyan tören ve etkinliğimiz neredeyse hiç kalmadı!

Modernleşmeyi yanlış anlayarak ve özellikle yanlış anlatılarak, kültürümüzden uzaklaştık. Geleneklerimiz ve toplumsal hassasiyetlerimiz bozulmaya, kötü yönde dönüşmeye başladı.

Mesela düğün törenlerimiz. Hristiyan ve Yahudilerin düğünle ilgili hemen her uygulaması bizde de yapılıyor. Gelin ve damadın salona müzikle girişi, tesettürlü bile olsa halkın içinde dans etmeleri, törene katılanların kadın erkek karışık dans ve halayları, pasta kesme - yedirme seramonileri, birebir uygulanıyor. Yahudilerin yerde bezin içinde bardak kırma geleneği eksik kalmıştı. Yakında o da gelir! Tek sıra olarak, önündekini belinden tutup yapılan dansları bile geldi. Düğün törenleri için özel yazımı [Yozlaşan Törenlerimiz #Düğünler](http://ercanozcelik.com/yozlasan-torenlerimiz-dugunler/) bağlantısından okuyabilirsiniz.((<http://ercanozcelik.com/yozlasan-torenlerimiz-dugunler/>))

Mezuniyet törenlerimizde Hristiyanların aynen kopyası haline geldi. Mezuniyet balosu adıyla hazırlanan etkinlikler gençlerimizin ve hatta orta eğitimdeki çocuklarımızın haramlarla buluşturulduğu süslü tuzaklara döndü. Çocukların mezun olmaları günah ve haramlar için meşru ve masum bir gerekçe yapılıyor.

Üniversitelerimizdeki yönetim unvanlarını bile Hristiyan kültüründen aynen kopyalayıp, kendimize uygun isimler vermekten aciz bırakılmışız!

Rektör diye aslında kime denir? Online İngilizce Oxford sözlüğüne göre: Rector: 1. anlamı "*an Anglican priest who is in charge of a particular area (called a [parish](#))*". In the past a rector

received an income directly from this area.” Yani, “Belirli bir bölgeden sorumlu olan bir Anglikan Rahibi (Parish denilir). Geçmişte bir rektör doğrudan sorumlu olduğu bu alandan gelir elde ederdi.” ((Oxford Online Sözlük- Rector <https://www.oxfordlearnersdictionaries.com/definition/english/rector?q=rector>))

Dekan dediklerimiz de Dean (Almanca Dekan, İngilizce Dean) unvanından aktarılmış. Aynı sözlükte Dean için :1. “(in the Anglican Church) a priest of high rank who is in charge of the other priests in a cathedral” Yani, Anglikan Kilisesinde, bir Katedralde bulunan rahiplerin amiri pozisyonundaki yüksek rütbeli rahip demekmiş. 2. “a priest who is in charge of the priests of several churches in an area” yani diğer bir anlamı da, bir bölgedeki bir kaç kiliseden sorumlu ve yetkili rahip demekmiş. ((Oxford Online Sözlük- Dean <https://www.oxfordlearnersdictionaries.com/spellcheck/english/?q=decan>))

Üniversite olarak bildiğimiz eğitim kurumları başlangıçta Hristiyanlık eğitimi için kurulduğundan, yöneticilerin ve hocaların rahiplerden olması garip değildir. Garip ve hazin olan şey, bizim üniversitelerimizde Hristiyanlıktan gelen her görev, unvan ve geleneği, birebir alarak içselleştirmemiz ve normal görmemizdir. Her hangi bir Rektöre, “merhaba sayın başpapaz” dersiniz kızar ve hakaret davası açabilir. Ama “merhaba sayın rektör” dediğinizde mutlu olur ve güzel karşılık verir. Aslında ikisi de aynı şey demek! Neden kendi kültürel terminolojimizi kullanmıyoruz?

Mezun olan çocuklarımıza tıpkı Hristiyan okullarından mezun olan papaz öğrenciler gibi cüppe ve kep giydiriyoruz. Her mezuniyette boy boy resimler çekilip paylaşıyoruz. Gerçek papazların bunları gördükçe yıllardır nasıl mutlu olup içlerinin yağının eridiğini tahmin etmemiz gerekir. Bu konudaki ayrıntılı yazımı [Yozlaştıran Törenler: #Mezuniyet ve #Balolar](http://ercanozcelik.com/yozaştırılan-törenler-mezuniyet-ve-balolar/) bağlantısından okuyabilirsiniz. ((<http://ercanozcelik.com/yozaştırılan-törenler-mezuniyet-ve-balolar/>))

Her yıl tekrarlanan rezaletlerden birisi de, Hristiyanların Noel Bayramına karşılık bizimkilerin yılbaşı kutlamaları, hediyeleşmeleri, Noel Babalı, geyikli, çam ağaçlı eğlencelerdir. Sanki yılbaşında içki içmek için özel ruhsat varmış gibi davranan gafil Müslümanlar artıyor ama eksilmiyor. Yılbaşı kutlamalarını meşrulaştıran ve kültürümüzün içine truva atı gibi girerek

sosyal alışkanlıklarımızı yozlaştıran Alışveriş Merkezlerimiz de var. Kampanyaları ve süslemeleriyle adeta yılbaşı kutlamalarını zorunluluk haline getirdiler. Yılbaşı kutlama faciası hakkındaki ayrıntılı yazıma [Kronik Yılbaşı Hastalığımız: Noel Kutlamaları](http://ercanozcelik.com/kronik-yilbasi-hastaligimiz-noel-kutlamalari/) bağlantısından((<http://ercanozcelik.com/kronik-yilbasi-hastaligimiz-noel-kutlamalari/>)), AVM'lerin yıkıcı etkileri hakkındaki yazıma da [Toplumu Formatlama Merkezleri: AVM'ler](http://ercanozcelik.com/toplumu-formatlama-merkezleri-avmler/) bağlantısından ulaşabilirsiniz.((<http://ercanozcelik.com/toplumu-formatlama-merkezleri-avmler/>))

Düğün ve mezuniyet gibi temel törenlerimiz bile, yabancı kültür öğeleriyle hemhal olunca, sosyal yapımızda bozuluyor, ailemizin kültürel dayanakları da yıkılmaya başlıyor. Ölümden başka her şeyimiz aslımıza yabancılaştı. Sosyal birliğimiz sarsıldı, hamurumuz bozulmaya döndü.

Gerekçe kısmı hazırlanıyor...

Eşcinsellik ve Benzeri Sapkınlıklarının Yayılması

Yukarıda da bahsi geçen Kinsey Cinsel Yönelim Skalasında, heteroseksüel şekilde tanımlanan normal kadın-erkek birlikteliğinin uç ve marjinal yani anormal gösterilmesi, buna karşılık eşit derecede homoseksüelliğin (eşcinselliğin) normal gösterilmesiyle, bütün dünyada

siyonist sermayenin desteğinde eşcinsel seviciliği ve yönlendirmesi her alanda yapılmaya başlanmıştır.

Çocuk üretimine ve aile düzenine kesin çare olarak görülen eşcinselliğin, bütün medyada, filmlerde, dizilerde, reality-showlarda sanki toplumun yarısı eşcinselmış gibi gösterilmesi, zaman içinde etkili olmuş ve hemen her toplumda eşcinsellik oranları artmıştır. Aslında muhafazakar bir toplum olan ABD içinde hızla yayıldığı gibi, İngiltere, İtalya, Fransa, Hollanda gibi Avrupa ülkelerinde de yüksek düzeylere ulaşmış, en sonunda eşcinsel evliliklerin yasal hale gelmesiyle zirve yapmıştır.

Türkiye’de de durum farklı değildir. Eşcinseller eskiden küçük bir azınlık halinde, durumunu gizleyen ve çekinen davranışlarda, gözlerden uzak yaşamaya gayret ederken, bugünlerde hormonlu bir güven patlaması yaparak, sapkınlığını savunmanın ötesine geçerek, toplumun ve İslamın temel değerlerine saldıracak kadar hayasız tavırlar içine girdiler. Onur haftası ve yürüyüşü (!) adıyla, karanlık mihrakların sponsorluğunda, onursuzluklarını ilan edercesine rezil etkinlikler yaparak, toplumsal değerlerimize, dinimize savaş açtıklarını, en rezil sloganlar eşliğinde ilan ediyorlar.

Kişinin kendisini eşcinsel olarak tanımlaması, bireysel özgürlük ve hesap verme sorumluluğu açısından, hoş görülmesi de sessiz kalınabilir bir durum iken (İslam hukuku açısından değil, günümüz şartları itibarı ile), eşcinselliğini medya ve kamuoyu önünde pazarlama yaparak ilan etmesi, eşcinselliği teşvik eden faaliyetlere girişmesi, pazarlamanın ötesinde, toplumun genel ahlak kurallarına ve dini değerlere saldırması, asla kabul edilemeyecek bir fitne ve manevi terör eylemidir.

Kişilerin ailelerini bu fitneden koruma hakkı ve sorumluluğu olduğu gibi, devletin de Anayasada belirtildiği üzere tedbir alma sorumluluğu vardır. *“Anayasa- ÜÇÜNCÜ BÖLÜM / Sosyal ve Ekonomik Haklar ve Ödevler / Ailenin korunması ve çocuk hakları / MADDE 41- ... **Devlet, her türlü istismara ve şiddete karşı çocukları koruyucu tedbirleri alır.**”*((T.C. Anayasası https://www.tbmm.gov.tr/anayasa/anayasa_2011.pdf))

Kişisel özgürlük kılıfıyla her haltın yenilemeyeceği de Anayasanın Giriş metninde açıkça ifade edilmiştir: *“... Her Türk vatandaşının bu Anayasadaki temel hak ve hürriyetlerden eşitlik ve sosyal adalet gereklerince yararlanarak **millî kültür, medeniyet** ve **hukuk düzeni** içinde onurlu bir hayat sürdürme ve maddî ve manevî varlığını bu yönde geliştirme hak ve yetkisine*

doğuştan sahip olduğu; ...” yani toplumun milli değerlerine kimse savaş açamaz!

Türkiye’de eşcinsellerin moda ve sanat adıyla hoş gösterilmesi, internet yayınlarında sapkınlıkların teşhir edilmesi, bu sapkınlığa itiraz edenlerin sanki nazi suçluları gibi “**homofobik**” yaftasıyla rencide edilerek dışlanmaya çalışılması, planlı sistematik aktivitelerdir. Sokakta karşılaşma veya aynı mekanda bulunma ihtimalimiz son derece düşük olan ahlak düşkünü insanlar, TV ve internet yolu ile en mahrem mekanlarımıza rahatlıkla girebilmektedir.

Eşcinsellik durumu çeşitli sebep ve gelişmelerin etkisiyle oluşan bir sendrom gibidir. Tek yönlü yaklaşımla çözülemez ve anlaşılabilir. Kişinin doğup büyüdüğü aile ve çevresinde, maruz kaldığı eğitim ve davranış kalıpları, genetik ve hormonal yatkınlık seviyeleri, vücut ve hormon yapısını değiştirebilen beslenme alışkanlıkları, tükettiği gıdaların **GDO** ile bozulmuş içeriği, dost ve arkadaş çevresi, din ve ahlak inancı, maddi durumu ve maddiyatla ilgili beklentileri vs. yazılması eksik kalanlarla birlikte, çok yönlü değerlendirilmesi, her bireye özel çalışma ve yaklaşım gösterilmesi gerekir.

Eşcinsellik akımı hızla yayılan bir orman yangını gibi, normal duruşlu gençlerimizi ve çocuklarımızı yakma tehlikesiyle giderek büyüyor. Sağlam bireylerimizi korumaya çalışmaktan ve yangınla mücadele etmekten, yanan bireylerle ilgilenemiyor ve adeta onları kaderleriyle başbaşa bırakarak, görmezden geliyoruz. Halbuki, son nefesini verinceye kadar her insanın kurtuluşa ve hidayete erme şansı veya hakkı vardır. Önce, eşcinsellik yangınına yayan fitne odaklarını kurutmalı, sonra da yangına maruz kalan fidanlarımızı yeniden yeşertmenin çarelerini aramalıyız. Kaybedecek ve ebedi hüsrana terk edilecek hiç bir canımız olmamalı! Eşcinselleri onaylayarak değil, anlayarak ilerlemeli ve onların içine düştükleri bu zor durumdan çıkabilmeleri için, her türlü yardım ve desteği sağlamalıyız.

İslamın Lanetlediğı Dövmeciliğın Yayılması

Her insan birer nefis sahibidir. Hayırlı ve güzel işler yapma becerisi olduğu gibi, harama düşme ve yanlış işlerde bulunma durumu da söz konusudur. Zaten kulluk sınavı dediğimiz şey tam olarak budur. İki tarafa da yönelme imkanımız olduğu halde, kötülüklerden sakınmamız ve men etmemiz, iyiliği yapmamız ve tavsiye etmemiz gerekir.

Dövme yapmak ve yaptırmak, Yüce Allah ve Resülü (s.a.s.) tarafından açıkça lanetlenmiş haram ve günah eylemlerdir. Dövme yapmak, Allah'ın yarattığı şekil ve şemaile razı olmama, değiştirme, bozma ve aşağılama gibi anlamlara gelmektedir. *“Onları mutlaka saptıracağım, muhakkak onları boş kuruntulara boğacağım, kesinlikle onlara emredeceğim de hayvanların kulaklarını yaracaklar (putlar için nişanlayacaklar), şüphesiz onlara emredeceğim de Allah'ın yarattığını değiştirecekler” (dedi). Kim Allah'ı bırakır da şeytanı dost edinirse elbette apaçık bir ziyana düşmüştür.”* (Nisa-119) ((Kur'an-ı Kerim <https://kuran.diyamet.gov.tr/mushaf>)) Şeytanın oyunu ve Yüce Allah'ın gazabı açık şekilde tanımlanmıştır. Sahibi değil, emanetçisi olduğumuz vücutlarımızda, gereksiz ve kalıcı değişiklikler yapmak, hor kullanmak gibi haklarımız yoktur.

“Rasulullah (S.A.S.): ‘...Dövme yapan ve dövme yaptırmak isteyen kadınlara Allah lanet etsin’ buyurdu.” (Buhari, Müslim)((https://webdosya.diyamet.gov.tr/hadis/UserFiles/Document/riyazussalihin_cild_3.pdf))

) Cahiliye dönemi Araplarında, özellikle kadınlar arasında yaygın olan dövme, Hz. Peygamberimiz (s.a.s.)’de açıkça lanetlemiş ve yasaklamıştır.

Gizli kalan günahların, tövbe edildiğinde afları daha mümkün iken, aleni yapılan ve başkalarını da özendiren günahların, işleyenleri daha sıkıntılı duruma sokacağı aşikar bir durumdur. Sevgili Peygamberimizin bu hadis-i şerifi hem müjde, hem de günahların gizli bırakılması için önemli bir uyarıdır:

“Ümmetimin hepsi affa mazhar olacaktır, günahı aleni işleyenler hariç. Kişinin geceleyin işlediği kötü bir ameli Allah örtmüştür. Ama, sabah olunca o: “Ey falan, bu gece ben şu şu işleri yaptım!” der. Böylece o, geceleyin Allah kendini örtmüş olduğu halde, sabahleyin, üzerindeki Allah`ın örtüsünü açar. İşte bu, günahı aleni işlemenin bir çeşididir.” (Buhari, Müslim)((<https://sorularlailslamiyet.com/ummetimin-tamami-affedilmistir-ancak-gunahlarini-ilan-edenler-mustesna-hadisini-aciklar-misiniz-0>))

Dövme yapanlar, işledikleri günahı teşhir etmekten zevk alan, zaten göstermek için yapan ve vücutlarını canlı bir tuvale dönüştüren kişilerdir. Onların bu hali, en başta niyetleri öyle olmasa da; Allah’a karşı bir isyanın, başkaldırının, beğenmezliğin, şeytani bir kibrin göstergesi olmaktadır. Dövmeleri gören herkes, kıyamet gününde birer şahit olarak karşılıklarına çıkabilecektir.

Dövme yaptırmak, psikolojik bir rahatsızlık gibi, gittikçe ilerleyen bir durumdur. Küçük bir dövmeyle başlayanlar, bir süre sonra dayanamayıp başka dövmeleri de yaptırmaya devam ederler. İmkânı olan ve kendisini de durduramayanların vücudu, en sonunda tuhaf bir görüntülerle kaplanmış olur.((Tuhaf Dövme Görseli <https://tattooaxa.ru/stati/tatu-na-glazah>))

Dövmeye şahit olanların dışında, görerek heveslenen ve aynı günahı işleyen kişilerin vebali de, teşhircilere yüklenecektir. Bu teşhiri yapan kişiler internet, basın-yayın, medya platformları veya spor müsabakaları gibi büyük mecraları kullanıyor ise doğal olarak günahları da katlamalı tarifeye girecektir. Hukukumuzda bir kişinin yüzüne karşı hakaret eden zanlı ile, bu hakareti medya üzerinden yapan zanlıların farklı cezalara çarptırılması, basın yoluyla işlenen suçlara daha fazla ceza verilmesi de benzer gerekçe ilelerdir.

Son yıllarda sporcu, şarkıcı, sinemacı, tiyatrocucu vb. sıfatlarla boy gösteren ünlü kişilerin vücutlarına yaptıkları dövmeleri her fırsatta teşhir etmeleri ile, henüz ahlaki olgunluğa ermemiş, dini ve kültürel değerleri oturmamış gençlerimiz arasında dövme hastalığı iyice

yaygınlık göstermiştir. Açık bir günah ve isyan anlamına gelen dövmelelerin yanı sıra, piercing denilen günah modası ile, vücudun çeşitli yerlerinin delinmesi, farklı olmak adına, eskiden mahalle aralarında oynatılan ayılar veya, çifte sürülen öküzler gibi burunların delinerek halka takılması gibi işlerin tamamı ahlaki yozlaşmanın, ailenin geleneksel yapısının bozulmasının birer göstergesidir.

Her anı ve görüntüsü açık bir isyan ve günaha davet niteliğinde olan kişilerden kurulacak ailelerin, sağlıklı ve hayırlı nesiller yetiştirmesini beklemek beyhude olacaktır.

Dövme ile ilgili ayrıntılı yazıma [Sosyal Bir Tehdit Olarak Dövme ve Dövmecilik](http://ercanozcelik.com/sosyal-bir-tehdit-olarak-dovme-ve-dovmecilik) bağlantısından ulaşabilirsiniz.((<http://ercanozcelik.com/sosyal-bir-tehdit-olarak-dovme-ve-dovmecilik/>))

Domuz ve Domuz Ürünlerinin Hayatımızı İşgal Etmesi

Kıvırmadan söylemek ve korunabilmek için gerçeği kabul etmek lazım. Sağlık ve beslenme ile ilgili yazılarda hep söylenir ya: Ne yerseniz, O olursunuz! Aynen öyle, Allah muhafaza bütün insanlık **domuzlaşmaya** doğru gidiyor! Domuz ve benzeri haram maddelerle zehirlenen gıdalarımız yüzünden; karakterimiz, sağlığımız, inancımız, ahlakımız ve güçlü bir aile kurabilmek için gereken bütün değerlerimiz bozuluyor, etkisini kaybediyor!

Hoşumuza gitmiyor ama gerçek bu. Yüce Allah'ın Kur'anı Kerim'de açıkça ismini zikrederek her şeyiyle haram kıldığı tek hayvan domuzdur! *"Allah, size ancak leş, kan, domuz eti ve Allah'tan başkası adına kesileni haram kıldı. Ama kim mecbur olur da, istismar etmeksizin ve zaruret ölçüsünü aşmaksızın yemek zorunda kalırsa, ona günah yoktur. Şüphesiz, Allah çok bağışlayandır, çok merhamet edendir."* (Bakara-173)((Kur'an-ı Kerim <https://kuran.diyamet.gov.tr/mushaf>)) Zaruri hallerde, ölmeyecek kadarı istisna tutulmuş sadece.

Dünyada üretim kolaylığı ve karlılık açısından, domuzdan daha üstün bir ticari yatırım yok

gibidir! Bu durum da Allah'ın bir imtihanıdır. Bir dişi domuz yılda 3 defa yavrulayabilir. Her seferinde en az 12-15 yavrusu olur. Her yavrunun büyüyüp kesilebileceği 130 kg'a gelmesi için sadece 4 ay yeterlidir! Domuzlar cam parçaları dışında her şeyi yiyebilir! Leşleri ve ölü yavrularını bile! Aç kaldıklarında birbirlerini yemesinler diye daha yavru iken bazı dişlerini söküp çıkarırlar.

Sabah yataktan kalkıp, kahvaltı masasına oturduğumuz ana kadar, içerisinde domuz katkıları olan en az 4-5 ürün (sabun, diş macunu, şampuan, krem) kullanmış olabiliriz! Çünkü bir domuzdan ortalama 185 ürün elde ediliyor. Kahvaltıya oturduğumuzda yediğimiz hemen her sanayi üretimi gıdanın (şekerleme, çikolata, yoğurt, salam, sosis, bisküvit, sütlü tatlılar vs) içinde de domuz olma ihtimali %99'dur.

Avrupa birliğinin resmi sitesindeki istatistiklere göre, 2016 yılında Avrupa genelinde üretilen 32,19 milyon ton kırmızı etin **%73'ü domuzdan** elde edilmiş! Sadece kırmızı eti değil, derisinden tüyüne kadar her şeyi ticari olarak kullanılıyor.

Aşı üretiminde en yaygın hammaddelerin başında domuz geliyor! İnsanlara nakledilen organik kalp kapaklarının kaynağı da genellikle domuzdur maalesef. Mermi üretiminden hazır betona kadar girmediği yer kalmamış.

Domuzun en büyük özelliklerinden birisi de ahlaksızlığıdır. Domuzlar eşlerini kıskanmaz. Ortalık, eşini kızını kıskanmayan, tam tersine övünerek gezinen tiplerle dolu farkında mısınız? Eskiden Avrupalılara bakarak aşırı dekolte giyinen karıları veya kızlarının yanındaki adamlara argo kelimelerle tepki gösterirdik. Şimdi bizim sokaklarımız onlardan farksız adamlarla (!) dolu.

Toplumsal çürümenin nedenlerinden birisi de, domuz katkılarıyla doldurulmuş, GDO'lu (genetiği değiştirilmiş organizmalar) tarım ürünleriyle yapılmış, tarım ilaçlarıyla kimyasal bombaya çevrilmiş, hayvansal ürünlerde aşırı hormon ve antibiyotik kullanımı ile başkalaşmış gıdalarla beslenilmesidir.

Yukarıda hatırlattığım söz neydi? Ne yerseniz, O olursunuz! Aşırı tavuk tüketen erkek çocuk ve gençlerde, aşırı hormona maruz kalmaktan dolayı, göğüslerinde anormalden büyümeler görülüyor. Aynı bunun gibi, aşırı domuz katkılarına maruz kalan kişilerde de ahlaki düşkünlükler daha kolay yaşanıyor.

Domuz ve diğer zararlı katkılarla beslenen nesillerin üreme sağlığı bozuluyor! Evlilikte sebat ve sadakat dengesi kaybediliyor! Yeni nesillere aktarılması gereken ahlak, inanç ve toplumsal değerler şuuru erozyona uğruyor!

Domuz konusunda oldukça geniş kapsamlı ve ayrıntılı bir çalışma yapmıştım: [Yeter Artık! Daha Fazla Domuz Yemek İstemiyoruz!](http://ercanozcelik.com/daha-fazla-domuz-yemek-istemiyoruz-artik/) bağlantısından ulaşabilirsiniz.((<http://ercanozcelik.com/daha-fazla-domuz-yemek-istemiyoruz-artik/>))

Sonuç

Güçlü aile ve sosyal dokuya sahip olan toplumlar, tüm dünyada gücü ve parayı elinde tutan, sınırlı sayıda **siyonistlerin** çıkarlarına uymadığı için, yok edilmesi gereken asıl hedefleri olmuştur. Siyonistler için, dünya nüfusunun artması bir kabustur. Çünkü kaynakları paylaşmak zorunda kalmak istemiyorlar. Sınırlı sayıda ve kendilerine hizmet edecek kadar **goim** (onlar sadece kendilerine insan diyorlar, kendileri dışındakiler ise hayvandan bir tık yukarıda hizmetçi anlamında goim adıyla tanımlanıyor) yeterlidir!

Çıkardıkları suni savaşları, terör faaliyetleri, salgın hastalıkları, amaçları için yeterli gelmeyince, doğrudan nüfus kaynağını yani aileyi ve sağlıklı toplumları yok etmeye karar verdiler. Toplumsal cinsiyet eşitliği ve abartılmış kadın hakları uygulamaları gibi işlerin hepsi, aile birliğini bozmak üzerine kurgulanmıştır!

Aile kurumuna karşı çok yönlü, büyük maddi sermayelerin desteğinde ve planlı saldırı organizasyonları yapılmaktadır. Olayları geniş açıdan okumak ve akılcı tedbirler almak zorundayız. Sık sık geçmişe vurgu yapılarak özlemlerle anılan şeylerin başında, aile ve toplum ilişkileri geliyor. Herkes bunun farkında ama gereken tedbirler alınmıyor. Geleceğimizi yok etmeye odaklanan, değerlerimizin kökünü kazıyacağını açıkça belirten, İstanbul Sözleşmesi gibi lanetli belgelere, gafilce imza atarak savunan bedbaht yönetici ve oluşumların artık kendilerine gelmeleri ve uyanmaları şarttır!

Toplumsal karakterimizi ve geleceğimizi belirleyen her türlü etkinliğimizi değerlerimize uygun

hale getirmek veya değiştirmek zorundayız! Hristiyan gibi mezun olup, Hristiyan gibi evlenen gençlerimizden, iyi Müslüman evlatlar yetiştirmelerini nasıl bekleyebiliriz? Eğitim sistemimizi ABD'nin "**Birleşik Devletler Eğitim Komisyonu**" ile yönettiği sömürge komiserliğinden kurtarmanın zamanı gelmedi mi?

Biz gözlerimizi kapatsak da, **LGBTQ+** salgını devam edecektir. Önce bunları körükleyen şeytani kaynakları kurutmalı, sonra bu durumdaki her vatandaşımıza özel yaklaşımlar ve çareler üreterek, kendilerine ve topluma daha fazla zarar vermelerini önlememiz, mümkün olduğu kadar maddi-manevi kurtarmaya yönelmemiz gerekir.

Allah'ın helal kıldıklarını haram, haram kıldıklarını da helal ilan mevzuatla sonumuzun hayırlı olmayacağı açıktır. Toplumun değerlerine ve genetik kodlarına uygun adaleti tesis etmek için, suçlara karşı etkili ve yeterli cezaların, hak eden sapık ve katiller için idamın, hayasızlığı körükleyen zinanın, yasalarımızda yer alması gerekir. Ailenin temel direği olan babalık ve reislik haklarının erkeğe iade edilmesi, kadınların evlerinde mutlu ve sağlıklı çocuklar yetiştirebilmeleri için, kocalarına yeterli imkanların sağlanması, anneliğin tekrar baş tacı edilmesi ve ev hanımlığının hakkettiği saygınlığa kavuşması lazımdır.

Milletin değerlerine karşı aleni düşmanlık yapan, kökü dışarıda **STK**'ların çığırtkanlıklarına prim verilmemelidir. AB'ye ve feminist akımlara yaranma çabasına giren sözde yerli STK'larımızın da acilen kendilerine gelerek, Milli ve Manevi Değerlerimizin yeniden yılmaz neferleri olmaları gerekir.

Evliliği zorlaştıran, erkekler için tuzağa dönüştüren, evlilikleri kurtarmaya değil yıkmaya odaklanan kanunlar ıslah edilmelidir.

Biraz geriden bakınca aile ve topluma yönelik saldırıların tamamen koordinasyon halinde yapıldığını görebiliyoruz. O halde savunmamız da geniş açılı, çok yönlü ve sistematik olmalıdır. Günü birlik çözümler ve hamaset laflarıyla kaybedecek vaktimiz de, neslimiz de kalmamıştır! Acilen seferberlik ilan edilerek Milli ve Ahlaki Sivil Savunma Planlarını işletmeye almamız elzemdir.

Yüce Rabbim bütün Müslümanlara ve liderlerine, aile konusunda yaşanan apaçık faciayı görerek uyanmayı, uyanarak tedbir almayı ve nesillerimizle birlikte ahiretimizi kurtarmayı nasip eylesin!

Amin! Amin! Amin!

Teşekkür notu:

-Bu çalışmanın yayını ve sonrasında, olumlu eleştirileri ve katkılarıyla desteklerini esirgemeyen Sayın **Ahmet Hakan ÇAKICI** ile Sayın **Av. Lütfi BERGEN**'e minnet ve şükranlarımı sunarım.

Zoraki Kahramanlar: Çalışan Anneler

Kadınlar hakkındaki duygu ve düşüncelerimi daha önce bazı [yazılarımda](#) ifade etmeye çalışmışım. Kadınların hayatımızdaki yeri ve önemi kutsal kaynaklar başta olmak üzere, her platformda dile getirilen saf bir gerçekliktir. Kadınlığın **zirve noktası** ve insanlığın bekasını sağlayan durumda **anneliktir**. Bir eş ve anne olarak üstlendikleri sorumlulukların dışında,

ayrıca yaşam şartları ve diğer nedenlerden dolayı çalışma hayatında da yer almaları, onları inanılmaz bir yük ve stresin altına sokuyor. Üstelik, çalışan annelerden beklentilerimiz çalışmayanlardan farksız olunca, kaçınılmaz şekilde **zoraki kahraman** rolüne giriyorlar.

Çalışan anneler, bir kadın olarak, hemcinslerinin iş hayatında yaşadıkları bütün zorlukları doğrudan paylaşıyorlar. Annelikten kaynaklanan **ek sorumlulukları** ise, iş ve duygu yüklerini arttırdığı gibi; yoğunlaşan baskı ve dayatmalara karşı daha fazla sabır gösterip, **ailelerinin hatırına** katlanmak zorunda oldukları **azapların** içine sokabiliyor. Annelik ve kadınlık görevlerinin yanına, sorunlu bir iş ortamının da eklenmesiyle kadınların beden ve ruhen güçlü ve hızlı bir ivme ile **yıprandıklarını** rahatlıkla görebiliriz. Bazı kadınlar, zorlu ev ve annelik görevleri nedeniyle, nispeten rahat olan iş yerlerinde resmen **dinlenircesine** çalışırlar. Bu kadınlar şanslı sayılabilen gruptadır. Büyük bir çoğunluğu ise, ağır iş mesailerinden sonra tıpkı erkekler gibi dinlenebilecek bir ortam ve zaman bulamadan, 2. ve 3. mesailerini yapan işçiler gibi **ev ve annelik** görevlerine devam ederler.

İş hayatı **ekonomi** ile doğrudan ilgili olduğu için, **özel sektörün** ekonomik çıkarlarını zedeleyecek şekilde, çalışan annelere yönelik etkili koruma ve **ayrıcılıklar** göstermesini beklemek safdillik olur. Anne ve kadın dostu uygulamalar yapan ve bazen diğer firmaların çok önüne geçebilen firmalarda dahi, bu uygulamalar bir nevi **sosyal sorumluluk** ve **marketing** faaliyeti gibi üretildiğinden, sembolik ve kota **limitleri** içinde kalıyor. Piyasaların temel yönetmeni ve kural koyucusu olarak, **kamu gücünü** kullanan devletin ve devleti yöneten **Hükümetin** politik söylemleri ile pratik uygulamasının en kısa süre içinde örtüşmesi ve çalışan anneler özelinde hayata geçmesi sağlanmalıdır. Nüfus yapımızı korumak için her ailede en az **3 çocuk** hedefini fiilen gerçekleştirebilecek **güven** ve **imkan** ortamını hazırlama işi, büyük ölçüde devletimize düşüyor. Bu yazı ile bazı sorunlu noktalara dikkat çekerek, çözüme yönelik **katkıda** bulunmak istedim.

Yetersiz ücretler, kötü çalışma koşulları, nitelikli tatil yoksunluğu gibi genel sorunların dışında, çalışan anneler açısından iş yerleri ile ilgili **temel sıkıntıları** şöylece sıralayabiliriz:

- **Ev ve iş yerleri arasındaki mesafe ve ulaşım zorlukları,**

- **Mesai saatleri ile okul saatleri arasındaki uyumsuzluk,**
- **İş yerlerinde kreş olmaması, diğer kreşlerin uzak veya pahalı olması gibi sorunlar,**
- **Mesai saatlerinin uzunluğu nedeniyle eş ve çocuklarına yeterince vakit ayıramamaları,**

İş yerine yakın yerde **ikamet** etmek, esasen bütün çalışanlar için gerekli ve değerli bir kolaylık demektir. Söz konusu kadınlar ve çalışan anneler olunca, bu durum daha da kritik hale geliyor. Uzak yerde çalışan annelerin; erken kalkıp geç gelmesi gerektiği için, **ailesinin** günlük yaşantısından kopması, kendisine ve ailesine daha az vakit kalması, uzun yolculuklar nedeniyle daha çok **yıpranması**, gün içinde ailesi ile ilgili **acil** bir durum geliştiğinde hızlı şekilde yanlarına gidememesi gibi kronik sorunlara yol açıyor. İstanbul'un **Anadolu** yakasında oturup **Avrupa** yakasında çalıştığım dönemde, günlük ortalama 3 saatim **yolda** geçiyordu. Mesai sırasında ailemden birisinin **acil** ihtiyacı olduğunda, en erken 2-3 saatte ancak yanlarına gidebiliyordum. Bu durum bir baba olarak beni **yıpratıp** aileme karşı **faydasız** kaldığım duygularına neden oluyordu. Aynı şartlarda çalışan kadın iş arkadaşlarımızın **ıstırabını** da her zaman gözlemliyordum. **Önerilerim:** Başta kadınlar olmak üzere çalışanların **iş yerlerine yakın** oturabilmesi için **teşvik** ve kolaylıklar sağlanmalıdır. En azından aynı **ilçe** sınırları içinde ikamet edebilmeleri için; gerek **tayin** noktasında, gerekse **yeni ev** alımı gibi durumlarda teşvik edici kolaylıklar ve **vergi indirimi** gibi destekler verilmelidir.

Sabah saat **08:00**'de işe başlayan bir kadın çalışan, evinde kimsesi yok ise (artık hepten çekirdek aile yapısına döndüğümüz için, kentlerde geniş aileler yok denecek kadar azaldı) ilk öğretimde saat **08:50**'de dersi başlayan çocuğunu ne zaman ve nasıl **okula götürecektir?** Servis tutsa bile servise **kim** teslim edecek? Daha da kötüsü, öğleden sonra saat **14:30**'da dersi biten çocuğunu **kim** alacak? Rica minnet **etüd** uygulaması yapan okullarda saat **16:00**'da biten etüd derslerinden sonra yine kim alacak çocukları? Mesai saat **17:00**'den önce bitmiyor çünkü. **Önerilerim:** Kadın çalışanların mesailerini ile okulların ders başlangıçları **ortak** şekilde dikkate alınarak düzenlenmelidir. Çocukların gelişim ve ihtiyaçları nedeniyle ders saatlerinin başlangıç ve bitişleri mesai saatlerine eşitlenemiyor ise çalışan annelerin ilk

öğretim çağında çocukları olması halinde onlara **özel mesai** uygulaması yapılmalıdır. Devlet sadece **süt bebekleri** için günlük 1,5 saat izin vererek **sorumluluğunu** yerine getirmiş olamaz. Lise çağına kadar, çocuklu annelere özel **imtiyazlar** tanınması gerekir. Arada oluşan mesai kaybı, **bütün toplumun** karşılaması gereken bir **bedeldir**.

Çalışan kadınlar için, **çocuk** sahibi olmak katlanılamaz ölçüde zorlukların altına **gönüllü** girmek gibi, ağır bir duygudur. Bir yandan eşiyile birlikte **evlat** sahibi olmanın getireceği **mutluluk** ve tamamlanmış aile **özlemi** yaşanırken, diğer yandan hem çalışıp hemde çocuğun büyütülmesi sürecindeki **zorluklar** anne ve baba adaylarını **yıldırip** bağirlarına taş bastırarak mecburi **ertelemeye** neden olmaktadır. Bu durumda; ya **ileri** yaşlarda çocuk sahibi olmayı ya da **1** veya en fazla **2** çocukla **yetinmeyi** mecbur görürler. **Doğum sonrası** memur veya işçi annelere verilen **ücretli izin** bir kaç aydan fazla değildir. İznin **bitmesi** ile ilk sıkıntılı karar verilir. Bebeği **büyütebilmek** için 1-2 yıllık **ücretsiz izin** alınır veya bebeği ücretli/ücretsiz **bakabilecek** birileri ayarlanarak işe başlanır. Bebeğini bırakıp işe giden **annelerin** her zaman bir kanadı kırık olur ve **aklı** bebeğinde kalır. Evde bakım aşaması bitince bu sefer kreş/çocuk yuvası **koşturmacası** yaşanır. Kreş **fiyatlarının** yüksekliği, çocuğu kreşe bırakıp **mesaiye** yetişmenin stresi, çocukların yaşadığı **travmalar** gibi etkenler bezginlik ve **mutsuzluk** kaynağıdır. **Önerilerim:** Okul öncesi yaşlarda çocukları olan kadın çalışanlar için, 0-6 yaş arası çocuklarını getirebilecekleri **kreşlerin** iş yerlerinin standart bir **birimi** olarak açılması gereklidir. Çocuklu anneler için kreş hazırlanması bir **lütuf** değil temel ihtiyaçları için **gerekli** bir durumdur. Çalışan kadınlara kendi iş yerlerindeki kreş hizmeti **ücretsiz** olmalıdır. Kreşin personel ve diğer giderleri çalıştığı **kurumun** döner sermayesi veya genel bütçesinden **karşılmalıdır**. Özel kurumlarda kendi sermayelerinden karşılayarak **işletme gideri** şeklinde gösterebilmelidir. Çalışan annelerin günün belirli zamanlarında çocuklarını **ziyaret** edebilmelerine fırsat verilmelidir.

Kadınlara **mesailer** toplumun geleceği de dikkate alınarak özenle **hesaplanmalıdır**. **Mutsuz** kadınlar ve anneler; toplumun temel yapısı olan **aile** kurumunun temelden **sarsılmasına**, evliliklerin çabuk **yıkılmasına**, genç nüfusun **yetersiz** kalmasına ve var olan çocuklarında **sağlıksız** şartlarda **verimsiz** eğitimle büyüyüp toplumun **geri kalmasına** neden olacaktır. Kadınların ve özellikle çocuğu olan çalışan kadınların **tam gün mesai** yapmaları toplum kültürünün ve geleceğinin altına konulmuş dinamit gibi **tehlikelidir**.

Önerilerim: Kadınlar çocuk sahibi olduktan sonra günlük **en fazla 6 saat** mesai yapmalıdır. Ayrıca evden çalışma ve **yarı zamanlı** çalışma halleri işlerin durumuna göre anneler için kolay uygulanabilir şekilde **teşvik** edilmelidir. Fazla mesaiye zorlayan kural ve yönetmelikler **kanun gücüyle** düzeltilmeli ve istismar edenler için kayda değer cezai **yaptırımlar** ön görülmelidir.

Bütün bu yorumlarımdan sonra denilebilir ki, **kadınlar** özellikle anne olanlar **hiç mi çalışmasın?** Bende diyorum ki; Kadınlar bizim rahatlıkla istismar edebileceğimiz **ucuz iş gücü** kaynağımız değildir. Toplumun temel yapı taşlarından ve en kıymetli **değerlerimizdendir**. Sağlıklı bir kadın ve anne ögesinin olmadığı toplumlar

bozulmaya ve **dağılmaya** mahkumdur. Kadınların ve özellikle annelerin piyasada **kuralsız** ve kolayca **istihdam** edilmesi tıpkı likit para gibi **geçici** bir rahatlık ve **refah** etkisi yapabilir. Ancak kaynaklar **sınırsız** değildir. En değerli **varlıklarımızı** nakde çevirip, günü kurtarmak için **harcadığımızda** yerine koyamayacağımız **kayıplar** yaşayabiliriz. Kadınlara **özel hizmetler** veya kadınların yüksek değer katacağı **meşru işler** nedeniyle mutlaka kadın çalışanlara **ihtiyaç** duyuluyor ise bunun **bedeli** uygun şekilde **ödenmeli** ve toplumun geleceği açısından güçlü kurallar ile kadınlar ve anneler **koruma** altına alınmalıdır. **Kadın emeği** gibi değerli bir ürünü sağlamak isteyen kurum veya işletmeler **hakkını** vermeye de **razı** olmalıdır.

TÜİK'in 7 Mart 2016 tarihli "**İstatistiklerle Kadın, 2015**" Haber Bülteni çok önemli **sorunlarımıza** işaret ediyor. **Okuma yazma** bilmeyen **kadın** nüfus oranı erkeklerden **5 kat fazla!** Kadınlar ortalama **24** yaşlarında evlenip, **35** yaşlarında boşanıyor. Kadınların **eğitim** oranı yükseldikçe **çalışma** oranı daha fazla artıyor ama her eğitim seviyesinde **kadın çalışanlar** erkeklerden **daha az** ücret alıyor. Yani açıkçası kadınlar halen **sömürülüyor**.

İdeal durum ile **filili** durum arasında fersahlar boyu **mesafe** olduğunu görüyoruz.

Öyleyse yapacak çok **işimiz** var. **Zoraki Kahramanlarımıza** sahip çıkmalı ve onlara layık oldukları değeri her açıdan göstermeliyiz. **Neden** bu kadar ilgiliyim? Bizim evde de harika bir **zoraki kahraman** var da ondan...

Kaynaklar:

- Ana görsel:
<https://yaramasri.wordpress.com/2014/10/21/how-mumpreneurs-survive-working-from-home/>
- İç
görsel: <http://www.colouritbright.com/10-reasons-why-working-moms-are-super-heroes/>
- <http://www.tuik.gov.tr/PreHaberBultenleri.do?id=21519>

Çocuklarımızı Kim Büyütüyor?

Günümüz ticari uygulamalarında taşeronlaşma konusu iyice oturmaya başladı. Taşeronluk, mal ve hizmetlerin temininde asıl yüklenicinin (taahhüt verenin) işi alt yüklenicilere yaptırmasıdır diyebiliriz. Taşeron kullanımı, özellikle düşük maliyet ve yüksek verimlilik için tercih ediliyor. İyi kontrol edilmediğinde de önce kalite sorunu ortaya çıkıyor.

Aile kurumunun temel ürünü çocuktur. Çocukların sağlıklı ve huzurlu bir ortamda yetişmelerini sağlamak ana-babaların ortak sorumluluğudur. Modern hayatın bir sonucu olarak, çocukların bakımı ve terbiyesinde de taşeronlaşmayı yaşadığımız bir zamandayız. Üstelik kalitenin yüksek olduğunu da iddia edemiyoruz.

Nüfusumuzun %75'den fazlası kentsel bölgelerde yaşıyor. Kent hayatının bir sonucu da geniş aile yapısının terk edilmesidir. Geniş aile yapısında, kuşaklar arasında aktarılabilen ortak kültür ve gelenekler güçlüdür. Çekirdek aile yapısında ise, kendileri de hayata tutunma ve kökleşme çabasında olan yalnız ana-babalar yer alır. Bunların da çocuklarına aile kültür ve geleneklerini aktarabilme potansiyel ve imkânları oldukça kısıtlıdır. İşte bu noktada taşeron ana-babalık kurumları güçlü şekilde devreye girer.

Taşeron ana-baba kullanımı, ailenin ekonomik yapısı, eğitimi, inanç durumu ve annenin çalışması gibi faktörlere göre değişir. En çok kullanılan ve tercih edilen taşeron "Televizyon"dur. Özellikle küçük çocukların öğrenmesi gereken ilk kavramları, tüketim ihtiyaçlarını, ilgi alanlarını genelde TV belirler. Çocuklarını şiddet ve diğer sakıncalı bilgilerden korumak isteyen görece hassas veliler genelde TRT Çocuk gibi kontrollü taşeronları tercih eder. Kayu ve Pepe gibi çizgi kahramanlar oldukça revaçtadır. Ne izlerse izlesin, yeter ki sessizce otursun diyecek kadar umarsız veliler ise TV'nin hoyrat kanallarında şiddet, cinsellik, çığınca tüketim gibi bütün kötülöklere karşı çocuklarını savunmasız bırakırlar.

Anaokulu yaşlarında ise bizzat Devlet zorunlu taşeron olur. Henüz 5 yaşlarından itibaren çocuğun üzerinde kalıcı ve etkili biçimlendirmeye başlar. Devletin taşeronluğu kendi doğal sorunları ve sıkıntılarının yanında, yurt çapında ve hatta aynı okulda bile tutarlı olmayan kalite sonuçlarıyla birlikte gelir. Bölgeler arası kronik sorunların yanı sıra, devlet adına iş görenlerin yapısından kaynaklanan farklılıklar söz konusudur. Devlet, esasında ana babanın

taşeronu ve yardımcısı rolünde iken, kendi gündemine odaklandığından, ana babanın çocuk üzerindeki iradesini zayıflatıcı ve hatta ana babaya karşı tavırlı bir etkiye de neden olabilir. Devlet tarafından dayatılan tek tipçi programlar nedeniyle, farklı kalan ana babaya karşı olumsuz yaklaşımlarda gelişebilir. Devletin temel endişesi, bireyi değil devleti korumak üzerine olduğu için, bireysel farklılıklar bir tehdit olarak algılanır. Çok şükür, bu yanlış algının değişmeye başladığı ve demokratik anayasaya olan talebin yükseldiği günleri yaşamaya başladık.

İlk dini bilgileri ve ibadet eğitimlerini çocuklarımıza biz veremiyoruz. Çünkü ya zamanımız yok, ya da yeterli bilgimiz. Bu konuda Cami Hocaları, Kur'an Kursları ve okullardan (Kur'an ve Siyer derslerine sebep olanlardan Allah razı olsun) faydalanıyoruz. Cinsel eğitimi de internet hallediyor zaten. Hem de en vahşi şekilde! Sizde farkındasınızdır; özellikle yabancı film ve dizilerin hemen hepsinde standart olarak içki, uyuşturucu, zina (bazen ensest nitelikte) ve homoseksüel ilişkiler özendirerek şekilde yer alıyor. Yerli film ve dizilerimizin de aşağı kaldığını söyleyemeyiz.

Bizler ana baba olarak çocuklarımıza iyiliği, dayanışmayı, merhamet göstermeyi ve alçak gönüllüğü söylüyor da olsak etkisi cılız kalıyor. Çünkü en etkili taşeronlarımız bencilliği, insanı aldatmayı, adam harcamayı, yalanı ve ahlaksızlığı pompalıyor. Çıkar için kırk takla atılan yarışmalara özendiriyor, amaca ulaşmak için her şeyi mubah gösteriyor. Kendi emellerine ulaşabilmek için ana babanın çocuk üzerindeki otoritesini özellikle kırmaya çalışıyor.

Modern ve özgürlükçü eğitim adına çocukların aile terbiyesinden uzak veya eksik yetiştirilmesi önemli bir sıkıntıdır. Ana baba otoritesini ve terbiyesini doğru almayan çocuklar bu yanlışın bedelini ya kendileri ödüyor ya da topluma ödetiyor. Çocuklar, özgürlüğünde sınırları olduğunu, dünyanın kendileri etrafında dönmediğini önce ana babalarından öğrenmeli. Toplumsal kurallardan önce, ailenin meşru kurallarına uyabilen nesiller yetişmeli. Bu nedenle, zorunlu veya isteğe bağlı olarak tutulan taşeronların ana-baba otoritesine saygıyı yücelten, yıkıcı değil yapıcı, bozucu değil tamamlayıcı nitelikte hizmet vermesi gerekir. Ana-babaların önemli bir görevi de kötü niyetli taşeronları tespit edip evlatlarından uzak tutmaktır. Taşerona mecbur olabiliriz ama onları denetlemekten uzak duramayız. İtimat ise kontrole mani değildir.

